

dEPutáció

Tőkés László európai parlamenti képviselő sajtóirodájának értesítője

Szerkeszti: **Demeter Szilárd** és **Mészáros Tímea**

Lapterv és tördelés: **Mohácsi László Árpád**

E-mail: press@tokeslaszlo.eu

MÉRLEGEN A KOMMUNIZMUS BUKÁSA

Március 19-én, Brüsszelben, az Európai Parlament székhelyén került sor arra a konferenciára, amelyet **Tőkés László** EP-képviselő irodája rendezett **Mérleg 25 évvel a kommunizmus bukása után** címmel. A meghívott előadók olyan kelet-közép-európai országok képviselői voltak, akik saját életük és politikai tevékenységük által is bizonyították: a kommunizmus örökségétől való megszabadulás a valódi szabadság és demokrácia elengedhetetlen feltétele.

A nagy érdeklődésnek örvendő évfordulói rendezvényen testületileg részt vett az a több mint negyven tagot számláló **utazócsoporthoz**, mely Tőkés László meghívására érkezett Európa fővárosába. A háromnapos program keretében a csoport meglátogatta az európai parlamenti választásokról szóló időszakos kiállítást és az Atomiumot is. A résztvevők között egyaránt jelen voltak lelkesek, a temesvári hagyományörző együttes tagjai, a Sapientia Erdélyi Magyar Tudományegyetem néhány diákja és az Erdélyi Magyar Nemzeti Tanács, valamint az Erdélyi Magyar Néppárt néhány helyi vezetője és munkatársa.

A házigazda Tőkés László **megnyitó beszédében** kiemelte annak fontosságát, hogy – félretéve a kettős mérce alkalmazását – Európa kellő figyelmet szenteljen a történelme részét képező kommunista diktatúrának, és most, a kelet-közép-európai szovjet totalitárius rezsim összeomlásának negyedszázados évfordulóján ennek megfelelően nézzen szembe egész múltjával. A

szembenézés azonban nem merülhet ki a pusztán múltidézéssel, hanem egyúttal ennek a megszenvedett történelemnek a mához szóló és jövőbe mutató következeit is le kell vonni – hangsúlyozta a képviselő, külön is kitérve a történelmi feltárás és igazságtétel fontosságára, valamint a szabadságharc és a rendszerváltoztatás folytatásának szükségességére. A meghívott előadók egyetértettek abban, hogy az ügy súlyának megfelelően idén esedékes volna, hogy az Európai Parlament magas szinten és hivatalos formában **tartson megemlékezést** a kommunizmus bukásának 25. évfordulója alkalmából.

A moderátori szerepet is ellátó **Szilágyi Zsolt** brüsszeli kabinetvezető úgy mutatta be **Sandra Kalniete** képviselőnőt, mint aki „a gulág gyermekeként” már egészen kis korában megtapasztalta a kommunizmus nyomorúságát. **Lettország** volt volt külügyminisztere beszédében hangsúlyozta, hogy a múltunkat is meg kell értenünk egy jobb jövő építése érdekében. Ebben az összefüggésben az 1989–90-es forradalmakról szólva kiemelte a népi demokratikus mozgalmak meghatározó szerepét a vasfüggöny lebontásában és a Szovjetunió megdöntésében. Ezek a mozgalmak mind Kelet-Közép-Európában, mind pedig a balti országokban arra törekedtek, hogy azt a független és demokratikus nemzetállamot állítsák vissza, mely nyugati értékekre épül, hogy ezáltal nyerjék vissza méltó helyüket a nemzetek Európájában. Végezetül mély meggyőződését fejezte ki aziránt, hogy a volt szovjet köztársaságokban a tovább- ➤

ni, mivel a rendszerváltoztatás folyamatába kezdettől beépültek a – volt – kommunisták. Amint ez az előző beszédekből is kitűnt, a demokratikus átalakulás egyik posztkommunista országban sem teljes. „Éppen ezért a változásokat tovább kell folytatnunk, és a jövő nemzedékek számára végre meg kell teremtenünk a demokratikus feltételeket” – összegezte mondanivalóját a Fidesz képviselője.

Milan Zver szlovén EP-képviselő – aki nem lehetett jelen a konferencián, és akivel egyébként az erdélyi képviselő közösen fáradozik a kommunista múlt feldolgozásán – írásbeli üzenetében azt hangsúlyozta, hogy: „Kötelességünk beszélni a múltról és tudatosítani múltunkat, hiszen a múlt határozza meg jelenünket és jövőnket”.

Az érdekfeszítő kérdések és hozzászólások nyomán Tőkés László foglalta össze a tanácskozás következtetéseit. Tudatta ugyanakkor, hogy brüsszeli konferenciájuk beilleszkedik annak a **jubileumi emlékévnek** a programjába, melyet odahaza a Ceaușescu-rezsim bukásának 25. évfordulója alkalmából hirdettek meg.

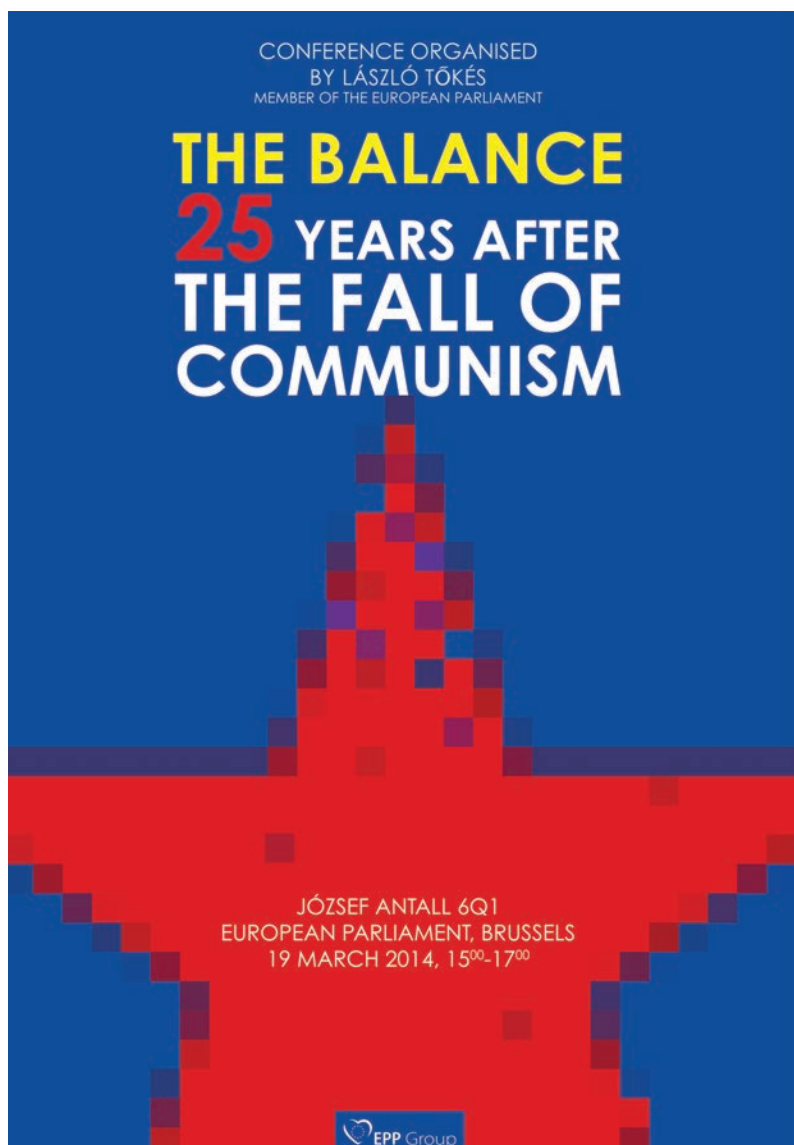
Brüsszel, 2014. március 19.

► bi demokratikus változások elkerülhetetlenné váltak, éppen ezért Európának most az eddiginél is erőteljesebben kell kiállnia **Ukrajna** szabadságért küzdő népe mellett.

Az észtországi **Tunne Kelam**, aki 1988-ban, többedmagával a Szovjetunió történetének első nem kommunista demokratikus pártját alapította meg, beszédében elmondta, hogy a demokrácia a polgárok által felmutatott alternatívára épül, ez azonban eleve nem létezik a totalitárius rendszerekben. Éppen ezért ahhoz, hogy tartós változás történjen, maguknak az embereknek kell megváltozniuk. A balti államok pontosan ezt voltak képesek megvalósítani a totalitárius időkben. **Észtországban** a Nemzeti Függetlenség Párt megalapítása jelentette azt az alternatívát, mely a politikai függetlenség kiküzdése révén elvezetett az ország teljes függetlenségéig.

Alojz Peterle, a szintén néppárti európai képviselő a szlovén átmenet nehézségeiről, viszontagságairól tartott előadást. „Fontos komolyan elgondolkodnunk az elmúlt 25 esztendő tapasztalatain, hiszen mi, kelet-közép-európai nemzetek közös múlttal rendelkezünk. Éppen ezért hasonló kihívásokkal is kell szembenéznünk, ami a múlt feldolgozását, valamint egy egészséges jövő építését illeti” – mondotta. Továbbá hangsúlyozta, hogy **Szlovéniában** negyed század elteltével a demokratikus átalakulás még mindig nagy nehézségekbe ütközik, akárcsak a balti, illetve a volt kommunista országokban, közöttük Magyarországon is. „Azt kívánom **Orbán Viktor**nak, hogy nyerje meg a választásokat, és vigye véghez a rendszerváltozást” – zárta beszédét a volt szlovéniai miniszterelnök.

Ezután **Öry Csaba** néppárti képviselő szólalt fel, aki már 1988-tól a magyar szakszervezeti mozgalom egyik vezetőjeként vett részt a rendszerváltozást lebonyolító, többpárti nemzeti kerekasztal-tárgyalásokon. **Magyarországon** az átalakulások békés folyamatban mentek végbe. Ezért azonban nagy árat kellett fizet-

TÖKÉS LÁSZLÓ EP-KÉPVISELŐ DECEMBERI ESEMÉNYNAPTÁRA

December 1.

- Nagyvárad-Újváros

Ünnepi istentisztelet és megemlékezés a Partiumi Egyetem Alapítvány jubileumán

Fennállásának tizedik évfordulóját ünnepelte a budapesti székhelyű **Partiumi Egyetem Alapítvány** (PEA), a nagyváradi Partiumi Keresztény Egyetem (PKE) kiemelt támogatója. Ebből az alkalomból, Advent első vasárnapján a felsőoktatási intézményt működtető **Pro Universitate Partium Alapítvány** (PUPA) kuratóriumának nevében **Tőkés László** elnök – elismerésképpen az egyetem fenntartásában nyújtott példás szerepvállalásért – a PUPA díját nyújtotta át az Alapítványnak, **Gárdonyiné Brassai Klára** alapítónak és **Bakos István** elnöknek. A laudációt **Tolnay István**, a PKE Igazgatótanácsának elnöke tartotta. A nagyvárad-újvárosi református templomban sorra került ünnepélyen az egyetem tanárai és hallgatói mellett **Tőkés József**, a PEA kuratóriumának titkára és a kanadai **Magyaródy Szabolcs**, a PEA egyik támogatója is részt vettek.

- Vác

Filmbemutató: Szigorúan ellenőrzött életek

Reményt adtak, utat mutattak, kapaszkodót nyújtottak – ekképpen értékelték **Márton Áron** és **Tőkés László** egyházi és politikai szerepvállalását a Szigorúan ellenőrzött életek című dokumentumfilm váci díszbemutatóján. **Petényi Katalin** és **Kabay Barna** dokumentumfilmjét a Madách Imre Művelődési Központ színháztermében mutatták be, a szerzők és Tőkés László részvételével. Az est házigazdái **Beer Miklós** megyéspüspök és **Fördös Attila**, Vác polgármestere voltak.

December 2.

- Budapest

Találkozó dr. Karas Mónika elnök asszonnyal, a Nemzeti Média- és Hírközlési Hatóság vezetőjével

December 5.

- Nagyvárad
- Sajtóértekezlet

Tőkés László sajtótájékoztatóján a 2004. december 5-i magyarországi népszavazásra emlékezett, amelynek összefüggésében kifejtette: a második, végleges rendszerváltoztatás Magyarországon már elkezdődött, Romániában azonban – az előbbivel éppen ellentétes fázisban – a posztkommunista visszarendeződés kapott új erőre.

December 6.

- Budapest

A Kárpát-Medencei Magyar Képviselők Fórumának ülése

December 7.

- Szászrégen
- EMNT-iroda avatása
- Magyar Bál

Az EMNT elnöke, **Tőkés László** részvételével honosítási irodát, valamint az EMNP helyi szervezetének székhelyét avatták fel Szászrégenben. A politikai szervezet képviselőjében **Varga Loránd** helyi elnök és **Portik Vilmos** megyei elnök mondottak beszédet, amelyből kiderült: egy régóta dédelgetett álmuk valósult meg az iroda megnyitásával. Tőkés László annak fontosságát hangsúlyozta, hogy az új irodában „ne hivatalnokok fogadják az ügyfeleket, hanem testvérek a testvéreket”.

Az EMNT és az EMNP helyi szervezetei másodízben szerveztek adventi bált Szászrégenben. A Néppárt szászrégeni szervezetének vezetője szerint a helyi magyarságnak szüksége van a közösségi élményekre, arra, hogy összegyűljenek és beszélgessenek. Erre terem lehetőséget az immár hagyományos báli alkalom.

December 9–12.

- Strasbourg
- Európai parlamenti munkahét

December 14.

- Kolozsvár
- EMNT–Választmányi ülés

Az Erdélyi Magyar Nemzeti Tanács megalakulásának 10. évfordulója – gálaműsor, díjátadás

Az Erdélyi Magyar Nemzeti Tanács Választmányának délelőtti munkaiülését követően, mintegy százötven erdélyi, magyarországi és Kárpát-medencei meghívott részvételével délután került sor a Tanács létrejöttének tizedik évfordulója alkalmából rendezett galaestre. Ünnepi beszédében **Tőkés László** elnök az elmúlt tíz esztendő történéseit összegezte, és az autonomista elveket valló szervezet további munkásságának szabott irányt. Az EMNT előtt álló főbb célokat illetően Tőkés László – egyebek mellett – a honosításban végzett munka folytatását, a magyarországi választásokon való minél magasabb erdélyi részvétel biztosítását, a székely menetelésen megnyilvánult akcióegység folytatását az autonómia érdekében, az EP-választásokon való erdélyi koalíció létrehozásának tervét, továbbá az Erdély természeti kincseinek megőrzésében való szerepvállalást említette meg. Kiemelten szólt még az autonómia gondolatának népszerűsítéséről az Erdélyi Közzolgálati Szabadegyetem előadássorozatai által, a Mikó Imre Terv gyakorlatba ültetéséről, valamint egy Kárpát-medencei ifjúsági és sportstratégia, illetve egy magyar cigányprogram tervéről. **Elisabeth Naclér**, az Åland-szigetek finnországi parlamenti képviselője köszöntőjében a hazájában működő – példamutató – kisebbségvédelemről beszélt. **Répás Zsuzsanna** nemzetpolitikáért felelős helyettes államtitkár véleménye >

› szerint az EMNT elmúlt tíz éve nem volt hiábavaló, ugyanis munkájával nagyban hozzájárult az erdélyi magyar nemzeti közösség jogainak érvényesítéséhez, az autonómia népszerűsítéséhez, továbbá ahhoz, hogy minden magyar a maga teljességében élhesse meg magyarságát. **Toró T. Tibor**, az EMNT korábbi ügyvezető elnöke, az Erdélyi Magyar Néppárt elnöke beszédében kifejtette: a két táborra oszlott erdélyi magyar politika nagy kérdése az, hogy lehet-e közös platformot kialakítani, van-e közös jövőképe a két oldalnak. Véleménye szerint erre a kérdésre egyértelműen igen a válasz, fel lehet oldani az elvi ellentétet, mivel vannak közös célok, éppen ezért pedig lehetséges az akcióegység kialakítása. Az EMNT idén első alkalommal osztotta ki a Kós Károly-díj az autonómiáért elnevezésű kitüntetését. Az évforduló jeles alkalmából **Király Károly** egykori háromszéki szenátornak, **Juhos Gábor** Magyarországon élő, székelyhídi származású maratonfutónak, **Bakk Miklós** politológusnak, és néhai **Birtalan Ákos** háromszéki parlamenti képviselőnek ítelték oda a díjat. Az est második felében **Borbély Zsolt Attila** politológus, az EMNT alelnöke Az autonómia-harc egy évtizede – az Erdélyi Magyar Nemzeti Tanács az erdélyi közéletben című kötetét mutatta be, majd **Sándor Krisztina** ügyvezető elnök az EMNT Választmányának A mi igazságunk: a mi erőnk című nyilatkozatát olvasta fel, illetve hozta nyilvánosságra.

December 15.

- Temesvár

Temesvári zárandoklat a népfelkelés emléknapján
Sajtóértekezlet

A **Ceaușescu-diktatúrát** megdöntő népfelkelés 24. évfordulóján **Tőkés László** volt temesvári lelkipásztor, valamint az aznap alakult **1989-es Temesvári Emlékbizottság** tagjai több szimbolikus helyszínen is megemlékeztek a forradalom kitöréséről. Elsőként megkoszorúzták a temesvár-belvárosi református templom falán elhelyezett emléktáblát, majd a mártírhálált halt **Újvárossy Ernő** sírjához zárandokoltak el, ahol **Balaton Zoltán** tanár, az Emlékbizottság tagja emlékezett meg az egykori presbiterről, barátról. A rendezvény-sorozat az Új Ezredév Református Egyházközségnél zárult, ahol Temetetlen múlt címmel szerveztek fórumot. **Gazda Istvánnak**, a gyülekezet lelkipásztorának igei köszöntője után **Toró T. Tibor**, az Erdélyi Magyar Néppárt országos elnöke mondott beszédet. **Borbély Zsolt Attila**, az EMNT elnökségének tagja Tőkés László szerepét méltatta az 1989-es események alakulásában. Arra is kitért, hogy manapság olyanok próbálják elvitatni tőle a Románia Csillaga érdemrendet, akiknek a kezéhez vér tapad. A fórum utolsó részében **Petényi Katalin** és **Kabay Barna** szerzőpáros Stigma című dokumentumfilmjét vetítették le.

Tőkés László a Temesvári zárandoklat keretében tartott sajtótájékoztatón a Románia Csillaga Érdemrendet – jelképes módon – az 1989-es Temesvári Emlékbizottság tagjainak adta át. Ugyanakkor bejelentette, hogy a népfelkelés 25. évfordulója alkalmából emlékévet hirdetnek, melynek központi gondolata az igazság és a béke.

December 16–17.

- Brüsszel
- Európai parlamenti munkahét

December 19.

- Budapest
- EP-Iroda: Fogadónap. Munkaülés

December 20.

- Bihar megye
- Angyaljárás a szórványban

Tőkés László EP-képviselő a dél-bihari szórványvidék négy Fekete-Körös völgyi települését (Várasfenes, Körösjánosfalva, Belényessonkolyos, Belényesújlak) látogatta meg, ahol több mint kétszáz ajándécsomagot osztott szét az ott élő magyar gyermekeknek. Az EMNT elnökét **Nagy József Barna** partiumi régióelnök és **Orbán Mihály** ügyvivő kísérte el útjára.

- Nagyvárad
- EMNT – Karácsonyi ünnepköszöntés

December 23.

- Nagyvárad
- Sajtóértekezlet: Temesvár ,89

December 24.

- Nagyvárad-Olaszi
- Karácsonyi ünnepély – igehirdetés

December 25.

- Nagyvárad-Olaszi
- Karácsonyi ünnepi igehirdetés. Úrvacsoraosztás

EURÓPÁBAN SINCS HAJLANDÓSÁG JOGSÉRELMEINK ORVOSLÁSÁRA

A kommunizmus idején jogtalanul elkobzott egyházi ingatlanok ügyében az erdélyi történelmi egyházak vezetői – **Jakubinyi György** római katolikus érsek, valamint **Kató Béla** református, **Bálint Benczédi Ferenc** unitárius és **Adorjáni Dezső Zoltán** evangélikus püspökök – 2013. szeptember 25-én memorandumot juttattak el az Európai Bizottsághoz, nevezetesen **José Manuel Barroso** elnökhöz és **Viviane Reding** alelnökhöz, jogügyi biztoshoz, abban a reményben, hogy megkeresésük új lendületet ad a jogtalanul elkobzott egyházi tulajdonok visszaszolgáltatása ügyének.

„A romániai kommunista önkényuralom 2.140 ingatlanot kobzott el jogellenes módon a négy magyar történelmi egyháztól. A különböző kormányrendeletek, két hatályos restitúciós törvény és azok számtalan végrehajtási határideje ellenére, az erdélyi magyar történelmi egyházak jogos tulajdonuknak csak mintegy a felét vehették birtokba, tulajdonképpen használatukba pedig az ingatlanok alig egyharmada került” – fogalmaztak az egyházfők, akik az **Európai Unió Alapjogi Chartájának** kötelező érvényű rendelkezéseire való hivatkozással nehezményezték a kommunizmus idején államosított ingatlanokra vonatkozó, új **jogorvoslati törvény** tulajdonképpen jogfosztásait. Az aláírók a vallásszabadság súlyos korlátozásaként értékelték továbbá, hogy a 2013 áprilisában megújított **levéltári törvény** sem rendelkezik az egyházaktól elkobzott levéltári anyagok visszaszolgáltatásáról, a Székely Mikó Református Kollégium esetére utalva pedig aggodalmuknak adtak hangot amiatt, hogy a már jogosan visszaszolgáltatott egyházi tulajdonokat az „**újraállamosítás**” veszélye fenyegeti Romániában.

November 21-i válaszelevelében Viviane Reding elismerte, hogy az Unió Alapjogi Chartája szavatolja a gondolat-, a lelkiismeret- és a vallásszabadságot, illetve a tulajdonhoz való jogot. Sablonos jellegű, semmitmondó válaszában viszont azt írta, hogy hivatkozási alapként ezek jogilag csak akkor kérhetők számon, hogyha „egy adott jogsértés az uniós irányelvek tagországi végrehajtására, azok *belső jogrendbe való átültetésére* vonatkozik, következésképpen nincs arra mód, hogy minden, *állítólagosan* előforduló jogsérelem esetében eljárjanak”. Mivel az erdélyi magyar egyházfők éppen hogy az uniós irányelvek *romániai jogrendbe való átültetésének elmaradása* miatt emeltek panaszt, a Barroso elnök nevében is kitérő választ adó alelnök az Európai Unió működéséről szóló szerződések **345. cikkelyét** is idézte, mely szerint az „EU-szerződések nem sérthetik a tagállamokban fennálló tulajdoni rendet.” Reding főbiztos tehát úgy nyilvánította kizárólagos tagállami hatáskörbe tartozónak az egyházi ingatlanok visszaszolgáltatásának kérdését, mintha Románia nem vállalt volna erre kötelezettséget az EU-csatlakozáskor.

Válaszának zárórészében Reding biztos a romániai jogrendszer általános hiányosságairól, az igazságügyi reformok folytatásának szükségességéről és a korrupció elleni küzdelem fontosságáról értekezik, illetve arra

hívja fel a figyelmet, hogy az EB **Együtműködési és Ellenőrzési Mechanizmusa** éves jelentések keretében értékeli a román igazságügyi reformok és a korrupcióellenes küzdelem terén elért eredményeket. Tudatja, hogy a soron következő, Romániáról szóló éves jelentést 2014 elején bocsátja ki az Európai Bizottság.

Emlékeztetre méltó, hogy restitúciós ügyben megelőzőleg az Európai Parlament **Petíciós Bizottsága** is semmitmondó jogszerűsködéssel utasította vissza a **Lomnici Zoltán**, a Legfelsőbb Bíróság volt elnöke, valamint **Erdélyi Géza** visszavonult felvidéki református püspök és **Sándor Krisztina**, az Erdélyi Magyar Nemzeti Tanács ügyvezető elnöke által benyújtott ingatlanügyi panasztételt.

Mindezekből kitűnik, hogy jogsérelmeink orvoslására **sem idehaza, sem odakünn** nincs hajlandóság: az európai intézmények – az EB és az EP – főbürokratái éppen olyan jogi csúrés-csavarással ráznak le és utasítanak el bennünket, mint az egykori kommunista jogbitorlás folytonosságát fenntartó román kormány és igazságügyi hatóságok.

Ennek ismeretében jogos kétséggel várhatjuk az Európai Bizottság 2014 elejére előirányzott, Romániára vonatkozó jelentését, mint amiképpen az erdélyi ingatlan-visszaszolgáltatások ellenőrzésére felállítandó **parlamentari vizsgálóbizottság** diszkriminatív terve sem ígér számunkra sok jót.

A jelek szerint az Európai Unió nem csupán tolerálja, hanem – a maga módján – egyenesen támogatja a posztkommunista román kormányzat jogsértő kisebbség- és kisebbségi egyház-ellenes politikáját.

Nagyvárad, 2013. december 4.

TÍZÉVES FENNÁLLÁSÁT ÜNNEPELTE AZ ERDÉLYI MAGYAR NEMZETI TANÁCS

Az EMNT fennállásának tízéves évfordulója alkalmából a kolozsvári Napoca-szállóban szervezett gálaünnepségén **Tőkés László** elnök az elmúlt tíz esztendő történéseit összegezte és irányt szabott az autonomista elveket valló szervezet további munkásságának. Azt, hogy miért volt szükség az Erdélyi Magyar Nemzeti Tanács megalakítására, számos példával szemléltette, amelyek mind arról tanúskodnak, hogy szükség volt egy olyan érdekképviseleti szervezetre, mely „nem téveszti össze a célt az eszközzel”, és amely következetesen kiáll az autonómia ügye mellett. Az EMNT megalakításakor az alapítóknak azt kellett eldönteniük, hogy végképp beletörődnek-e az RMDSZ által erőltetett „kis lépések politikájába”, illetve a fokozatos önfeladásba, vagy pedig az uralkodó hatalom kedvére megalkuvó kisebbségi kormányzati politikával szemben, továbbra is töretlenül kitartanak az autonómiastratégia folytatása mellett – emlékezett vissza Tőkés László, aki újabb példákkal támasztotta alá, hogy az a típusú „realista, pragmatista” politika, amelyet az RMDSZ folytat – és amelynek vélt eredményeit a jelenlegi kétharmados román hatalom egy szempillantás alatt a semmivé teszi egyenlővé – nem vezet eredményre.

„Megérte lemondani az autonómiáról és a külpolitikáról, miközben a cserében kialakult, olyan, amilyen szerzett jogaink annyit sem érnek, mint az a papír, amelyre a jogszabályokat kinyomtatták? Megérte kormányzati részvétellel vagy külső támogatással a többségi hatalmat legitimálni azért, hogy korábbi partnereink pár év elteltével még a pusztá létünket is kétségbe vonják és nemzeti identitásunkat, szimbólumaink szabad használatához való természetes jogunkat is elvittassák?” – sorolta a kérdéseket az EMNT elnöke. Hozzátette: az erdélyi magyarság általános helyzetének számbavétele után az a legfőbb kérdés,

hogy jelen sorskérdéseinkre mit válaszolunk, és mit cselekszünk. E „látlet” alapján Tőkés László kijelentette: új rendszerváltozásra van szükség. „A társadalmi rendszerváltozás – élő temesvári örökségünk. A romániai demokratikus átalakulás részeként és fokmérője gyanánt pedig egyszerre eszmei kiindulópontunk és korszakos feladatunk: a nemzetiségi, nemzetpolitikai rendszerváltozás.” – hangzott el beszédében. Az Erdélyi Magyar Nemzeti Tanács előtt álló főbb célokat illetően Tőkés László megemlítette a honosításban végzett munka folytatását, a magyarországi választásokon való minél magasabb erdélyi részvétel biztosítását, a székely menetelően megnyilvánult akcióegység folytatását az autonómia érdekében, az EP-választásokon való öszzpárti koalíció szorgalmazását, továbbá a természeti kincseink megőrzésében vállalt szerepet. Kiemelte továbbá az autonómia gondolatának népszerűsítését az Erdélyi Községi Szabadegyetem előadássorozatai által, a Mikó Imre Terv gyakorlatba ültetését, egy Kárpát-medencei ifjúsági és sportstratégia, valamint egy magyar cigányprogram megalkotását.

Tőkés László összegző és értékelő beszéde végén hangsúlyozta: „Az EMNT tíz éve azt bizonyítja, hogy végképp nem tévedtünk el, és nem veszítettük el magunkat. Büszkék lehetünk arra, hogy a nemzeti önrendelkezés eszméje mellett olyan, már-már lehetetlen időkben is kitartottunk, amikor árral szemben úszva, nemcsak a román főhatalom, hanem magyar véreink is megbélyegeztek miatta.”

Elisabeth Naucér, az Åland-szigetek finnországi parlamenti képviselője köszöntőjében a hazájában működő kisebbségvédelemről beszélt. Mint ismeretes, a finnországi Åland-szigetek svéd anyanyelvű lakóinak önrendelkezése a kisebbségi területi autonómia egyik mintapéldája az Európai Unióban. Elisabeth Naucér

hangsúlyozta: sokan megkérdőjelezik és kritizálják az ottani autonómiát, de a Baltikumban ez az egyetlen sziget, amelynek lakossága folyamatosan növekszik, ami igazolja azt, hogy az autonómia megoldást jelent a kisebbségek számára

Répás Zsuzsanna nemzetpolitikáért felelős helyettes-államtitkár kifejtette: miközben a temesvári rendszerváltozásokor hittünk annak őszinteségében és abban, hogy az erdélyi magyar közösség visszakapja mindazt, amit a diktatúra elvett, ma már azt látjuk: nemzeti szimbólumaink szabad használatáért is mindennapi csatát kell vívni. „Valahol utat tévesztettünk” – mondta a fideszes politikus, hozzátéve: hatékonyabb érdekérvényesítésre van szükség. Véleménye szerint az EMNT elmúlt tíz éve nem volt hiábavaló, ugyanis munkájával nagyban hozzájárult az erdélyi magyar nemzeti közösség jogainak érvényesítéséhez, az autonómia népszerűsítéséhez, továbbá ahhoz, hogy minden magyar a maga teljességében élhesse meg magyarságát.

Toró T. Tibor, az EMNT korábbi ügyvezető elnöke, az Erdélyi Magyar Néppárt elnöke beszédében kifejtette: tíz évvel ezelőtt, amikor az RMDSZ szatmárnémeti kongresszusán a szövetség megvonta a tiszteletbeli elnöki tisztséget Tőkés Lászlótól, kétfajta gondolkodásmód rajzolódott ki világosan az erdélyi magyar politikában. Miután számúzták az RMDSZ-ből azt az értékrendet, amit Tőkés László képviselt és képvisel azóta is, felálltak a frontvonalak, amelyek egyik oldalán a labanc, a másikon a kuruc gondolkodásmód feszül egymásnak – mondta Toró. A labanc és a kuruc gondolkodásmódot a bukaresti főhatalomhoz való viszony különbözteti meg egymástól: míg a labanc célja az, hogy beleépüljön a főhatalomba, kormányzatra kerüljön, paktumokat kössön, addig a kuruc irányvonal az autonómia ügyének a képviselete. A 2003-as szatmárnémeti RMDSZ-kongresszuson a labancok, a Királyhágómelléki Református Egyházkerület Tőkés László által összehívott rendkívüli ülésén, a Láncos-templomban pedig a kurucok gyülekeztek – fejtette ki a Néppárt elnöke. Toró szerint a két táborra oszlott erdélyi magyar politika nagy kérdése az, hogy lehet-e közös platformot kialakítani, van-e közös jövőképe a két oldalnak. A Néppárt elnöke szerint erre a kérdésre egyértelműen igen a válasz, fel lehet oldani az elvi ellentétet, mivel vannak közös célok, és lehetséges az akcióegység kialakítása. Ez úgy lehetséges, ha sikerül megteremteni a két oldal egyensúlyát. „Találjuk meg a két tábor együttműködése mentén a közös ügyet, mivel ha a két tábor kiegyensúlyozódik, akkor képesek leszünk nagyon jól együttműködni. Ez az előttünk álló feladat. Egyensúly, együttműködés a közös jövő érdekében – ez a jelszó a következő időszakra” – fogalmazott Toró T. Tibor.

Az EMNT idén első alkalommal osztotta ki a **Kós Károly-díj az autonómiáért** elnevezésű kitüntetést. A díjjal – amelyet ezentúl évente kiosztanak majd – olyan személyiségeket tüntetnek ki, akik tevékenységükkel hozzájárultak ahhoz, hogy az autonómia ügye kiteljesedjen, vagy példaértékűen támogatták az autonómia ügyét.

Kós Károly-díjat kapott idén **Király Károly** egykori

háromszéki szenátor, aki a **Szócs Géza** által mondott laudáció szerint az autonómiagondolat egyik első frontembereként az 1970-es évek Romániájában, „a csend és a sötét országában” az egyik első hang volt, aki dacolt a zsarnokkal, és elindította az erdélyi magyarság morális és intellektuális felébredését. Király Károly egészségi állapota miatt nem lehetett jelen az ünnepélyes díjátadón.

Juhos Gábor Magyarországon élő, székelyhídi származású maratonfutó szintén Kós Károly-díjat kapott. A méltató **Sánta Imre** bikfalvi református lelkész elmondta, Juhos Gábor két hét alatt, naponta egy maratoni távot lefutva körbeszaladta a Székelyföldet az autonómiáért, céltudatosságával és kitartásával pedig, nem keresve kifogásokat, az akadályokkal megbirkózva megmutatta az önrendelkezés elérésének a módját.

Kós Károly-díjjal tüntették ki **Bakk Miklós** politológust az autonómia ügyének képviseletéért, ez irányú tudományos munkásságáért. Amint **Bodó Barna** a laudációban elmondta, Bakk Miklós az autonómia hosszútávúfutóinak egyike. A legigényesebb szakmával kezdett foglalkozni az autonómia ügyével, és ha manapság az erdélyi egyetemi és tudományos világban az autonómiáról beszélnek, Bakk Miklós neve megkerülhetetlen.

A negyedik kitüntetett a néhai **Birtalan Ákos** háromszéki parlamenti képviselő. A méltató Toró T. Tibor szerint a 49 évesen elhunyt Birtalan mindig a közössége érdekében kamatoztatta kemény munkával megszerzett tudását, a parlamentben pedig az egyik első aláírója volt a benyújtott autonómiatervezetnek. A díjat Birtalan Ákos özvegye, **Birtalan Csilla** vette át.

Ezt követően **Borbély Zsolt Attila** politológus, az EMNT alelnöke mutatta be *Az autonómiaharc egy évtizede – az Erdélyi Magyar Nemzeti Tanács az erdélyi közéletben* című kötetét, majd **Sándor Krisztina** felolvasta az EMNT Választmányának *A mi igazságunk: a mi erőnk* című nyilatkozatát.

Az Erdélyi Magyar Nemzeti Tanács sajtóirodája

Sándor Krisztina

„A MI IGAZSÁGUNK: A MI ERŐNK”

Alig fél esztendővel a Magyarországot szétdaraboló trianoni békeszerződés aláírása után jelent meg a kor polihistor prófétájának, Kós Károlynak iránymutató szövege nemzetéhez „Kiáltó szó” címmel, melyben maig ható érvennyel szögezte közösségének józan, felelős és mértéktartó programját így: *„Alkudozni nem fogunk. Elég erősnek érezzük magunkat, hogy nyíltan és őszintén beszéljünk, és kijelentett alapon szilárdan megálljunk. (...) kiáltom a célt: a magyarság nemzeti autonómiája”*.

Az autonómia volt a cél, mely az erdélyi magyar közéletben, ha több év késéssel is, de politikai egységet teremtett: az ellenszavazat nélkül elfogadott Kolozsvári Nyilatkozat, majd az elsöprő többséggel megszavazott 1993-as brassói program megteremtette a közös cselekvés elvi alapját. A nemzeti önkormányzat építése nem tartott sokáig. Egy belső válságokkal tarkított három éves periódus után megtörtént az egységbontás: a kormányzati szerepvállalással egyidőben az autonómia kikerült az erdélyi magyar érdekképviselet vezetőinek retorikájából, az önálló külpolitika helyét pedig a politikai engedményekért, jogmorzsákért való alkudozás vette át.

A közös elvi program hívei a következő hét esztendőben arra törekedtek, hogy rászorítsák a hivatalos vezetést az egységet biztosító autonómiaprogram képviseletére.

2003-ban a Szatmárnémetiben megtartott RMDSZ-kongresszus nemcsak magyar–román poszt-kommunista csúcstalálkozó megtartására adott alkalmat, hanem arra is, hogy a szervezet feladja a belső választások célkitűzését és az erdélyi magyar parlament gondolatát, a nemzeti önkormányzati struktúrát pártszerkezetté alakítsa, Tótkés László tiszteletbeli elnöki tisztségének megszüntetésével pedig leszámoljon a kommunizmussal való nyílt szembeszállás szellemi-politikai örökségével.

Az autonómiaprogram hívei ekkor döntöttek új szervezeti keretek létrehozása mellett. Az Erdélyi Magyar Nemzeti Tanács tíz esztendeje, 2003. december 13-án alakult Kolozsváron azzal a céllal, hogy a politikai érdekképviselet által de facto feladott autonómia célkitűzését minden alkotmányos eszközzel képviselje belföldön és külföldön. Az EMNT már létrejöttének

pillanatában a közbeszéd kiemelt témájává emelte az autonómiát, s azt is elérte, hogy a soron következő, 2004-es választásokon az RMDSZ is beépítse azt szólamai közé.

Az EMNT elmúlt tíz évben a román felet is megszólító tudományos konferenciákon, nemzetközi fórumokon, a médiában, tüntetéseken és civil rendezvényeken képviselte közösségünk első számú célkitűzését. A 2010-es magyarországi választásokat követően stratégiai partnerséget kötött az újonnan megalakult nemzeti kormánnyal a Nemzeti Együttműködés Rendszerének keretében. Mivel a civil eszközök nem bizonyultak elégségesnek, a Nemzeti Tanács pártot is létrehozott, mely a 2012-es választásokon politikai tényezővé nőtte ki magát.

2013-ban az EMNT meghirdette az Autonómia Évét és ennek jegyében hathatósan támogatta többek között március idusán a Székely Szabadság Napjának emlékeztető marosvásárhelyi demonstrációját és októberben pedig a Székelyek Nagy Menetelését. Ez utóbbi, az RMDSZ-t is integráló össznemzeti akaratkinyilvánítás esélyt ad arra, hogy folytatódjon a 2009-ben felemásra sikeredett Székely Önkormányzati Nagygyűlésen megkezdett közösségi építkezés. A megválasztott polgármesterek és tanácsosok mögött demokratikus felhatalmazottság áll, az ő hárompárti közösségük lefedi, képviseli egész Székelyföldet. E testület lehet a székely parlament előképe addig is, míg területi autonómiánkat ki nem vívjuk és saját törvényhozó testületünket meg nem választjuk. Felkérjük a Székely Nemzeti Tanácsot, hogy álljon e kezdeményezés élére, a három erdélyi magyar politikai pártot pedig arra, hogy a Székelyek Nagy Menetelésén tapasztalt egységben támogassák e testület létrehozását. Ezzel párhuzamosan elengedhetetlennek tartjuk az erdélyi magyar politikai erőik autonómiatörekvéseinek integrálását egy közös nemzeti stratégiába, amit az Erdélyi Magyar Egyeztető Fórum utódként létrehozandó, minden közképviseleti szervezetet magában foglaló erdélyi magyar kerekasztal keretében látunk megfogalmazhatónak.

Szervezetünk választmánya ezúton köszöni meg az EMNT Kezdeményező Testülete tagjainak, valamint minden korábbi állandó bizottsági, illetve elnökségi tagnak eddigi munkáját.

„A mi igazságunk: a mi erőnk. Az lesz a mienk, amit ki tudunk küzdeni magunknak.” – írta Kós Károly. Az EMNT a Róla elnevezett díjjal, melyet idén oszt ki először, azokat tünteti ki, akik jeles elődünk szellemében küzdöttek az elmúlt közel negyed évszázadban közös célunkért, az autonómiáért. Az ő példájuk álljon előttünk és minden szülőföldjéhez, valamint nemzeti szabadságához ragaszkodó erdélyi magyar előtt.

Kolozsvár, 2013. december 14.

**Az Erdélyi Magyar Nemzeti Tanács
Választmánya**

VILNIUS UTÁN: FÓKUSZBAN A KELETI PARTNERÁLLAMOK

November végén a lengyelországi Vilniusban tartották a Keleti Partnerség soron következő csúcstalálkozóját, amelyen az uniós vezetőség mellett 34 ország képviselői vettek részt. Mint ismeretes, az Európai Unió által indított Keleti Partnerség az Unió és a posztszovjet térség hat országának – Azerbajdzsán, Örményország, Fehéroroszország, Grúzia, Moldova és Ukrajna – együttműködését célozza meg. A találkozót beárnyékolta, hogy Ukrajna – az IMF elfogadhatatlan feltételeire és orosz nyomásgyakorlásra hivatkozva – az utolsó pillanatban elzárkózott a társulási megállapodás és szabadkereskedelmi egyezmény aláírásától.

A csúcstalálkozó után az EP-képviselők egy csoportja úgy vélekedett, hogy az Európai Uniónak többet kell tennie a keleti partnerállamok európai ambícióinak támogatása terén. Az Európai Tanács decemberi ülését felkérték: küldjön határozott politikai jelzést arról, hogy az Unió ajtaja az ukrán társulási szerződés aláírásának kudarca ellenére továbbra is nyitva áll.

Az állásfoglalás értelmében az EU-nak minden rendelkezésére álló eszközt – többek között a segélyezést, a kereskedelmet, a vízummentességet és az energia-biztonsági projekteket – ki kell használnia arra, hogy stratégiaileg megalapozottabban és rugalmasabban támogathassa az EU-val a kapcsolataikat erősíteni kívánó keleti partnerállamokat.

A Parlament elítéli az Ukrajnára, Örményországra és más keleti partnerállamokra gyakorolt orosz nyomást, amelynek célja, hogy elriassa ezen államokat az unióval kötendő megállapodásoktól. A Parlament ellenlépések mérlegelésére kéri fel a Bizottságot arra az esetre,

ha Oroszország az Unió és partnerei ellen bevezetett kereskedelmi szankciókkal „rövidlátó politikai célokból” megszegi a Világkereskedelmi Szervezet szabályait.

Az európai vezetők Vilniusban nem tudták meggyőzni Viktor Janukovics ukrán elnököt, hogy írja alá a történelmi jelentőségű társulási szerződést az Európai Unióval. A tagállamok újból felsorakoztatták az érveiket az elnöknek, aki Ukrajna gazdasági gondjairól beszélve azt kérte, hogy az ebből fakadó problémákat az unió és Oroszország közösen oldja meg. A Vilniusban jelen lévő EP-képviselők állásfoglalásukban sajnálatukat fejezték ki Viktor Janukovics ukrán elnök döntése miatt, és „elszalasztott lehetőségnek” nevezték a társulási szerződés alá nem írását.

Orbán: létkérdés az EU bővítése

Orbán Viktor magyar kormányfő is részt vett a vilniusi csúcson, ahol elmondta: az Európai Unió bővítése nélkül az európai gazdaság nem lesz versenyképes, ezért fontos a további integráció és a szabadkereskedelmi megállapodások megkötése.

A kétnapos, vilniusi keleti partnerségi csúcstalálkozó előtt a tagállamok vezetői azt ígérték, mindent megtesznek, hogy az ukrán vezetést rávegyék a társulási dokumentum elfogadására. Bár Grúzia, Moldova és Azerbajdzsán esetében sikeresek voltak a tárgyalások, a kijevi kabinet a múlt héten – főként orosz nyomásra – a szabadkereskedelmi társulásról szóló szerződés előkészítésének felfüggesztéséről döntött. Janukovics ukrán elnök ezzel kapcsolatban úgy fogalmazott: az ellentétes orosz és európai érdekek Ukrajnában csapnak össze.

TEMESVÁRI ZARÁNDOKLAT A FORRADALOM 24. ÉVFORDULÓJÁ

A **Ceaușescu-diktatúrát** megdöntő népfelkelés 24. évfordulóján **Tőkés László** volt temesvári lelkipásztor bejelentette az 1989-es Temesvári Emlékbizottság megalakulását. Ebből az alkalomból **Temesváron**, a forradalom kitörésének első helyszínén, 2013. december 15-én a tőle jogtalanul elvitatott Románia Csillaga érdemrendet – a sajtó jelenlétében – az Emlékbizottságnak adományozta.

A temesvár-belvárosi református templom falán elhelyezett emléktábla megkoszorúzása után tartott sajtótájékoztatón Tőkés László kifejtette: a Románia Csillaga érdemrend visszavonásának szándéka körül kialakult botrányos helyzet nem hagy kétséget afelől, hogy a „**Victor Ponta-féle** neokommunista, álliberá-

ezekben az időkben.

Az 1989-es Temesvári Emlékbizottság tagjai – **Tőkés László, Balaton Zoltán, Borbély Imre, Borbély Zsolt Attila, Gazda Árpád, Kabai József, Kincses Előd, Mátyus Ernő, Molnár János, Sepsy Béla, Sükösd Antal, Teleki László**, valamint **Tolnay István** – nevében Balaton Zoltán pedagógus vette át a lovagi érdemrendet, aki 1989-ben egyike volt a meghurcolt lelkipásztorok védelmében kiállt temesvár-belvárosi presbitereknek. A Románia Csillaga érdemrend átvételekor Balaton Zoltán elmondta, Tőkés László ugyanaz az ember maradt, aki 1989-ben volt: következetesen küzd az igazságtalanság, a jogfosztottság és a mesterségesen gerjesztett magyarellenesség ellen. Véleménye szerint ez az oka annak,

lis kormány nemcsak a magyaroktól, hanem Temesvár népétől akarja »ellopni« az 1989-es forradalmat, vagy legalábbis elvitatni és lekicsinyíteni az abban játszott, meghatározó szerepüket”. Erre a törekvésre válaszolva döntött úgy, hogy Temesvár forradalmi felkelőinek és hőseinek ajánlja fel jelképes formában a lovagi érdemrendet – hangsúlyozta Tőkés László. Hozzátette: 2014-ben a népfelkelés 25. évfordulójára való tekintettel **Igazság és béke** mottóval emlékévet hirdetnek.

Újságírói kérdésre válaszolva, az Erdélyi Magyar Nemzeti Tanács elnöke elmondta: kettős érzésekkel gondol vissza a 24 évvel ezelőtti eseményekre. Egyrészt azért, mert megkeseredett a személyét illető, 2004 óta folyamatosan tartó pszichológiai támadássorozat miatt, másrészt jóleső érzéssel tölti el, hogy mind **Erdélyben**, mind nemzetközi szinten sokan védelmükbe vették

hogy évek óta el akarja hallgattatni a posztkommunista hatalom, napjainkban pedig a diktatúra megdöntéséhez vezető érdemeit is elvitatják tőle.

A sajtótájékoztató után Tőkés László és az Emlékbizottság tagjai együtt zárandokoltak el a mártírhalt halt **Újvárossy Ernő** sírjához. Mint ismeretes, a forradalom első áldozataként számon tartott Újvárossy holttestére egy Temesvár melletti erdőben találták rá 1989 szeptemberében. Az egykori temesvári presbiter a Szekuritáta végezte ki ellenállása és Tőkés László melletti kiállása miatt.

A Temesvári Zarándoklat elnevezésű megemlékező rendezvénysorozat az Új Ezredév Református Egyházközség templomában zárult, ahol Temetetlen múlt címmel fórumot szerveztek. **Gazda István**, a gyülekezet lelkipásztora rövid igei köszöntője után **Toró T. Tibor**, >

► az Erdélyi Magyar Néppárt országos elnöke mondott beszédet. Arra figyelmeztetett, hogy bizonyos körök – még a forradalom városában is – arra törekednek, hogy a Tőkés László személyéről alkotott képet befektettség. A néppárti elnök arra utalt, hogy a forradalom kitörésének évfordulóján az RMDSZ úgy szervez megemlékezést Temesváron, hogy a népfelkelés kirobbantójának nevét még csak meg sem említik. Jövőre, a népfelkelés 25. évfordulóján akcióegységet kell kialakítanunk – tette hozzá az előljáró.

Borbély Zsolt Attila, az Erdélyi Magyar Nemzeti Tanács elnökségi tagja a fórumon kifejtette: Tőkés László fellépése kettős volt 1989-ben, egyszerre irányult a kommunizmus ellen és a magyar szabadság mellett. Úgy vélekedett: olyanok próbálják tőle elvitatni a Románia Csillaga érdemrendet, akiknek a kezükhöz vér tapad. „Bármiképp is határoz az ügyben Traian Băsescu

államelnök, ebből a játékból mindenképpen erkölcsi győztesként kerül ki Tőkés László” – fogalmazott Borbély Zsolt Attila.

A fórum keretében levetítették **Petényi Katalin** és **Kabay Barna** szerzőpáros Stigma című dokumentumfilmjét, amelyet a közelmúltban mutattak be a Duna Televízióban. Ezt megelőzően Tőkés László a filmről elmondta: a rendszerváltozás után 17 évvel derült ki, hogy besúgót házastítottak be családjába. A **Stelian** fedőnevű ügynök napi rendszerességgel jelentett családjáról, első jelentését a saját esküvőjéről írta. Alkalmi beszédét azzal zárta, hogy 24 év után eljött az ideje annak, hogy lezárjuk végre a múltat: „szabaduljunk meg a múlt temetetlen örökségétől, hogy végre új életet kezdhessünk” – fogalmazott az egykori temesvári lelképásztor.

Temesvár, 2013. december 16.

NYILATKOZAT: MARADJUNK HŰEK TEMESVÁRHOZ ÉS RÉGI ÖNMAGUNKHOZ

„Meddig sántikáltok kétfelé?” – szegezi nekünk a helyzet- és lelkiismeret-vizsgálatra készítő kérdést **Illés** próféta, majd pedig ugyanő rögtön el is igazít bizonytalanokodásunkban ekképpen: „Ha az **Űr** az Isten, kövessétek őt, ha pedig **Baál**, kövessétek azt” (1.Kir 18,21).

A próféta szavával hangzik egybe **Krisztus** tanítása: „Senki sem szolgálhat két Úrnak... Nem szolgálhatok Istennek és a **Mammonnak**” (Mt. 6,24).

Mammon a **Péni**, Baál a **Hatalom** bálványa, illetve jelképe a Szentírásban. Az Isten- és emberellenes diktatúrák pénzzel és hatalommal tartották uralmuk alatt a lelkeket. **Ceausescu** idejében inkább a zsarnoki megfélemlítéssel tartották fogságban őket, utóbb, a **poszt-kommunizmus** időszakában pedig az anyagiak, az érdekek, a korrupció vették át a hatalom szerepét.

Mindkettőtől meg kell szabadulnunk – immár végérvényesen. A kommunista önkényuralom bukásához vezető **temesvári felkelés** 24. évfordulóján azáltal emlékezünk hitelesen, és akkor maradunk hűek temesvári református gyülekezetünkhöz – egykori önmagunkhoz –, valamint a szabadságért életüket feláldozó vagy kockáztató Temesvár népéhez, hogyha az emberi uralommal szemben Isten előtt hajlunk meg, és az ő igazságához ragaszkodunk – azonképpen, amiként **Péter** és apostoltársai tesznek bizonyosságot erről: „Istennek kell inkább engedni, hogynem az embereknek” (Csel. 5,29). 1989 szent várakozásokkal teli **adventjében** nekünk is ez volt az igei jelmondatunk és meggyőződésünk, amikor a kollaboráns püspöki önkénnyel, valamint az ateista Ceausescu-rezsimmel bátran szembeszállunk református közösségünkben.

Egy egészen friss közvélemény-kutatás felmérése szerint országunk polgárainak közel a fele úgy ítéli, hogy a kommunizmus jobb volt Románia számára, mint ami utána következett. A felmérés sokkáló adatai arra vallanak, hogy – bibliai szóhasználattal élve – **Románia** népe „kétfelé sántikál” a kommunista múlt és a demokratikusnak nevezett jelen között. Ez ügyben még az sem igazán

jelenthet vigaszt, hogy a kommunizmus iránt nosztalgia-át és illúziókat táplálók aránya **Erdélyben** az országos átlagnál alacsonyabb (44,4–43,1), míg **Partiumban** és **Bánságban** „csupán” 36,2%.

Viszonylagosan jobb temesközi–partiumi regionális eredményeink az 1989-ben elkezdődött rendszerváltozás folytatására és beteljesítésére indítanak bennünket. Más szóval: jövőnket az **1989-es alapokra** kell helyezni, hogy a keservesen megszenvedett múltat, a Kondukátor sötét korát senkinek ne legyen oka visszasírnia.

Vaclav Havel véleménye szerint egy **második rendszerváltozásra** van szükség: a kommunizmus után a posztkommunizmust is meg kell buktatni a volt szovjet tábor országaiban.

Az **Erdélyi Magyar Nemzeti Tanács** 10. évfordulóján mi is egy **új rendszerváltozás** mellett foglaltunk állást. A romániai kommunista visszarendeződés körülményei ►

▶ között ennek szükségessége: nyilvánvaló.

Az EMNT tegnapi (2013. december 14-i – szerk. megj.) ünnepi ülésén 1989 jövő évi 25. évfordulójára **jubileumi emlékévet** hirdetett. Ezzel együtt a temesvári felkelés egykori kiváltói – résztvevői és részesei – megalakították az **1989-es Temesvári Emlékbizottságot**. Közös **célunk** az – melyben minden bizonnyal valamennyi romániai rendszerváltoztató erő és szervezet osztozik –, hogy ne hagyjuk ellopni a forradalmat, és a múlttal való szembenézés, valamint az igazság kimondása és az igazságtétel előmozdítása révén is továbbblendítsük a 24 évvel ezelőtt elkezdődött demokratikus rendszerváltozás folytatását.

Európai szinten ugyanezeket a célokat és feladatokat vallja a magáénak az **Európai Emlékezet és Lelkiismeret Platformja**. A szomszédos Magyarországon viszont mostanság van megalakulóban a **Nemzeti Emlékezet Bizottsága**.

A **rendszerváltozásnak** kisebbségpolitikai, nemzeti-ségi téren is végbe kell mennie. A temesvári románok, magyarok, németek, szerbek, a különböző etnikai és vallási közösségek 1989 Szabadító Karácsonyán való összefogása arra figyelmeztet, hogy a romániai demokrácia próbaköve és – egyik –fokmérője a kisebbségi közösségek jogainak és egyenrangúságának biztosítása.

A „**Steaua României**” / **Románia Csillaga** érdemrend visszavonásának szándéka körül kialakult botrányos helyzettel kapcsolatban, találóan állapítja meg **Borbély Zsolt** politológus, hogy ez ügyben „az egész erdélyi magyarság áll a román hatalom célkeresztjében”.

Az érdemrend becsületbíróságának múlt havi döntése vonatkozásában egyik román forradalmi harcos pedig ezt írta telefonüzenetében: „Minthogyha 1989 decemberében volnánk”.

Nem kétséges, hogy a **Victor Ponta-féle** neokommunista, álliberális kormány – miként az elmúlt negyed században mások is: nemcsak a magyaroktól, hanem Temesvár népétől akarja „ellopni” az 1989-es forradalmat, vagy legalábbis elvitatni és lekicsinyíteni az abban játszott, meghatározó szerepüket.

Válaszképpen ezekre a törekvésekre, ezennel **Temesvár** forradalmi felkelőinek és hőseinek ajánlom fel jelképes formában a Románia Csillaga lovagi érdemrendemet, mellyel a Tismăneanu-jelentést kezdeményező, a kommunista diktatúrát elítélő **Traian Băsescu** államelnök tüntetett volt ki, 2009 decemberében. A magas kitüntetéssel együtt méltán megilleti őket egész Románia elismerése.

Küszöbön álló Emlékévünk központi gondolata: az **Igazság és békeesség**. **Ésaiás** próféta hirdeti, hogy: „Lesz az igazság műve békeesség, és az igazság gyümölcse nyugalom és biztonság mindörökké” (És. 32,17). – Igazság- és szabadságharcunkat azért kell folytatnunk, hogy a kommunizmus visszahúzó örökségétől megszabadulva, végre igazi békeességben és biztonságban élhessen országunk népe, és mi, magyarok is itthon érezhessük magunkat Erdélyben.

Temesvár, 2013. december 15.

Tőkés László

TEMESVÁR, KOLOZSVÁR, SEPSISZENTGYÖRGY IS PÁLYÁZIK A KULTURÁLIS FŐVÁROSI CÍMRE

Az Európai Parlament Kulturális és Oktatási Bizottsága (CULT) 2013-as utolsó ülészakán az **Európai kulturális fővárosok: sikerstratégiák és kudarcok** című tanulmányát terjesztette elő **Beatriz Garcia** professzor asszony, a Liverpooli Egyetem Európai Kulturális Fővárosok Intézetének képviselője. A kulturális szakbizottság megrendelésére készült dolgozat teljes körű áttekintést és elemzést nyújt az Európai Unió eme, egyik legnépszerűbb és legsikeresebb programjáról, és fejlődéstörténetének bemutatása, valamint tanulságainak levonása nyomán jut el a jövődjére néző következtetésekig.

Tudnivaló, hogy az európai kulturális fővárosok sorozata 1985-ben, **Athénnal** indult, idén pedig **Marseille** és **Kassa** viselte ezt a kitüntetett címet.

A liverpooli előadó a kulturális fővárosi szerep évi, eseti hasznán és jelentőségén túlmenően – egyebek mellett – azt emelte ki, hogy az egyes európai városok számára a „fővárosi” rang milyen **„hozzáadott értéket”** jelent.

Hozzászólásában **Doris Pack** bizottsági elnök annak fontosságát hangsúlyozta, hogy a rangos európai cím ne csak arculati – önmagában véve külsőleges – előnyöket jelentsen, hanem az egyes „fővárosok” további fejlődéséhez is járuljon hozzá. Valamennyi felszólaló egyetértett abban, hogy elsődleges kulturális hozadék

mellett, ennek a kiemelt európai programnak az érdekelt városok, sőt ezek környékének a további fejlődéséhez is hozzá kell járulnia.

Helga Trüpel alelnök asszony a kulturális fővárosok nem hivatalos hálózatának keretében megvalósuló európai együttműködés szerepéről beszélt. **Séan Kelly** ír néppárti képviselő a terjedő euroszeptizizmus ellenében a program európai identitást erősítő szerepét méltatta.

Tőkés László Nagyszeben (Hermannstadt, Sibiu – 2007), **Pécs** (2010) és **Kassa** (Kosice – 2013) együttes példájából kiindulva, a következőkre mutatott rá:

- A kulturális fővárosi cím ezen városok számára nem csupán hírnevet, hanem – minden bizonnyal – gazdasági és városfejlesztési lehetőséget is jelentett, ezáltal is hozzájárulván volt kommunista országaik európai felzárkóztatásához.

- Egykor mindhárom város az Osztrák–Magyar Monarchiához tartozott, és mindhárom több nemzeti-szerű és több vallású központ. Ennek összefüggésében – kulturális fővárosként – az európai **etnikai és kulturális sokszínűség** ügyét példálták és szolgálták, a Kárpát-medencei, illetve a szomszédos **nemzeti megbékeléshez** is hozzájárulván ezáltal.

- A program **„európai dimenziójához”** hasonlóan, ▶

▶ éppen olyan fontos annak **lokális, regionális és nemzeti dimenziója**. A kulturális fővárosi szerep mind európaiságában, mind román, magyar és szlovák, illetve erdélyi, délvidéki és felvidéki öntudatában megerősíti az illető városokat és térségeket.

Az erdélyi képviselő végül arra is kitért, hogy a közeljövőben a soknemzetiségű és -vallású **Temesvár** (Temeschwar, Timișoara), valamint Erdély egykori fővárosa, **Kolozsvár** (Klausenburg, Cluj), továbbá Székelyföld nevében **Sepsiszentgyörgy** (Sfântu Gheorghe) is pályázni fog Európa kulturális fővárosának címére – s ehhez kérte a CULT-bizottság erkölcsi támogatását.

Zárszavukban Beatriz Garcia professzornő azon véleményének adott hangot, hogy elitista kulturális programok helyett az érdeklődők, a helyi polgárok minél szélesebb körét mozgósító „fővárosi” eseményekre és rendezvényekre van szükség; Doris Pack elnök asszony pedig az „európai dimenzió” fokozott érvényesítését szorgalmazta.

Brüsszel, 2013. december 18.

HIÁNYZIK A SZOLIDARITÁS A NYUGATI JÓLÉTI TÁRSADALOMBÓL

Az Európai Parlament Kulturális és Oktatási Bizottságának (CULT) 2013-as évi utolsó ülésén bocsátották szavazásra a **Történelmi emlékezés a kultúrában és az oktatásban az Európai Unióban** című, ún. saját kezdeményezésű jelentést. Hosszan tartó egyeztetés és már-már reménytelennek tűnő kompromisszumkeresés nyomán nem csupán a balliberális politikai csoportokkal nem sikerült egyetértésre jutni, de még a néppárti frakció is igencsak megoszlott a dokumentum elfogadása tekintetében. A nézetkülönbségek vonatkozásában beszédes az a körülmény, hogy a jelentéshez rekordmennyiségű, nem kevesebb, mint 335 módosító

javaslat érkezett. Az ügy sikerének az sem kedvezett, hogy a **Marek Henryk Migalski** lengyel jelentéstevő által képviselt európai konzervatívok és reformerek frakciója nem csupán a szocialistáktól és a liberálisoktól áll távol, de az Európai Néppárthoz fűződő kapcsolatai sem a legjobbak. Mindez oda vezetett, hogy a jelentéstervezet végül is 11–13 arányban már a bizottsági szavazáson elbukott – ami az Európai Parlament tevékenységében igencsak ritka esetnek számít. A kudarcban akarva-akaratlan a néppárti frakció is osztozik, mivel a **balliberális obstrukció** ellenében nem volt képes egységes módon felsorakozni, illetve egységesen szavazni.

A rendhagyóan fonák helyzetre nézve szemléletes példaként szolgál az állásfoglalási kezdeményezés **1. cikkelyének** az elvetése, melynek evidenciaszámba menő megfogalmazása ekképpen szól: az EP „határozottan elítél minden emberiség elleni bűncselekményt és totalitárius rendszert, amelyek véres nyomokat hagytak a történelemben”. Ehhez az egy, egészen egyértelmű paragrafushoz a képviselők mintegy tizenöt módosítót nyújtottak be, és pedig oly nagy megoszlással, hogy kompromisszumos megegyezés híján, végül is az egész szövegrészt törölni kellett.

A szavazás rendjén **Tőkés László** erdélyi képviselő mintegy húsz módosító javaslatának túlnyomó többsége szintén elvérzett – példának okáért a következők: „... a XX. század diktatúrái az egyetemes emberi szabadság drasztikus korlátozása mellett, szinte minden esetben valamely kisebbség vagy kisebbségek ellen is irányultak” (a Preambulum K bekezdése); vagy: az EP „felkéri a ▶

▶ tagállamokat, vizsgálják felül, hogy a diktatúrák erőszak-szervezeteinek volt működtetői és politikai vezetői részesülnek-e kiváltságokban. Amennyiben ez fennáll, az egykori áldozatokra való tekintettel felkéri a tagállamokat, hogy töröljék ezeket a privilégiumokat” (2. cikkely).

Huszonnégy évvel a kommunista diktatúra bukása után minden túlzás nélkül megállapítható, hogy ezen szövegrészek többségi elutasítása a kisebbségellenes és erőszakos kommunista elnyomók iránti **nyilvánvaló cinkosságot** jelent. Hogyha pedig a másik XX. századi diktatúrát, vagyis a náci és fasiszta önkényuralmat is figyelembe vesszük, akkor ezúttal is kiviláglik, hogy a – nyugati – európai képviselők többsége a két múlt századi diktatúrával szemben továbbra is **kettős mércét** alkalmaz, vagyis inkább a náciakat sem ítéli el, csak hogy a kommunistákat mentesítse.

A szavazás botrányos kimenetelét illetően nagy valószínűséggel feltételezhető, hogy a nyugati szocialisták és liberálisok visszautasító szavazatai mögött a kelet-közép-európai utódkommunistákkal kötött, **elvtelen pak-tum** áll.

Szavazás utáni felszólalásában Marek Henryk Migalski jelentéstévő egyenes nyíltsággal közölte, hogy – a fejlemények láttán – az eredeti formájából kiforgatott és szövegében teljesen kilügzött jelentését ő maga sem szavazta meg. Indoklasképpen – egyebek mellett – két okra hivatkozott. Elfogadhatatlan számára, hogy a **kommunizmust** továbbra sem hajlandók a nemzetiszocializmussal azonos mértékben elítélni, valamint az, hogy jelentéséből a szovjet bolsevikok által elkövetett **katyni mészárlást** törölték.

Erdélyi képviselőnk azonnali felszólalásában lengyel kollégájával vállalt közösséget. „Mély megdöbbenéssel állapítom meg, hogy ez a szavazás az előző törvényhozói ciklus **2009. április 9-i jelentése** mögé esik vissza, amikor is az Európai Parlament meggyőző többséggel

és azonos mércével mondott ítéletet a XX. század két totalitárius rendszere fölött. Senkit sem kívánok hibáztatni és a felelősséget sem akarom »kiosztani« – de megítélésem szerint ennek a jelentésnek a kimenetele az Európai Parlament, illetve a nyugat-európai képviselők tudathasadásos állapotára, vagy tudatlanságára, vagy fájdalmas ignoranciájára vall. Úgy látszik, hogy Európa nyugati és keleti részét továbbra is elválasztja egymástól egy **virtuális, mentális vasfüggöny**. Ennek a falnak a túloldalán pedig egy olyan kommunista visszarendeződés tartja magát, melynek Romániában, a **Victor Ponta-féle** kétharmados posztkommunista kormányzat Európa-idegen és a jogállamiságot sértő országlásának közepette, mi magunk is szenvedő alanyai vagyunk” – mondotta Tőkés László.

A balliberális oldal képviselői magamentő és magyarázkodó felszólalásaikban, egymás szavával egybevégyően azt hangoztatták, hogy a kommunista múlt megítélése nem a **politikuskok**, hanem a **történészek** dolga. Némelyek elismerték ugyan, hogy a kommunizmus bűneit is el kell ítélni, de ők maguk erre nem vállalkoztak, hanem kimondva vagy kimondatlanul a **hitleri** náci diktatúrával szemben a **sztálini** vörös önkényuralmat elfogult egyoldalúsággal mentegették. Nem vették észre, hogy ez utóbbi sem történelmi, sem politikai megítélés szerint nem érdemel mentséget.

Mindent egybevetve és valamennyi valós vagy álságos nézetkülönbségen túlmenően, a Migalski-jelentés kirívó esetének legfőbb – negatív – üzenete **az európai szolidaritásnak az a hiánya**, mely negyed századdal a kommunista diktatúra bukása után is nagymértékben jellemzi a nyugati jóléti társadalmakat.

Brüsszel, 2013. december 17.

ANGYALJÁRÁS A SZÓRVÁNYBAN

A közelgő karácsony ünnepe alkalmából **Tőkés László** EP-képviselő, az Erdélyi Magyar Nemzeti Tanács (EMNT) elnöke a dél-bihari szórványvidék négy Fekete-Körös völgyi települését látogatta meg, ahol több mint kétszáz ajándécsomagot osztott ki az ott élő magyar gyermekeknek. A karácsonyi angyaljárást minden évben más vidéken, változó szempontok alapján hátrányos helyzetben lévő közösségek megajándékozása céljából szervezik meg.

Az EMNT elnökét **Nagy József Barna** partiumi régióelnök és **Orbán Mihály** ügyvivő kísérte el az ajándékozásra, amelynek első állomása **Várasfenes** volt. Id. **Halász Sándor** valamint fia, az Erdélyi Magyar Néppárt helyi szervezetének alelnöke, ifj. Halász Sándor fogadta a vendégeket a kultúrotthonban. Az egybegyűlt közel száz gyermeknek Tőkés László egy ugocsi karácsonyi éneket tanított meg, és felelevenítette a kis Jézus megszületésének történetét. **Körösjánosfalván** a református templomban került sor az ajándékosztásra, innen pedig a közeli **Belényessonkolyosra**, a helyi óvodába vezetett az út. A látogatók a szülőktől megtudhatták: a közigazgatásilag Várasfeneshez tartozó két településen

idén már nem indult magyar nyelvű első osztály, így arra kényszerülnek, hogy gyermekeiket román tagozatra vagy más települések iskoláiban járassák. Tőkés László magyarságtudatuk megőrzésére biztatta a szülőket és gyerekeket. Belényesújlakon **Sabău Mihaela Angela** polgármester, **Balla Rozália**, az EMNT helyi tagja és mintegy ötven gyermek várta a vendégeket. Itt sem maradt el az ünnepi hangulatot ébresztő éneklés, a karácsonyi történetek felelevenítése, valamint a közös imádkozás.

A négy helyszínen lezajlott ajándékozás végétével a jótékonysági akció résztvevői megegyeztek: visszatérnek még a Fekete-Körös-völgyébe, hogy azon települések magyarjait is megkeressék, akikhez most nem sikerült eljutni. Annál is inkább szükség van erre, mivel a szórványban élő nemzetársaink helyzetének felméréssel, és a velük való személyes kapcsolattartással megállítható, illetve lassítható a vidék magyarságának apadása.

Nagyvárad, 2013. december 21.

HONOSÍTÁSI IRODA NYÍLT SZÁSZRÉGENBEN

Honosítási iroda, valamint EMNP-székhely nyílt Szászrégenben, a Petru Maior utca 32. szám alatt. Az eseményen részt vett az Erdélyi Magyar Nemzeti Tanács elnöke, Tőkés László európai parlamenti képviselő is.

A honosítás a Maros-menti városban is akkor kezdődött, mint amikor máshol, az iroda azonban eddig a DIO-házban működött. December 7-én viszont felavatták az új helyiséget, amely egyben az Erdélyi Magyar Nemzeti Tanács és az Erdélyi Magyar Néppárt szászrégeni székhelye is. „Nem véletlen, hogy az advent, vagyis a várakozás időszakában avattuk fel az új irodát, ugyanis régóta vártunk arra, hogy magyar öntudatunkat erősítő, jövőnket segítő központot hozhassunk létre, ahonnan a hit és a szeretet útján együtt indíthassuk el gyerekeinket, és ez most megvalósult” – fogalmazott a Néppárt szászrégeni szervezetének elnöke, Varga Loránd. „Ezekben az irodákban mindenki saját kezével írja a történelmet” – tette hozzá a Néppárt Maros megyei szervezetének elnöke, Portik Vilmos.

Az eseményen részt vett az EMNT elnöke, Tőkés László európai parlamenti képviselő is. „Sokszor szárnyaszegettek, reményvesztettek vagyunk, de hinnünk kell a változásban. Az egyszeri erdélyi magyar gyakran érezhette, hogy sem a román, sem a magyar hazának nem kell, mint ahogy történt 2004. december 5-én, ezért fontosak ezek az események, amikor együtt tud ünnepelni a magyarság. Közös érdek, hogy a nemzetben össze tudjunk fogni, ezért legyen ez a befogadás napja, s ez a hajlék a befogadás hajléka, ahol ne hi-

vatalnokok fogadják az embereket, hanem testvérek a testvéreket” – fogalmazott.

A szászrégeni irodában Bozsoki Ágnes fogadja a magyar állampolgárságért folyamodókat, hétfőn, szerdán, csütörtökön és pénteken 9 és 14 óra között, kedden pedig 14 és 19 óra között.

Szászrégen, 2013. december 9.

Az Erdélyi Magyar Nemzeti Tanács sajtószolgálat

DIÓHÉJBAN AZ EP DECEMBERI MUNKÁJÁRÓL

A roma integráció nőpolitikai aspektusai

A Parlament decemberben elfogadta a Járóka Livia néppárti képviselő által jegyzett állásfoglalást, amelyben a roma nőket sújtó hátrányos megkülönböztetés elleni fellépésre szólította fel a tagállamokat. Az állásfoglalás szerint rugalmas munkaidővel, adókedvezményekkel, megfelelő szociális támogatással és a gyermekgondozási rendszer kiterjesztésével lehetne segíteni a roma nőket.

A képviselők egy másik, nem törvényi erejű állásfoglalást is megfogalmaztak, amelyben azt kérték, hogy az uniós tagországok hagyjanak fel az illegális kitoloncolásokkal és vessenek véget az etnikai profil meghatározásnak, a rendőrségi visszaéléseknek és a romákat érintő egyéb jogsértéseknek. Az állásfoglalás elítéli a romák mozgásszabadságát törvénytelenül korlátozó tagállami lépéseket. A legnagyobb európai kisebbséget alkotó, mintegy 10-12 milliós roma közösségből a becslések szerint 6 millióan élnek az EU területén.

A Bizottságnak és a tagállamoknak biztosítaniuk kell, hogy tagállami és uniós forrásból (többek között az Európai Szociális Alapból vagy az Európai Regionális Fejlesztési Alapból) elegendő pénz álljon rendelkezésre a roma integráció céljára. A képviselők emellett külön támogatási programok bevezetését is javasolják helyi közösségi projektek számára.

Az EU végrehajtó szervének továbbra is értékelnie kell, hogyan költötték el a tagállamok a kifejezetten a romák integrációjárásszánt összegeket, az eredményekről pedig minden évben be kell számolni a Parlamentnek és a Tanácsnak, vélik a képviselők.

LUX-díj 2013: az Alabama és Monroe a győztes

Az Alabama és Monroe (The Broken Circle Breakdown) című, fiatal belga párról és lányuk elvesztéséről szóló zenés szerelmi történet nyerte idén az Európai Parlament filmeket elismerő Lux-díját. Felix Van Groeningen rendező Martin Schulztól, az EP elnökétől vette

át a díjat, megjegyezve: ez egy nagyszerű kezdeményezés, hiszen olyan filmek is eljutnak az emberekhez, amelyeket máskülönben nem néznének meg. A díjat minden évben olyan filmeknek ítélik oda, amelyek európai értékeket és társadalmi kérdéseket mutatnak be.

A díjért versenyben volt még a Clio Bernard által rendezett angol Selfish Giant és Valeria Golino olasz-francia koprodukcióban készült Miele című filmje.

Az EP minden évben olyan filmeknek adja a díjat, amelyek fontos társadalmi kérdésekkel foglalkoznak. A három döntős filmet az EU mind a 24 hivatalos nyelvéen feliratozták és a Lux-filmnapok keretében mind a 28 uniós országban bemutatták.

Az elbocsátott munkavállalókat segítő támogatás 2020-ig fennmarad

A munka nélkül maradtakat segítő uniós támogatás 2014 után is megmarad, és azt a munkavállalók további csoportjaira, így az önfoglalkoztatókra és az ideiglenes szerződéssel foglalkoztatottakra is kiterjesztik. A Tanács és a Parlament között megszületett megállapodás értelmében a program január elsején indul újra.

Az Európai Globalizációs Alkalmazkodási Alap (EGF) különböző továbbképzések, átképzések finanszírozásához járul hozzá azzal a céllal, hogy az elbocsátott dolgozók minél hamarabb ismét munkához juthassanak.

A Parlament elérte, hogy a 2014-2020-as költségvetési időszakban az alap akkor is támogatási forrásként szolgálhasson, ha a segítségre a gazdasági válság hatásai miatt állásukat elvesztők számára van szükség. (2009 és 2011 között csak a globalizáció miatt munkanélkülivé váltaknak nyújtott segítséget.)

A szexuális és reprodukzív jogok a tagállamok döntési körébe tartoznak

A Parlament elfogadta azt a néppárti és konzervatív-reformer állásfoglalást, amely szerint a szexuális és reprodukatív egészségre, illetve az iskolai szexuális oktatásra vonatkozó jogszabályok a tagállamok hatáskörébe tartoznak. A szöveget 334 szavazattal, 327 ellenszavazattal és 35 tartózkodás mellett fogadták el.

A kétpárti állásfoglalás elfogadása automatikusan a női jogi bizottság saját állásfoglalásának bukását jelentette. Ez utóbbi állásfoglalás-tervezetet 2013. október 4-én nyújtották be, de akkor a plenáris visszaküldte azt a szakbizottságba. A szakbizottság néhány módosítást követően ismét a plenáris ülés elé terjesztette az állásfoglalást.

A női jogi bizottság vitatott szövegében aláhúzták: a szexuális oktatást „holisztikus, jogokon alapuló és pozitív módon” kell felépíteni és a gyakorlatban megvalósítani. Emellett kiemelik: a nőknek biztosítani kell a fogamzásgátlás, illetve a jogszerű és biztonságos terhesség-megszakítás lehetőségét. ➤

➤ **A mélytengeri fenékhálózás részleges betiltását kéri**

A mélytengeri fenékhálózást az Atlanti-óceán északi részének sérülékeny ökoszisztémája védelmében kell betiltani, döntött a Parlament. A tiltás csak a Bizottság által listázandó területeken érvényes, és nem jelenti a fenékhálózás teljes betiltását.

A jelentését 567 szavazattal, 91 ellenszavazat és 32 tartózkodás mellett fogadták el.

A tagállamoknak a rendelkezésükre álló tudományos és műszaki információk alapján meg kell határozniuk, hogy valószínűleg hol található a sérülékeny mélytengeri élőhelyek, fogalmaz az elfogadott szöveg. Ezen információk alapján a Bizottság összeállít egy listát azokról a területekről, ahol tilos a mélytengeri fenékhálózás.

A képviselők azonban egy olyan kitévélést is megszavaztak, amely négy évet ad a Bizottságnak annak felmérésére, hogy hogyan hatnak a sérülékeny tengeri organizmusok létre a mélytengeri fenékhálózáshoz használt eszközök, különösképpen a tengerfenéken húzott hálók. Ha kiderül, hogy nem megfelelőképpen védettek

ezek a mélytengeri élőhelyek, akkor a Bizottságnak kezdeményeznie kell a mélytengeri fenékhálózáshoz használt eszközök teljes betiltását.

Az egész EU-ban be kell tartani a jelzaloghitelezés új szabályait

A Parlament jóváhagyta azokat a kötelező érvényű szabályokat, amelyek garantálják, hogy minden tagállam betartsa a jelzaloghitelek teljes körű tájékoztatására, és a legnagyobb kockázatokkal szembeni védelmére vonatkozó rendelkezéseket. Magáról a jogszabályról már korábban megegyezés született a Tanáccsal.

A képviselők azért támogatták a tagállamok között létrejött megállapodást, mert megfelelőnek találják, hogy a szabálysértéseket, illetve a szabályok át nem vételét az Európai Bankhatóság vizsgálja majd ki, amely a vizsgálattal kapcsolatban bármilyen információt elkérhet a tagállamok hatóságaitól.

A jogszabály a lakóingatlanokra, az irodaházakra és az építési telkekre felvett jelzalogra vonatkozik.

TÖKÉS LÁSZLÓ EP-KÉPVISELŐ JANUÁRI ESEMÉNYNAPTÁRA

Január 5.

- Nagyvárad-Olaszi

Újévi vasárnapi istentisztelet: A Nagyvárad Reformata Ecclesia újjáalakulásának 230. évfordulója

Január 6.

- Nagyvárad

A PKE pályázati bírálóbizottságának ülése, az egyetem új székházának tervpályázatai tárgyában

Január 7.

- Nagyvárad

EMNT-EMNP évkezdő vezetőségi ülés és EP-munkamegbeszélés

EMNT-EMNP – Sajtóértekezlet

A Románia Csillaga érdemrend ún. becsületbíró-ságának eljárása rendjén hozott határozat mintegy húszoldalas megindoklása volt a fő témája annak a sajtótájékoztatónak, amelyet **Tökés László** EP-képviselő, az EMNT elnöke tartott **Toró T. Tibor**, az EMNP elnöke, valamint **Szilágyi Zsolt** alelnök társaságában. A régi sötét időkre emlékeztető, botrányos dokumentumból kiindulva Temesvár egykori lekipásztora joggal kérdejelezte meg a Securitate magyarellenes ügyosztályának tényleges felszámolását.

Január 7.

- Nagyvárad

EMNT-EMNP – évkezdő vezetőségi ülés és EP-munkamegbeszélés

EMNT-EMNP – Sajtóértekezlet

PKE – egyetemi vezetőségi megbeszélés

Január 8.

- Nagyvárad

Olaszi gyülekezeti elnökségi megbeszélés

Január 10–11.

- Budapest

A First Step Forum évi konferenciája

Tavalyi finnországi-svédországi évi munkaértekezlete nyomán idén a budapesti Hilton szállodában tartotta hagyományos konferenciáját a **First Step Forum** nemzetközi szervezet, mely elnevezésének tanúsága szerint (am. Első Lépés Fórum) a nagyvilág emberi jogi, vallási, regionális konfliktusai esetében vállal kezdeményező szerepet a békéltetés érdekében. A jeles politikai közszereplőkből álló, szűk körű grémiumnak több európai parlamenti képviselő is a tagja – köztük **Eija-Riitta Korhola** finnországi és **Jerzy Buzek** lengyel, valamint **Tökés László** erdélyi képviselők. A közösség egyik alapítója és valóságos „lelke”, irányítója **Johan Candelin** finn evangélikus lekipásztor, aki Egyiptomtól Burmáig és Kubától Grúziáig terjedően „utazó nagykövete” a békéltetés szolgálatának.

Január 11.

- Nagyvárad

Az EMNT elnökségi ülése

Január 12.

- Nagyvárad

Újévi fogadás

Az EMNT hagyományos újévköszöntő fogadásán **Tökés László** elnök, európai parlamenti képviselő a Partiumi Autonómia Évének nyilvánította az idei esztendőt, és a régió szimbólumainak elkészítését, valamint az önren-

▶ delkezésről szóló népszavazáshoz szükséges aláírások összegyűjtésének előkészítését irányozta elő. **Ifj. Szilágyi Ferenc**, a Partiumi Autonómiatanács (PAT) alelnöke beszédében az előző esztendő eredményeire utalva állapította meg: „lélektani határokat sikerült átlépni az Autonómia Évében”. Idén a Partiumban is át kell lépünk a saját árnyékunkon – mondotta Szilágyi Ferenc.

Az újévi fogadás egyik díszvendége, **Füzes Oszkár**, Magyarország volt bukaresti nagykövete régi barátként üdvözölte a meghívottakat, és megköszönte az erdélyi magyarok támogatását, szeretetét az elmúlt öt évben.

Az est másik díszvendége, **Magyar Anna** országgyűlési képviselő, a Csongrád Megyei Közgyűlés elnöke ünnepi beszédében a honosítás és a nemzetépítés fontosságát hangsúlyozta.

Ezt követően a **88. számú Szent László Cserkészcsapat** a nagyváradi közéletben kifejtett példás munkájáért, a cserkész hagyományok népszerűsítéséért, nemzeti szimbólumaink és hagyományaink éltetéséért A Közjó Szolgálatában Díjban részesült. Laudációt **Nagy József Barna**, az EMNT partiumi régióelnöke mondott.

Az ideai újévköszöntőn rendhagyó módon áldott emlékü **Füzesné Bajtai Erzsébet** nagykövetné asszony is – post mortem – A Közjó Szolgálatában Díjban részesült.

A temesvári Bartók Béla Elméleti Líceum javára meghirdetett jótékonysági adománygyűjtést **Toró T. Tibor**, az Erdélyi Magyar Néppárt elnöke jelentette be, aki maga is ebben az iskolában végzett, majd pedagógusként is ott tanított. Az adományokért **Erdei Ildikó** igazgatónő mondott köszönetet, aki egyúttal az iskolát is bemutatta.

Újévi pohárköszöntőt **Tolnay István**, a Partiumi Kezserstény Egyetem Igazgatótanácsának elnöke mondott, aki a fogadás Érmellékről származó borait is bemutatta.

Január 13–16.

- Strasbourg
- Európai parlamenti munkahét

Január 17.

- Budapest
- Évkezdő sajtóértekezlet

Január 20–23.

- Brüsszel
- Európai parlamenti munkahét

Január 24–25.

- Torockó
- EMNT–EMNP együttes elnökségi ülés
- Az EMNT és az EMNP elnökségeinek együttes ülésére került sor az aranyosszéki Torockón. A tanácskozáson megerősítették a két szervezet értékelvű stratégiai partnerségét, és egyeztettek az ideai esztendő kiemelt eseményeivel kapcsolatos terveiket.

Január 26.

- Nagykároly
- Az Egyetemes Ökumenikus Imahét záróünnepélye Igehirdetés és úrvacsoraosztás

Január 27–30.

- Brüsszel
- Európai parlamenti munkahét

Január 30.

- Kolozsvár
- Könyvbemutató: A Securitate célkeresztjében **Molnár János** legújabb, A Securitate célkeresztjében – Tökés László küzdelme a román politikai rendőrséggel című kötetét mutatták be Kolozsváron, Magyarország kolozsvári főkonzulátusán. A konzulátus, az EMNT és a Kriterion könyvkiadó által szervezett esemény házigazdája **Magdó János** főkonzul volt. **H. Szabó Gyula**, a Kriterion igazgatójának méltató beszédét követően a szerző és a könyv „főszereplője” osztották meg gondolataikat az érdeklődők népes közönségével.

TEMESVÁR CSILLAGA TOVÁBBRA IS A SZABADSÁG CSILLAGA MARAD

Tavaly decemberben a bukaresti első kerületi bíróság megalapozatlannak tartotta és visszautasította azon keresetemet, melyben az ország egyik közméltóságától, **Victor Ponta** miniszterelnöktől kértem elégtételt amiatt, hogy „románellenes érdekek” idegen pénzen való képviselétével vádolt meg és „lehortistázott”.

Szintén decemberben történt, hogy a román Vasgárda utódszervezete, a **Noua Dreaptă Egyesület** hazaárulás címén vádolt be a Legfelsőbb Ítéltábla Melletti Ügyészségnél.

Eme személyre szóló sovíniszta támadások és eljárások mellett, mutatóban hadd említsük meg a **Kovácsna, Hargita és Maros Megyei Románok Civil Fórumának** azt a hevesen magyarellenes felhívását, melyet az új évben intézett erdélyi magyar közösségünk ellen, s melyben „az egységes és oszthatatlan, szuverén román

ló súlyos merényletek” („atentate grave la onoarea și demnitatea poporului român”)

– „a román állammal szembeni tisztelet hiánya” („lipsă de respect față de statul român”)

– „horthista-fasiszta szellemiségű revizionista beszéd” („discurs revizionist de factură fascisto-horthistă”)

– „az ideológiai terrorizmus fegyvertárába tartozó tevékenységek” stb. („acțiuni din arsenalul terorismului ideologic” ș.a.m.d.)

A sort folytathatnánk. A kifejezések olvastán az embernek az az érzése támad, minthogyha a **Szekuritáté** vállalat-szobájában záporoznának felé a magyarellenes hazugság-propagandára kiképzett román vállalatízték vádaskodásának betanult kliséi, vagy minthogyha egykori szekusdossziék nacionál-kommunista ideológiájának a sűrűjében lapozna.

nemzetállam aláaknázásával” vádol meg bennünket.

Ugyancsak ebbe a sorba illeszkedik a **Románia Csillaga Érdemrend** ún. becsületbíróságának az a sűrűn gépelt, közel húsz oldalas elaborátuma, melyben a magas állami kitüntetéstől való megfosztatásomra vonatkozó, novemberi határozatát megindokolja. A **Kincses Előd** ügyvéd által „a sztálini idők egyik brosúrájához” hasonlított förmedvény – többek között – a **Ceaușescu-korszak** fogalom- és szóhasználatára emlékeztető, szerény személyemre vonatkoztatott, következő megfogalmazásokat tartalmazza:

– „románellenes tevékenység, nyilatkozatok és kampányok” („declarații, acțiuni și campanii antiromânești”)

– „ horthista-fasiszta vétetésű eszmék terjesztője” („propovăduitor al unor idei de sorginte fascisto-horthiste”)

– „nemzeti és etnikumközi gyűlöletkeltésre irányuló uszítás” („îndemn la ură națională, ură interetnică”)

– „a román nép becsülete és méltósága ellen irányu-

Mindezek láttán és hallatán, negyedszázaddal a féltelmetes Ceaușescu-diktatúra bukása után, a „deja vu” nyomasztó benyomásával fogalmazódhat meg bennünk a kérdés: vajon annak idején valóban felszámolták volt a hírhedt Szekuritátét? Vagy: az erdélyi magyarok, illetve a magyar egyházak megfigyelésére szakosodott **Magyar irredenták** elnevezésű titkosszolgálati ügyosztály netalán azóta is megszakítás nélkül tovább folytatja áldatlan működését?! A Romániában dúló és időről időre kiújuló, **állampolitikai szinten érvényesülő magyarellenesség** mindenesetre ezt a feltételezést támasztja alá. A kommunista visszarendeződésnek – a jelek szerint – a tovább élő **hungarofóbia** is természetes velejárója.

x x x

Múlt év végén – amint említettem – megérkezett a Steaua României Érdemrend becsületbíróságának válsza és indoklása. Ennek áttanulmányozása nyomán jogorvoslatért a bukaresti táblabírósághoz fordultunk. A ▶

▶ testület megválasztásának szabálytalanságára, valamint egyes tagjainak összeférhetetlenségére és az ügyvédi törvény durva megsértésére való tekintettel a **becsület-bírószék döntésének a megsemmisítését kértük.**

Az indoklás olvastán újból meggyőződtem arról, hogy helyesen döntöttem, amikor ragaszkodtam a jogi képviselőhöz, sőt még az is bebizonyosodott, hogy az ügy képviselőjéhez **alkotmányjogászra és nemzetközi jogászra** is szükség lesz.

Nem igaz az, amit az indoklásban is állítanak, hogy csupán egy baráti, „lovagok közötti **kollegiális beszélgetésre**” hívtak meg Bukarestbe – ugyanis az íromány minden sorának és állításának kőkemény jogi vonatkozásai vannak.

A szorgos csapatmunkával kikovácsolt szöveg nem csupán egy, a személyem ellen irányuló **vádirat**, hanem a szó szoros és általános értelmében, ugyanakkor egy **magyarellenes kiáltványnak** illik be, amelyet nem szabad nem komolyan venni. Az egész ügyet ennek tudatában kezeltem mindvégig kellő komolysággal – nem pedig a magas kitüntetés hiú dicsősége miatt.

Megállapítható továbbá, hogy noha a kétes dokumentum szinte kínosan kerüli az **autonómia** kérdésének felvetését – a háttérben, a sorok mögött mindazonáltal mindvégig ott lebeg a magyar önrendelkezés tagadása. Az alkotmányellenességgel, valamint az ország területi integritásával és szuverenitásával kapcsolatos hamis vádak valójában a magyarság közösségi jogai és autonómiája ellen irányulnak.

Fortélyos módon, a szövegezők a **nemzetközi szerződések** megsértésével is megvádolnak. Ennek a képtelen rágalomnak az apropójára viszont éppen az ellenkezőjére kell rákérdeznünk: Románia mikor fog végre eleget tenni az általa aláírt nemzetközi szerződésekben vállalt kötelezettségeinek – vagy éppenséggel a **Gyulafehérvári határozatok** reánk vonatkozó előírásainak?!

Mindent egybevetve a testes anyag egy olyan, naci-

onál-kommunista ideológiától áthatott, előregyártott szöveg, mely akár **Nicolae Ceaușescu** megrendelésére is készülhetett volna. Elszakadva a Victor Ponta pártutasítására benyújtott, nyolc sablonos panaszirat tartalmától, valójában nem is a konkrét vádról beszél, hanem sokkal inkább arról, ami a tulajdonképpeni panasznak nem is képezi tárgyát. Nevezetesen a **tusnádfürdői beszédeből** nekem felrőtt, **Ausztria** védhatalmi státusával kapcsolatos megfogalmazás szinte teljességgel elsikkad a terjedelmes indoklásban. Az olaszországi **dél-tiroli autonómiára** vonatkozó hivatkozásom legitím volta olyannyira nem érdekli a szövegcsinálókat, hogy még a 2013. július 27-én elhangzott tusnádi beszédem **hiteles fordítását** sem tartják szükségesnek megvizsgálni, illetve figyelembe venni. A recept ismerős: a kommunista igazságszolgáltatás hajdani boszorkánykonyháiban eképpen készültek a **koncepciók perek...**

Akárhogy is volna, és csillagos kitüntetésemnek akármi lenne is a sorsa – az az egy bizonyos, hogy az **Autonómia 2013-as Évében** a posztkommunista magyarellenes propagandagépezet végül is akarva-akaratlan igencsak jó szolgálatot tett egész **Erdély**, ezen belül pedig a magyar, illetve székely önrendelkezés ügyének. Nemcsak mi, a magyarok, hanem erdélyi román honfitársaink is egyre világosabban megláthatják, hogy egy demokratikus jogállamban mi sem maradhatunk jogszfosztott, másodrangú állampolgárok, és Erdély egésze sem maradhat tovább **Bukarest** gyarmata. Következésképpen az 1989-ben elkezdett rendszerváltozást mind országos viszonylatban, mind kisebbségpolitikai téren folytatnunk kell. **Temesvár csillagát** még a teljhatalmú Kondukátor sem volt képes kioltani – ezért lehet továbbra is: a **Szabadság csillaga**.

Nagyvárad, 2014. január 7.

Tőkés László

2014 A PARTIUMI AUTONÓMIA ÉVE

2014. január 12-én az Erdélyi Magyar Nemzeti Tanács (EMNT) hagyományos újköszöntő fogadásán **Tőkés László** elnök, európai parlamenti képviselő a Partiumi Autonómia Évének nyilvánította az idej esztendő, és a régió szimbólumainak elkészítését, valamint az önrendelkezésről szóló népszavazáshoz szükséges aláírások összegyűjtésének előkészítését irányozta elő.

Mint mondotta: a Partium „reneszánsza” 1989 után kezdődött, hiszen azt megelőzően még csak az elnevezést sem lehetett használni erre a régióra. Tőkés László felelevenítette: amiképpen mostanában Bukarestben tagadják, hogy Székelyföld létezik, úgy a Partiumra is azt mondták annak idején, hogy nincs ilyen régió, és ezért akadályozták a Partiumi Keresztény Egyetem ilyen néven történő létrehozását is.

Az EMNT elnöke arra kérte a jelenlévőket, hogy a maguk eszközeivel járuljanak hozzá a Partiumi Autonómia Évéhez, mert „minden autonómia alapsejtje az autonóm, öntudatos ember önálló cselekvése, ebből fog felépülni a jövőnk, ez a mi nagy esélyünk”. Hozzátette: az EMNT egy kiegyensúlyozott, integrált autonómiakon-

cepcióban gondolkodik, melynek lehetséges változatait dr. **Szilágyi Ferenc** egyetemi docens, a tavaly alakult Partiumi Autonómia Tanács (PAT) alelnöke egy kiadványban foglalta össze. Az új év feladatai között Tőkés László megemlékezett a népszavazásra irányuló aláírásgyűjtés előkészítéséről, a Székelyek Nagy Meneteléséhez hasonló tömeges megmozdulások szervezéséről a Partiumban, a partiumi zászló és címer elkészítéséről, és a minél szélesebb körű mozgósítást az önrendelkezés érdekében. Hangsúlyozta: az ügy mellé nem elég a mintegy 400 ezer partiumi magyar, hanem az itt élő románság támogatását is meg kell nyerni, ugyanakkor le kell győzni a kicsinyhitűséget, mely veszteséget okozhat a törekvéseknek.

Az első világháború kitörésének idején a századik évfordulója kapcsán Tőkés László kifejtette: „Trianon gyógyítására kell felhasználnunk ezt az évfordulót, hogy az, ami akkor szétbomlott, újból eggyé váljon a történelmi, politikai és társadalmi reintegráció terén”. Az EMNT-elnök a folytonosság és az újrakezdés gondolatát hangsúlyozta e tekintetben: „mindaz, ami száz évvel ezelőtt megszakadt, annak a folytonosságát próbáljuk helyre állítani, és az újrakezdésre igyekszünk mindabban, ami megrekedt, eltörött, végzetesen kisiklott és elpusztult”.

Dr. Szilágyi Ferenc, a PAT alelnöke beszédében az elmúlt esztendő eredményeire reflektált mondván: „lélektani határokat sikerült átlépni az Autonómia Évében”. A Partiumi Autonómia Tanács megalakítását illetően az alelnök elmondta, hogy azzal a meggyőződéssel hozták létre, hogy szükség van a partiumi autonómia ügyének szervezett formában való továbbvitelére. Az idei évben a Partiumban is át kell lépniük a saját árnyékunkon, ezért a PAT az autonómia jegyében egy egyéves eseménysorozatot állított össze. Ennek megvalósításában a civil, egyházi és politikai intézmények hozzájárulására is számítanak – hívta fel a figyelmet Szilágyi Ferenc.

Az újrakezdés egyik díszvendége, **Füzes Oszkár**, aki közel hat évig volt Magyarország bukaresti nagykövete – jelenleg a Külügyminisztérium Kulturális és Tudománydiplomáciai Főosztályának vezetője –, régi barátként üdvözölte a meghívottakat. „A teremben legalább ötven olyan arcot látok, akik az én arcaim voltak az elmúlt öt és fél év során, és akik az én arcaim lesznek a hátra lévő életemben” – fogalmazott. Beszédében rámutatott arra, hogy évfordulókban, jubileumokban, centenáriumban bővelkedő év következik, de mindezek között kiemelkedik a temesvári forradalom huszonötödik évfordulója. Az elhunyt **Václav Havel** és a ma már nyugdíjas **Lech Walesa** mellett Tőkés László az, aki 1989 óta a szabad világ arca. „Mellé állni erkölcsi kérdés, hiszen a jó mellé vagy odaáll az ember, vagy nem” – mutatott rá Füzes Oszkár, aki egyúttal megköszönte az erdélyi magyarok támogatását, szeretetét az elmúlt öt évben.

Magyar Anna országgyűlési képviselő, a Csongrád Megyei Közgyűlés elnöke, az estélyi díszvendége ünnepi beszédében a honosítás és a nemzetépítés fontosságát hangsúlyozta, mely „lehetővé tette, hogy minél kevesebb elválasztó vonal legyen a Magyarország határain belül és kívül élő magyarok között”. Mindemellett a határ menti magyarországi és romániai megyék együttműködésének fontosságát emelte ki, melyeknek fontos kitörési pontja lehet a kooperáció.

Az újrakezdés keretében a 88. számú Szent László Cserkészcsapat a nagyváradi közéletben kifejtett pótolhatatlan munkájáért, a cserkész hagyományok népszerűsítéséért, nemzeti szimbólumaink és hagyományaink éltetéséért **Közjó Szolgálatában Díjban** részesült. **Nagy József Barna**, az EMNT partiumi régióelnöke laudációjában úgy fogalmazott, hogy „a cserkészek jelenlétével nemesebbek, gazdagabbak, kicsit boldogabbak

▶ vagyunk”. A díjat **Szilágyi Gyula**, a cserkészcsapat vezetője vette át és mondott köszönetet.

Az idei újköszöntőn rendhagyó módon két Közjó Szolgálatában Díjat osztottak ki. A kitüntetés rendkívüli (post mortem) kiadásában a néhai **Füzesné Bajtai Erzsébet** nagykövetné részesült. A díjat férje, Füzes Oszkár vette át. **Jenei Janka** családi barát személyes hangvételű méltatásában kifejtette: „Bajtai Erzsébet szétosztotta magát köztünk. Erdély-szerte hagyott valamit: mosolyát, sugárzó tekintetét. Ezt érezzük mindnyájan, akik ismertük. Cselekedeteinkkel emlékszünk rá”.

A temesvári Bartók Béla Elméleti Líceum javára meghirdetett jótékonyági adománygyűjtést **Toró T. Tibor**, az Erdélyi Magyar Néppárt elnöke jelentette be, aki maga is ebben az iskolában végzett, majd pedagógusként itt tanított. Toró az erősebb számbeli kisebbségben élő magyar közösségek támogatásának fontosságára hívta

fel a figyelmet, ugyanakkor az iskola igazgatónőjét, **dr. Erdei Ildikót** egy „végvári harcoshoz” hasonlította, aki rendkívül fontos feladatot lát el, mivel „munkája nélkül a nemzethatár beszűkülne”. Az est folyamán mintegy 7000 lej gyűlt össze. Az adományokért Erdei Ildikó mondott köszönetet, aki röviden bemutatta az iskolát.

Újévi pohárköszöntőt **Tolnay István**, a Partiumi Keresztény Egyetem Igazgatótanácsának elnöke mondott, aki bemutatta a fogadás Érmellékről származó borait is.

A **Török Sándor**, az EMNT Bihar megyei elnöke által moderált est színvonalát és az ünnepi hangulatot **Márton Erzsébet** színművész nő szavalata, a **Váradai Dalnokok**, valamint **Tasnádi Ferenc** és felesége, **Tasnádi Melinda** fellépése emelte.

Nagyvárad, 2014. január 13.

SZERB ALKOTMÁNYBÍRÓSÁG: VISSZALÉPÉS A VAJDASÁGI MAGYAROK JOGAIBAN

Miután tavaly októberben az EP Emberi Jogi Bizottságának (DROI) küldöttsége tett látogatást az EU-tagjelölt **Szerbiában**, a bizottság, illetve a küldöttség tagjaként **Tőkés László** európai képviselő sürgős levélben fordult **Barbara Lochbihler** elnök asszonyhoz a szerb Alkotmánybíróságnak a nemzeti tanácsokról szóló törvény felülvizsgálatára vonatkozó, 2014. január 16-i határozata tárgyában: „Amint az várható volt, az alkotmánybírói testület a kisebbségi közösségek emberi jogaira nézve hátrányos módon határozott, és – a rossz emlékü **Milosevics-rezim** szellemében – szinte teljesen **kiüresítette**, illetve **lenullázta** a törvényt... Az eszközölt megszorítások nemcsak a **vajdasági magyarságot**, hanem mind a hús szerbiai kisebbségi közösséget igen súlyosan érintik” – áll az erdélyi képviselő levelében.

Emlékeztet, hogy a DROI-küldöttségnek a szerbiai nemzeti tanácsok vezetőivel rendezett, október 29-i tanácskozásán a kisebbségi közösségek képviselői már

akkor aggodalmukat fejezték ki a Vajdaság tartományi státútumáról, valamint a nemzeti tanácsokról szóló törvények ügyében várható alkotmánybírói döntések jogkorlátozó rendelkezései vonatkozásában.

Az aggodalmak – sajnos – beigazolódtak. Megállapítható, hogy mindkét alkotmánybírói határozat komoly visszalépést jelent az előbbi állapotokhoz viszonyítva. A nemzeti tanácsokra vonatkozó korlátozó határozat ráadásul egy olyan időpontban született, amikor az Európai Parlament éppen elfogadta Szerbiára nézve **kedvező országjelentését**, s ennek nyomán, 2014. január 14-én Szerbia **uniós csatlakozási tárgyalásai** már el is kezdődtek.

„Bizottságunk küldöttségének tavaly októberi látogatásakor »**komoly előrelépésként**« könyveltük el a Vajdaság autonómiájának megvalósítását és a nemzeti tanácsok működését. Az Alkotmánybíróióság kedvezőtlen döntése folytán azonban ezek a fontos eredmények **veszélybe kerültek**” – hívta fel a DROI-bizottság figyelmét az erdélyi képviselő, arra kérve ugyanakkor Barbara Lochbihler elnököt, hogy a bizottsági ülésen napirenden kívül vesse fel a szerbiai kisebbségi kérdést, továbbá hogy az Európai Bizottságot és valamennyi illetékes testületet tájékoztassa az aggasztó szerbiai fejleményekről.

A DROI-bizottság január 22-i bővített elnökségi ülésén megegyezés született arról, hogy a testület a lehető legközelebbi időpontban **napirendjére tűzi** a szerbiai helyzet megtárgyalását, illetve egy közmeghallgatás megrendezését ebben a tárgyban.

Tőkés László fontosnak és sürgősnek tartja, hogy az Emberi Jogi Bizottság még azelőtt foglalkozzon az alkotmánymódosítások ügyével, mielőtt a szerb parlament módosítaná a két kisebbségügyi vonatkozású törvényt.

Brüsszel, 2014. január 22.

ROMÁNIÁBAN A CEAUȘESCU-DIKTATÚRA KÍSÉRTETEI JÁRNAK VISSZA

Úgy tűnik, előéletüknél, illetve neveltetésüknél fogva **Victor Ponta** miniszterelnöknek és elvtársainak igencsak rájár a szája a „fasiszta” és „horthysta” jelzős szerkezetekre, melyek használatát még a Ceaușescu- és a Szekuritáté-korszakban szokhattuk meg. A korrupció miatt kétszeresen is letöltendő börtönbüntetésre ítélt **Adrian Năstase** ex-miniszterelnök tanítványa és utódja ezen jelzőket használja nem csupán erdélyi EP-képviselőnk, hanem a nagy tekintélyű német politikus, **Elmar Brok**, az EP Külügyi Bizottságának elnöke esetében is – mutatott rá **Tőkés László** január 13-i, strasbourgi felszólalásában.

Az őt ért durva sértésre reagálva, Elmar Brok méltán hangsúlyozta ki, hogy „tizenöt évig harcolt **Románia** – és Bulgária – teljes jogú uniós tagságáért”. Következésképpen a román kormányfőnek nem Románia barátait kellene „populista, belpolitikai célok miatt” támadnia, hanem inkább a saját, demokratikus jogállamisághoz való viszonyát kellene önkritikus módon megvizsgálania.

Romániában a véleménynyilvánítás szabadságának alapvető emberi jogát sem tartják tiszteletben – mondta felszólalásában Tőkés László. Minden biztonnal **Victoria Nuland** amerikai külügyi államtitkár sem véletlenül érkezett Bukarestbe, amikor a büntető törvénykönyv korrupcióbarát módosításával szembeni aggályait kívánta a helyszínen szóvá tenni.

Az említett esetek élesen rávilágítanak a **kommunista visszarendeződés** országunkban végbemenő folyamatára, melyben – példának okáért a Btk. módosítása esetében – sajnos az **RMSZ** is tevőleges vagy hallgatólágos módon, egyaránt részes. Csak remélni lehet, hogy magyar szervezetünk nem fogja pártját a börtönviselő Adrian Năstase-nak, illetve Victor Pontával együtt nem támad **Monica Macovei** volt igaz-

ságügy-miniszterre. **Frundea György** elnöki tanácsadó legutóbbi, Ponta melletti egyoldalú kiállása azonban ebben a tekintetben sem túlságosan sok jóval biztat...

Az előbbiekhöz kapcsolódik, hogy **Tabajdi Csaba** szocialista képviselő, a magyarországi delegáció vezetője a Kisebbségügyi Frakcióközi Munkacsoport (am. intergroup) 2014. január 16-i ülésének napirendjére tűzte a **Steaua României Érdemrend** Tőkés László képviselőtől való visszavonásának ügyét. A román kormány álláspontját várhatóan **Corina Crețu** és **Cătălin Ivan** EP-képviselők fogják előadni.

Strasbourg, 2014. január 13.

TŐKÉS LÁSZLÓRÓL SZÓLÓ KÖTETET MUTATTAK BE KOLOZSVÁRON

Molnár János legújabb, *A Securitate célkeresztjében – Tőkés László küzdelme a román politikai rendőrséggel* című kötetét mutatták be csütörtökön Kolozsváron. A Magyarország kolozsvári főkonzulátusán tartott bemutatón jelen volt a szerzőn kívül **Tőkés László**, valamint **H. Szabó Gyula**, a Kriterion könyvkiadó igazgatója is. A főkonzulátus, az Erdélyi Magyar Nemzeti Tanács és a Kriterion által szervezett esemény házigazdája **Magdó János** főkonzul volt.

Magdó János szerint a Szekuritáté irattárában őrzött Tőkés-dossziét feldolgozó, jól dokumentált, könnyen olvasható, izgalmas „történelmi krimi” bepillantást enged az erdélyi magyarság 1970-1980-as évekbeli életébe és helyzetébe, segíthet annak megértésében, hogy a református egyház embereit, lelkészeit miként

lehetett meggyőzni, hogy együttműködjenek a Szekuritátéval, és hogy miként működött a kommunista titkosrendőrség.

H. Szabó Gyula úgy fogalmazott, hogy az erdélyi magyar közösség még mindig adós a hallgatás falának a lebontásával, a néhány évtizeddel ezelőtti múltjának teljes feltárásával, ennek jegyében jelent meg a kötet. A kiadóigazgató fontos és megkerülhetetlen munkának nevezte Molnár János kötetét, noha a múlt feltárása nagyon nehéz, hiszen az egykori Szekuritáté nem szűnt meg teljesen, elemei és struktúrái ma is tovább működnek. „Ez a negatív Déva vára-jelenség: amit lebontunk estig, felépül reggelre” – fogalmazott.

Molnár János szerint a könyv azért fontos, mivel tartalmazza Tőkés László olyan korabeli szövegeit is, ▶

▶ amelyek eddig ismeretlenek voltak, mivel eredetijük elveszett, így a szerzőnek a Szekuritáté által készített román változathoz kellett visszafordítania magyarra. Mint mondta, ezek a szövegek minden bizonnyal részei lesznek az erdélyi magyar politikatörténetnek.

A szerző szerint azért is fontosak ezek a szövegek, mivel kirajzolódik belőlük az erdélyi magyarság kommunista diktatúrára adott válaszában a Tőkés-féle modellje: míg az erdélyi magyar elit óvatos, sorok közötti, túlélésre játszó választ fogalmazott meg, Tőkés László magáról a valóságról ír, ez pedig közelebb áll az erdélyi magyarság által megélt mindennapokhoz. A Tőkés-modell a korabeli kommunikációs hiányosságok miatt csak az 1980-as évek második felében terjedhetett el valamelyest, amikor temesvári református lelkészként Tőkés beleszótt a prédikációiba üzenetét.

Molnár azért látta szükségesnek megírni a kötetet, mivel – mint mondta –, Tőkés Lászlót rengeteg aljas támadás érte az utóbbi években, ezekkel szemben pedig „fel kell mutatni, hogy mindannyian emberek vagyunk, vannak hibáink, de vannak olyan dolgok is, amit nem szabad elfelejtenünk”. Hangsúlyozta: Tőkés politikai gondolkodása, céljai ma is ugyanazok, mint évtizedekkel ezelőtt, akkori harca a közösségre kivetítve szabadságharc és autonómiaharc. „Nem sok mai politikus mondhatja el magáról, hogy ma is ugyanaz, aki akkor volt” – fogalmazott Molnár János.

Tőkés László szerint a kötet amiatt is figyelemre méltó, hogy ilyen rövid formátumban, 250 oldalon pontos keresztmetszetét nyújtja a „krimi-történetnek”, a szerző pedig tömören és találóan válogatta ki a könyv egészébe illő részeket a hatalmas dokumentumnyiségéből.

Az európai parlamenti képviselő elmondta, a könyv számára is izgalmas, mivel más perspektívából, a külső szemlélő megvilágításában mutatja meg azt a történetet, amit ő akkor az események részeseként „a gödör fenekén” élt meg. „Nem csupán azt mutatja meg, hogy velem mi történt, hanem arról is szól, hogy mi történt mindazokkal, akiket a Szekuritáté célba vett, ezért lehet a könyvnek közösségi üzenete” – mondta Tőkés László. Hozzátette: a róla kialakult magányos szabadságharcos-kép csak részben igaz, mivel mindig bátor közösség állt ki mellette: családja, lelkész kollégái, a brassói, a dési, majd a temesvári gyülekezet, ez pedig nagyon sokat jelentett számára.

„Folytatnunk kell a konfrontációt, amiről ez a kötet szól, mivel sajnos nem beszélhetünk a Szekuritátéről múlt időben. A titkosszolgálat az egész társadalmat aláaknáztta. Erdély ebből a szempontból olyan, mint egy balkáni aknamező, nekünk pedig ma is feladatunk az aknaszedés” – fogalmazott Tőkés László. A Románia Csillaga érdemrend visszavonásának ügye is azt jelzi, hogy „a Szekuritáté nyúl utánam” most is – hangsúlyozta.

Kolozsvár, 2014. január 30.

*Az Erdélyi Magyar Nemzeti Tanács
sajtószolgálat*

DIÓHÉJBAN AZ EP JANUÁRI MUNKÁJÁRÓL

Európai hajléktalanstratégiát szeretne az EP

A képviselők egy januárban elfogadott állásfoglalásban ismét arra kérik az Európai Bizottságot, hogy az EP és más uniós szervek által megfogalmazott javaslatok mentén dolgozzon ki uniós stratégiát a hajléktalansággal kapcsolatos kérdések kezelésére.

Az EP szerint egy ilyen stratégiának a lakhatás megteremtésére, a határokon átnyúló hajléktalanságra, a fiatal hajléktalanokra és a megelőzésre kell összpontosítania. Az állásfoglalás leszögezi, hogy bár a fedél nélküliekkel kapcsolatos kérdések kezelése közvetlenül a tagállamok felelőssége, egy uniós stratégiának kiegészítő szerepet kell játszania.

Az állásfoglalás hangsúlyozza, hogy a szegénység és a hajléktalanság nem bűn, illetve nem önként vállalt életforma, és sürgősen fel kell venni a küzdelmet a hajléktalanok hátrányos megkülönböztetésének minden formájával és egész közösségek marginalizálásával szemben. Az állásfoglalást 349 igen, 45 nem és 113 tartózkodó szavazattal fogadták el a képviselők.

Tiszteletben kell tartaniuk az uniós országoknak a szabad mozgáshoz való jogot

2014. január 1-jétől hatályukat veszítették a bulgáriai és romániai munkavállalók szabad mozgásával kapcsolatos átmeneti rendelkezések, így a kelet-európaiak bármely uniós országban szabadon vállalhatnak munkát.

A néppárti, szocialista, liberális, zöldpárti és baloldali képviselőcsoport januári közös állásfoglalása arra szólítja fel az uniós tagállamokat, hogy tartsák be az uniós szerződések szabad mozgásra vonatkozó pontjait. Az állásfoglalás megjegyzi, hogy az európai választások közeledtével az uniós polgárok szabad mozgása kampánytéma lett néhány párt számára, és fennáll annak a veszélye, hogy az erről szóló vita nyomán megerősödhet a rasszizmus és a xenofóbia. Az állásfoglalás kitér arra is, hogy a közelmúltban magas rangú európai politikusok számos olyan kijelentést tettek, amelyek sértik a szabad mozgáshoz való jogot. Az EP arra szólítja fel a tagállamokat, hogy ne diszkriminálják a máshonnan érkező uniós munkavállalókat azzal, hogy a munkavállalás céljából történő szabad mozgást társítják a feltételezetten jogellenes társadalombiztosítási visszaélésekkel. Az EP emlékezteti a tagállamokat arra, hogy az ő felelőségük fellépni a szociális ellátórendszerüket érintő visszaélésekkel szemben, függetlenül attól, hogy milyen nemzetiségű állampolgár tehető felelőssé ezért.

EP: nem eladó az uniós állampolgárság

Aggályosnak tartja az EP az olyan magánbefektetői programokat, különösen a máltait, amelyek keretében uniós országok pénzért kínálnak állampolgárságot. A képviselők állásfoglalásukban arra kérik az Európai Bizottságot, hogy nyilatkozzon arról, hogy összhangban vannak-e ezek a programok az uniós szerződésekkel, valamint a diszkriminációt tiltó szabályokkal. Az állásfoglalás hangsúlyozza, hogy az uniós állampolgárság

révén elnyert jogok, mint például a szabad mozgás és letelepedés joga, nem bocsáthatók áruba. Emellett kiemeli, hogy az uniós állampolgárság az egyén Európához és a tagállamokhoz, illetve az uniós állampolgárokhoz fűződő viszonyától függ. Mint ismeretes, Málta a közelmúltban hozott intézkedéseket a máltai állampolgárság áruba bocsátását lehetővé tevő rendszer bevezetésére, ami automatikusan uniós állampolgárságot is garantál anélkül, hogy letelepedéshez kötné azt.

Az EP szerint nem egyértelmű, hogy a máltaiak hasznát veszik-e majd a rendszernek, mivel a külföldi befektetőknek nem kell majd adót fizetniük. Ennek kapcsán arra is emlékeztet az állásfoglalás, hogy az állampolgárság nem csak jogokkal, hanem kötelességekkel is jár. Az állásfoglalást 560 igen, 22 nem és 44 tartózkodó szavazattal fogadta el az EP.

EP: szigorúbb munkaügyi ellenőrzéseket a szociális dömping ellen

A munkaügyi ellenőrök számát és eszközeit bővíteni kell a tagállamokban annak érdekében, hogy felléphessenek a be nem jelentett munkavállalással, a nem valós önfoglalkoztatással, és szociális dömpinggel szemben, foglalmaztak a képviselők egy nem törvényerőű állásfoglalásban. A képviselők európai munkaügyi ellenőrzési platform létrehozását kérik. Ezen a felületen postaláda-cégek és hasonló, névleg létező vállalkozások listázásával segítenék a tagállamok közti együttműködést és követnék figyelemmel a be nem jelentett munkavállalást.

A képviselők emellett egy európai társadalombiztosítási kártya bevezetésére is kérik a Bizottságot. A tb-kártya vagy egy ahhoz hasonló, szigorú adatvédelmi feltételeknek megfelelő dokumentum segítségével könnyen megoszthatóak lennének az adatok, így tesztelhetővé válna egy, a fekete munkavállalásra figyelmeztető rendszer.

➤ **Megoldást kell találni a műanyag hulladék problémájára**

Bizonyos nejlonzacsókát és a legveszélyesebb műanyagokat 2020-ig be kellene tiltani, hogy csökkenjen a környezetbe jutó műanyag hulladék mennyisége, véli a Parlament. A képviselők szerint az Uniónak kötelező érvényű műanyag hulladék-újrahasznosítási célokat is meg kell fogalmaznia.

A Bizottság megoldási javaslataira reagáló parlamenti állásfoglalásban a Parlament leszögezi: a környezetre káros műanyag hulladék felhalmozódása egyrészt a hulladékokra vonatkozó uniós szabályzás erélytelen betartatásának, másrészt pedig a konkrétan ezen anyagokat érintő EU-szabályzás hiányának következménye.

A képviselők javaslata szerint az uniós jogszabályoknak tartalmaznia kellene, hogy a keletkező hulladék legalább 80 százalékát szelektíven kell összegyűjteni. Az újrafeldolgozhatóság kötelezően alkalmazandó kritériumainak, a begyűjtés és szétválogatás új szabályainak egyenlő versenyfeltételeket kell teremtenie az Unióban. A műanyag csomagolóanyagokból keletkező hulladék kezelésének szabályai is felülvizsgálatra szorulnak.

A legveszélyesebb műanyagokat pedig egyszerűen be kell vonni a piacról. Az egyszer használatos nejlonzac-

skokat fokozatosan ki kell vonni a forgalomból. A képviselők hathatósabb lépéseket sürgetnek a törvénytelen hulladékexport és hulladéklerakás ellen.

Tisztább teherautók 2020-tól

Az Unió területén forgalmazott új, könnyű használgépjárművek CO₂-kibocsátási határértéke 2020-tól a jelenlegi 203 g/km-ről 147 g/km-re csökken: az ezt tartalmazó jogszabálytervezetet már jóváhagyta a Parlament. A Tanács által nem hivatalosan elfogadott szövegben megbízhatóbb CO₂-mérő módszerek bevezetését is kéri. A jelentést 552 szavazattal, 110 ellenszavazattal és 12 tartózkodás mellett fogadta el a Parlament.

A 2020-ra elérendő 147 g/km-es határérték a rakomány nélkül legfeljebb 2,61 tonnás, rakománnyal együtt pedig 3,5 tonnás kisteherautókat gyártó, az EU-ban forgalmazó cégek összes modelljének átlagos kibocsátására vonatkozik. A jogszabály a képviselők kérésére az ezer járműnél többet előállító gyártókat érinti. A gyártóknak így több tisztább modellel kell előállniuk a nehezebb vagy környezetszennyezőbb járművek kibocsátásának ellensúlyozására. Ellenkező esetben büntetésre számíthatnak.

PÉLDÁTLAN TELJESÍTMÉNNYEL ÉRT EL SIKEREKET A MAGYAR KORMÁNY

Surján László, az Európai Parlament kereszténydemokrata alelnöke szerint az EP-választás tétje az lesz, hogy erős magyar néppárti frakció tudja-e majd kivédeni a Magyarországot érő baloldali támadásokat. Interjú.

– 2014 első heteiben vagyunk, lassan beindul a magyar és az európai parlamenti kampány. Milyen mérleget vonna a hazai, kormányzó jobboldal és az ellenzéki baloldal elmúlt évekbeli teljesítményéről, tevékenységéről?

– Ami a mérleget illeti: emberfeletti a teljesítmény. Leráztuk magunkról a túlzotthiány-eljárást, azaz tartósan 3 százalék alatt tartjuk a hiányt. Visszafizettük az IMF-hitelt. E két tényező azt hozza magával, hogy nem

kell olyan tanácsokkal foglalkoznunk, hogy csökkentjük a nyugdíjakat vagy a fizetéseket. Kevesebb az államadósságunk, különösen, ha nem forintban számoljuk az egészet. Nő a foglalkoztatottság, csökken a munkanélküliség. Adókedvezmények segítik a fiatalok, a nyugdíj előtt állók foglalkoztatását. Az adózás kevésbé bünteti a munkát, inkább forgalomhoz kötött az elvonás. Jelentősen nőttek a gyermektámogatások. Lekötöttük az uniós támogatásokat, azaz ledolgoztuk azt a hatalmas elmaradást, amit a Gyurcsány-világ ránk hagyott. Példa nélküli módon megállítottuk a megélhetés költségeinek emelkedését, a minimumra csökkent az infláció, csökkent a gáz, a víz, az ára, a személyszállítás, a távfűtés ára. Nőtt a minimálbér. E mindenkire, a legszegényebbekre is vonatkozó intézkedések mellett elkezdődhetett a középrétegek gyarapodása, ami minden egészséges társadalom lényegéhez tartozik. (...)

– A hazai viták gyakran kerültek ki Brüsszelbe: a néppárti jobboldal és a baloldali-liberális-zöld-kommunista egységfront küzdelmeit hogyan értékelné?

– Gyalázatos és buta dolognak tartom, hogy az ott-honi eredménytelenség után az európai színpadra vitték a belpolitikai vitákat. Ezzel maguknak nem használtak, az országnak ártottak. Két dolgot érdemes tu-

➤ **datosítani:** azok a jelentések, amelyek elítélően szóltak rólunk, senkire nem kötelező vélemények. Az Európai Parlamentben bár a néppárti frakció a legnagyobb, de még a konzervatívokkal együtt sem alkot többséget. A szocialisták, liberálisok, zöldek és kommunisták együtt többen vannak, mint mi. Ez pedig azért van, mert ezek a pártok többnyire ellenzékben vannak a tagállamokban, míg a jobbközép pártok egyedül vagy koalícióban, de kormányoznak. Az EP-választásokon alacsony a részvétel, s az otthoni vereséget ezek a pártok megpróbálják az európai térben ellensúlyozni. A jobbközép pártok híveinek, tehát nálunk a Fidesz-KDNP támogatóinak a hazai választással azonos lelkesedéssel kell részt venniük az európai választásokon is. Ha nem lesz erős a magyar néppárti delegáció, nem fogjuk tudni kivédeni a folyamatos baloldali támadásokat.

– Az EP alelnökeként milyen tevékenységére, eredményére a legbüszkébb?

– Nem büszkeség tárgya ez, hanem szolgálat. A parlamentben minden jog az elnököt illeti, az alelnököknek nincs önálló döntési joga, csak feladatai. Fontos volt, hogy egyengethettem a vajdasági magyarság útját, s az egész Nyugat-Balkán felé jelezhettem, hogy magyarként is kiemelt fontosságot tulajdonítok fejlődésüknek. Az egyházakkal való párbeszéd során sürgettem, hogy a keresztények ne hallgassanak, hanem hangoztassák az európai ügyekre vonatkozó véleményüket.

– *Új költségvetési időszak indul: mire számíthatnak a magyar polgárok, mire lesz képes Magyarország az uniós pénzek lehívása terén?*

– A 2014-es indulás nehezebb lesz, mint valaha, hiszen soha ilyen későn nem születtek meg az új ciklusra vonatkozó döntések. De az áthúzódó programok miatt idén is jelentős támogatáshoz jutunk. A most induló ciklusban több pénzhez juthatunk, mint eddig, s ezeket okosabban használjuk majd fel: több jut a termelés növelésére, munkahelyek létesítésére.

– *Európa továbbra is hatalmas kihívások előtt áll, ráadásul májusban az EU-szkeptikus pártok erősödhetnek meg az EP-választásokon. Személy szerint mit gondol, mi lehetne Európa gyógyírja, válasza a többrétű válságra, mi-ben reménykedhetnek az erős Európa hívei?*

– Alapos reform kell. Épüljön le a bürokrácia. Csak akkor legyen a döntés közösségi szinten, ha az feltétlenül szükséges. Ha valahol hatékonyabban lehet a pénzt felhasználni közösségi szinten, mint nemzeti keretek között, akkor jogos, hogy az uniós költségvetés finanszírozzon. Egyébként meg kell hagyni a feladatot a nemzeti keretek között.

<http://fidesz-eu.hu/>

TÓKÉS LÁSZLÓ FEBURÁRI ESEMÉNYNAPTÁRA

Február 3–6.

- Strasbourg
- Európai parlamenti munkahét

Február 7.

- Nagyvárad
- EMNT-sajtóértekezlet

A magyar országgyűlési és az európai parlamenti választások tárgyában tartottak sajtótájékoztatót **Tóké László** EP-képviselő, az EMNT elnöke, **Nagy József Barna** EMNT-régióelnök, és **Csomortányi István**, az Erdélyi Magyar Néppárt (EMNP) Bihar megyei elnöke. Valamennyien kihangsúlyozták: mindkét választás sikere elsőrendű nemzeti érdeknek számít. A választások ügyében éppen ezért a pártérdekeket feltétel nélkül alá kell rendelnünk az azokat felülmúló nemzeti érdekeinknek. A merő pártlogikát mintegy meghazudtolva, szavazatainkat nem egyik vagy másik pártra, hanem a nemzetre kell leadnunk.

A Pro Universitate Partium Alapítvány kuratóriumi ülése

A PKE Alapítótanácsának ülése

A Partiumi Magyar Művelődési Céh munkamegbeszélése

Február 10–13.

- Brüsszel
- Európai parlamenti munkahét

Február 14.

- Budapest

A Securitate célkeresztjében – könyvbemutató
Budapestben, a Terror Háza Múzeumban is bemutatták A Securitate célkeresztjében – Tóké László küzdelme a román politikai rendőrséggel című könyvet. A rendezvényen **Tóké László** európai parlamenti képviselő hangsúlyozta: nemcsak a tényfeltárás, hanem a közvélemény alakítása szempontjából is fontos könyvről van szó, „mert oszlatja azt a ködöt, megtöri azt a hallgatást”, amely a vizsgált kérdéseket „szemérmesen vagy szándékosan” körülveszi. **Demeter Szilárd** publicista véleménye szerint a kötet legnagyobb erénye, hogy emberi történetet mesél el, legfőbb tanulsága pedig az, hogy mindig van választási lehetőség. **Molnár János** egyháztörténész a könyv megírásával kapcsolatban elmondta, hogy a titkosszolgálati dokumentumok csak jelzik az eseményeket, és nem képesek teljes valójában visszaadni a történéseket – a történésznek viszont ennek ellenére meg kell fejtenie, amit az iratok csak sejtetnek vagy éppenséggel elhallgatnak.

A Kárpát-Medencei Magyar Autonómiatanács munkaiülése

Február 15.

- Nagyvárad
- VII. Partiumi Sportbál
Hetedik alkalommal tartottak jótékonyági sportbált ➤

▶ a **Partium FC** javára a Királyhágómelléki Református Egyházkerület székházában. Az est házigazdája **Tőkés László** európai parlamenti képviselő, fővédnöke pedig **Simicskó István**, Magyarország sportért és ifjúságért felelős államtitkára volt, akit **Kiss Norbert** helyettes államtitkár képviselt a rendezvényen. A bál védnökei között szerepeltek **Buzánszky Jenő** olimpiai bajnok és vb-ezüstérmes labdarúgó, az Aranycsapat tagja, **Dunai Antal** sokszoros válogatott labdarúgó, olimpiai bajnok és **Wichmann Tamás** többszörös kenuvilágbajnok. **Tőkés Máté**, a sportklub elnöke kiemelte: a Partium FC nem egy önkormányzat vagy egy intézmény csapata, hanem mindazoké, akik évről évre támogatják a működését. Nekik köszönhető, hogy tavaly – sok évi fáradságos munka nyomán – megnyerték a megyei ötödik ligát, és a negyedik ligába léptek előre.

Február 16.

- Budapest
Orbán Viktor miniszterelnök évértékelő beszéde
- Kisvárdra

A Tőkés László Alapítvány díjátadó rendezvénye Rendhagyó ünnepség keretében vette át **Matuska Márton** újságíró, a Magyar Szó vajdasági napilap nyugalmazott szerkesztője a kisvárdai Tőkés László Alapítvány tizenkilencedik alkalommal kiosztott díját. A református templomban sorra került istentisztelet után **Lengyel Szabolcs**, az alapítvány elnöke vezette le a díj átadását. A díjazott érdemeit **Czakó Gábor** Kossuth-díjas író, publicista méltatta, kiemelve az 1944–45-ös délvidéki atrocitások kutatásában vállalt egyedülálló szerepét. A Magyar Szó 1990 októberétől 1991 februárjáig naponta közölte Matuska Márton tollából a Negyvenöt nap negyvennégyben című tárcasorozatot, amely a témakör addigi legteljesebb összefoglalója volt. A szerzőnek kevés dokumentum állt rendelkezésére, kutatását főleg az akkor még élő, a nyilatkozásra vállalkozó tanúk közlésére alapozta. Fel-táró tevékenységét azóta is töretlen lendülettel végzi. Matuska Márton a díj átvételekor elmondta: ma

már sokkal kedvezőbb körülmények között élhetnek a határon túli magyarok, hála az anyaországnak, amely határozottan kiáll mellettük. Az ünnepség végére a budapesti évértékelőről megérkezve, Tőkés László 1989 szellemét felidézve gratulált régi küzdőtársának.

Február 18–19.

- Brüsszel
Európai parlamenti munkahét

Február 18.

- Budapest
Találkozás Orbán Viktor miniszterelnökkel

Február 24.

- Budapest
Szűk volt a mundér – Dr. Szűrös Mátyás volt köz-társasági elnök könyvbemutatója

A rendszerváltoztató Magyarország első elnöké-nek kordokumentum-számba menő emlékirat-kötetét **Pozsgay Imre** volt államminiszter, egyetemi tanár mutatta be a Litea Könyvszalomban. **Bálint Márta** és **Agárdi László** színművészek részleteket olvastak fel a könyvből. **Tőkés László** EP-képviselő alkalmi felszó-lalásában az 1956-os forradalom igazságát kimondó Pozsgai Imrével együtt méltatta **Szűrös Mátyás** szemé-lyében azt a kimagasló politikust, aki 1988-ban a kormányzat tagjaként elsőként mondta ki az anyaor-szági és a határon kívüli magyarság nemzeti egységét.

Február 25–27.

- Strasbourg
Európai parlamenti munkahét

Február 28.

- Kisjenő
EMNT-iroda avatása
Közös irodát nyitott Kisjenőben az EMNT és az EMNP. A főutcai helyiségben a magyar állampolgár-ság kedvezményes megszerzése, illetve a magyar or-szágyűlési választási regisztráció iránt érdeklődőknek nyújtanak tájékoztatást és segítséget. Arad megyében ez a második EMNT–EMNP-iroda, Erdély-szerte pedig már harminc fölött van a régebben „demokráciaköz-pontoknak” nevezett irodák száma. A kisjenői központ egyfajta közösségi helye is kíván lenni a Körös-közben élő magyarságnak – hangzott el a megnyitón, amelyen **Tőkés László** európai parlamenti képviselő, az EMNT elnöke és **Toró T. Tibor**, az EMNP elnöke is részt vett.

NYUGTALANÍTÓ HÍREK FELVIDÉKRŐL

A napokban tudódott ki, hogy Malina Hedvig ellen hamis tanúzás gyanújával vádat emel a szlovák főügyészség. A nehéz sorsú fiatalasszony nemrégén jelentette be, hogy 2006 óta tartó meghurcoltatása miatt szülőföldje elhagyására kényszerül, és családostól Magyarországra emigrál.

A szlovák hatóságok eljárása nem csupán az érintettnek, hanem az egész felvidéki magyarságnak azt üzeni, hogy aki nyilvánosságra hozza az őt ért jogsérelmeket, az további retorziókra számíthat.

Nagy felháborodást váltott ki az is, hogy **Szlovákia Alkotmánybírósága** immár harmadszorra halasztotta el a döntést az **állampolgársági törvény** felülvizsgálata tárgyában. Ismeretes, hogy a jogszabály alapján ez idáig 701 személy vesztette el állampolgársághoz fűződő jogait, köztük 47 magyar. A 2010 júliusában hatályba lépett törvényt 40 magyar és szlovák képviselő támadta meg az alkotmánybíróságnál, azonban a testület azóta sem hozott döntést ez ügyben. A demonstrációk hatására a testület elnöke tavaly ősszel bejelentette, hogy még abban az évben határozatot hirdetnek. Erre ugyan nem került sor, de utóbb közölték, hogy ez év január 15-én tárgyalják az ügyet. A szóvivő arról is biztosította a közvéleményt, hogy a döntést azonmód kihirdetik. Az ülésen jelen lévők legnagyobb meglepetésére azonban a tárgyalás végén az alkotmánybíróság elnöke azt közölte, hogy a határozatot majd február 26-án, nyilvános ülésen ismertetik. Utóbb azonban, amint az közismert – feltehetően politikai okok miatt –, a döntést határozatlan időre elnapolták.

Tekintettel arra, hogy a jogfosztás következményei elsősorban a felvidéki magyarokat sújtják, akik szülőföldjükön élnek, és itt kénytelenek szembenézni az ismétlődő hatósági zaklatásokkal, úgy véljük, hogy az anyaország nem hagyhatja szó nélkül Tamás Ilonka néni és jogfosztott társai évek óta tartó meghurcoltatását.

Az alkotmánybíróság feladata éppen az lenne, hogy valamennyi polgár számára jogvédelmet biztosítson a

hatósági önkény ellenében. Ezt a feladatát azonban Szlovákia Alkotmánybírósága a magyar nemzetiségű jogfosztottak esetében nem hajlandó ellátni, hiszen az évek óta folyamatban lévő eljárást továbbra sem hajlandó lezárni.

Szlovákia Alkotmánya kimondja, hogy akarata ellenére senki sem fosztható meg állampolgárságától, és azt csak saját kérésre lehet elveszteni. Ennek ellenére Ilonka néni és a magyar nemzethez tartozást nyíltan vállaló sorstársait minden, állampolgársághoz fűződő joguktól megfosztották, és a hatóságok évek óta üldözik őket.

Az **Emberi Méltóság Tanácsa** mélységesen elítéli a szlovák állami hatóságok jogsértő magatartását, és arra kéri fel a nemzetközi közvéleményt, hogy a rendelkezésre álló demokratikus eszközök igénybevételével, határozottan lépjen fel a jogfosztottak védelmében és érdekében.

Budapest, 2014. február 3.

Az Emberi Méltóság Tanácsa nevében:

Tőkés László
EP-képviselő

Lomnici Zoltán
elnök

NÉPIRTÁS A KÖZÉP-AFRIKAI KÖZTÁRSASÁGBAN

2014. február 5-én az Európai Parlament strasbourg-i plenáris ülésén – többek között – a **Közép-afrikai Köztársaságban** közel egy esztendeje fennálló, válságos helyzet szerepelt a napirenden.

Mint ismeretes, 2013 márciusában a többnyire muzulmán, csádi és szudáni milicistákból álló **Seleka-szövetség** elfoglalta **Bangui** fővárost, **Francois Bozizé** elnököt pedig puccsal megdöntötte. Amint erre nemzetközi szervezetek és megfigyelők figyelmeztetnek, az azóta tartó erőszakos cselekmények már a népiirtás határát súrolják. Ezzel együtt egyenesen vallási polgárháborúról is beszélhetünk, hiszen az egykori francia gyarmaton hatalmon lévő Seleka tagjai rémületben tartják a keresztényeket: gyilkolnak, nőket erőszakolnak meg,

kirabolják a keresztény templomokat, és a segélyszervezetek munkáját is ellehetetlenítik. Az elharapózott terror elől már több mint félmillióan menekültek a szomszédos országokba.

Tekintettel a helyzet súlyosságára, tavaly év végén az **ENSZ Biztonsági Tanácsa (BT)** engedélyezte, hogy **Franciaország** és az **Afrikai Unió (AU)** beavatkozzon a civil lakosság védelmében, illetve a biztonság helyreállítása érdekében. Január végén **Catherine Samba Panza** személyében új ideiglenes államfőt választottak, aki előzőleg Bangui főváros polgármestere volt. Szintén a napokban döntöttek el az **Európai Unió** külügyminiszterei, hogy félezer katonával részt vesznek a béketeremtésben, ami a 2008-as csádi beavatkozás óta ▶

- ▶ az EU eddigi legnagyobb ilyen természetű vállalása. Az EP-plenárisán a görög EU-elnökség képviselőjében **Evangelos Venizelos** tolmácsolta **Catherine Ashton** külügyi főképviseelő álláspontját. Helyzetértékelő beszédében arról számolt be, hogy valóságos humánkatasztrófa felé közelít az ország, és a politikai válság olyan mély, hogy a kialakult hatalmi vákuum körülményei között az állam szinte megszűnt létezni. A felszólalók közül többen is elégedetlenségüket fejezték ki az Unió megkésett és elégtelen szerepvál-

lása miatt, és fokozott felelősségvállalásra, valamint humanitárius segítségnyújtásra szólították fel az európai intézményeket.

Tőkés László erdélyi képviselő írott formában nyújtotta be hozzászólását a közép-afrikai helyzet vitájához, a keresztény-üldözések beszüntetését és a vallási megbékélést szorgalmazva a tartós béke megteremtése érdekében.

Strasbourg, 2014. február 5.

UKRAJNA ÉRDEKE VISSZATALÁLNI EURÓPÁBA

Strasbourgi plenárisán az ukrajnai válságról tartott vitát az Európai Parlament. **Stefan Füle** bővítési biztos felvezetője nyomán a parlamenti frakciók szószólói adták elő pártjaik álláspontját.

Elmar Brok néppárti képviselő, a Külügyi Bizottság elnöke a 2004-es ukrán alkotmány visszaállítása és előrehozott választások kiírása mellett foglalt állást. **Hannes Swoboda** szocialista frakcióvezető, az ún. narancsos forradalom kudarcára visszautalva, annak a reményének adott hangot, hogy ez a népi felkelés nem fog hasonlóképpen végződni.

A felszólalók egyetértettek abban, hogy **Ukrajna** egy szuverén állam – ezért sem az **Európai Unió**, sem **Oroszország** nem jogosult helyette dönteni a saját sorsa felől. Következésképpen a demokratikus ellenzék kezében van az ország jövője.

A Kárpátaljai Magyar Kulturális Szövetség legutóbbi állásfoglalása kapcsán, felszólalásában **Tőkés László** európai képviselő **szolidaritását** fejezte ki nem csupán az ukrán népi megmozdulások bátor résztvevői, hanem a **Kárpátalján** és a Romániával szomszédos, más

területeken élő magyar és román nemzeti közösségek iránt is, akik szintén szabadulni szeretnének az orosz birodalmi érdekszférából. Magyar nemzetársaink és a többi ukrajnai kisebbség helyzetét tovább bonyolítja az a körülmény, hogy a szovjet kommunizmus visszahúzó öröksége mellett az **ukrán nacionalizmussal** is szembe találják magukat.

Akárhogyan is volna, Ukrajna egész lakosságának közös érdeke **visszatalálni Európába**. A Szovjetunió két évtizeddel ezelőtti bukásával elkezdődött rendszerváltozás csak az európai társadalmi és politikai orientáció útján folytatódhat tovább – és az Uniónak ebben kell hathatós támogatást nyújtania a **Kelet és Nyugat** határvidékén meghasonlott ukrán országnak.

Stefan Füle európai biztos zárszavában kihangsúlyozta, hogy az EU-társulási szerződés vilniusi aláírásának elmaradásával sem zárult le: Ukrajna előtt változatlanul nyitva áll az Európai Unió ajtaja.

Strasbourg, 2014. február 6.

DEMOKRATIKUS VÁLASZTÁSOK: PÁRT- ÉS HATALMI ÉRDEKEK VERSUS NEMZETI ÉRDEK

A magyarországi választások közeledtén, az **Erdélyi Magyar Nemzeti Tanács** nevében **felhívást** tettünk közzé a külhoni magyarok választási részvételét lehetővé tévő regisztráció kiszélesítésére és felgyorsítására.

Idén mi, magyarok – köztük az erdélyiek – két fontos választásnak nézünk elébe. A magyar **országgyűlési választásokhoz** hasonlóan az **európai parlamenti választások** is a nemzet egészéről szólnak.

A magyar állampolgárság visszanyerése által lehetővé vált, hogy bár részleges mértékben visszanyerjük **nemzeti önrendelkezésünket** – vagyis hazai és külhoni magyarok, a demokratikus választások révén, együtt döntünk a sorsunkról. Ezt ismerte fel az Erdélyi Magyar Nemzeti Tanács, amikor kezdettől fogva minden erejét az **újrahonosítás** szolgálatába állította, majd, fáradságot nem kímélve, a **regisztráció** és a **külhoni választási részvétel** előmozdításán munkálkodott.

A maga helyén nem kevésbé fontos az országhatárokat meghaladó, a lehető legerősebb **európai magyar képviselő** megvalósítása. Az uniós országokra leosztott európai parlamenti keretszámok korlátozottsága miatt nemzeti összképviselőnként csupán a határon túli európai képviselők számának növelésével erősíthetjük. Éppen ezért alapvető közös érdekünk, hogy **Erdélyből** és **Felvidékről** a lehető legtöbb képviselőnk juttassuk be az Európai Parlamentbe.

Következésképpen, a **határok fölötti nemzetegyesítés** stratégiájának megfelelően, mindkét választás sikere elsősorú **nemzeti érdekek** számít. A választások ügyében éppen ezért a **pártérdekeket** feltétel nélkül alá kell rendelni az azokat felülmúló nemzeti érdekeinknek. A merő pártlogikát mintegy meghazudtolva, szavazatainkat nem „a pártra”, hanem **a nemzetre** kell leadnunk.

Az **1989-es rendszerváltozás 25. évfordulója** különleges súlyt kölcsönöz ennek a követelménynek. Napnál világosabb ugyanis, hogy az Úr 2014. esztendejében a – választási – küzdelem nem ilyen vagy olyan pártok, hanem **a kommunista múlt** pártján állók, illetve annak örökösei, valamint **a demokratikus rendszerváltozás** oldalán álló, nemzeti erők között folyik – ez a sajátos körülmény pedig semmiféle szűkkeblű, elfogult pártoságot nem tűr meg.

Az elmúlt negyed században a kommunista visszarendeződés és a demokratikus átalakulások egymást váltogató vagy egymással összefonódó időszakainak az útvesztőjében bukdácsolunk. Immár soha többé nem szabad visszaengednünk a **Medgyessy–Gyurcsány–Bajnai**-uralmat – mint ahogy előbb vagy utóbb a **Ponta–Antonescu**-rezsimtől is ideje lesz megszabadulnunk. Sem a saját országházunkban, sem Európa közös házában nincs keresnivalójuk a balliberális pártlegitimációval álcázott, levitézlett kommunistáknak, a nemzetidegen **internacionalistáknak** és **kozmozpolitikáknak**.

Huszonöt esztendővel ezelőtt nem azért döntöttük

meg **a diktatúrát**, hogy hazug propagandával, álságosan szerzett szavazatokkal – cseberből vederbe lökve – utóbb **demokratúra** formájában visszatérjen. Nem szabad hagynunk, hogy – szkizofrén módon – „demokratikus” választások útján felülkerekedjen **a hatalmi restauráció**. Fogjuk szavukon őket: „Ez a harc lesz a végső!” A nemzeti együttműködés rendszerében összefogva, végre vigyük véghez **a demokratikus nemzeti rendszerváltozást**. **1989** szelleme és öröksége erre kötelez.

Más szóval szólva a múlthoz húzó, nemzetromboló **hatalmi**, valamint a totalitárius **pártérdekekkel** szemben juttassuk érvényre azokat a természetes és egészséges nemzeti érdekeinket, amelyek a demokratikus jog- és esélyegyenlőség elvei alapján egyetlen más nemzetet sem sértenek, hanem szervesen beilleszkednek a nemzetek Európájának jogrendjébe és érdekrendszérébe.

A közelgő választásokon tehát **szavazzunk a nemzetre** – és ne **a Pártra**. És: demokratikus pártjaink se önös pártérdekeiket tartásuk előbbrevalónak, hanem ők is szavazzanak a nemzetre.

Ennek megfelelően utasítsuk vissza a totalitárius posztkommunista restauráció minden próbálkozását Magyarországon, és szavazatainkkal támogassuk a rendszerváltoztató nemzeti erőket.

A közös magyar nemzetpolitika szellemében ugyanezt várjuk el az egyeduralomra berendezkedett **RMDSZ**-től – mind anyaországi, mind erdélyi viszonylatban. Ne magának, hanem a nemzet ügyének támogatására gyűjtsön szavazatokat.

Ennek megfelelően, vizsgálja felül eddigi pártos, nemzeti érdekeinknek ellentmondó, megosztó és szavazatvesztő politikáját, tisztítsa meg sorait az oda nem való, haszonleső és nemzetidegen elemektől, és elpártosodott voltát feladva, eredeti demokratikus szövetségi rendszerét helyreállítva, valamennyi politikai közszereplővel megegyezésre törekedve – velük/velünk együtt hajtson végre **politikai rendszerváltozást** az erdélyi magyar (kis-)társadalomban. Az erdélyi magyar politika teljes és végső kudarca elkerülésének ez az egyetlen járható útja.

Az előttünk álló választások kiváltképpen időszerűvé és sürgőssé teszik a vázolt nemzetpolitikai irányváltatás, illetve a nemzeti együttműködés érdekében való **politikai párbeszéd** elkezdését és az ezekhez szükséges lépések megtételét.

Nagyvárad, 2014. február 7.

Tőkés László
EMNT-elnök
EP-képviselő

VAN-E JÖVŐJE A KERESZTÉNY OKTATÁSNAK A SZEKULARIZÁLÓDOTT EURÓPÁBAN?

Bastiaan Belder, a Szabadság és Demokrácia Képviselőcsoport (EFD) holland tagjának szervezésében 2014. február 11-én, Brüsszelben kerekasztal-megbeszélést tartottak az **európai keresztény oktatás** jövőjéről. A megbeszélésre az európai egyházi iskolák szervezeteinek vezetőit és az európai keresztény oktatás szakértőit hívták meg, ugyanakkor több európai parlamenti képviselő is hivatalos volt.

Először **Tőkés László** erdélyi EP-képviselő tartotta meg előadását, amelyben arra hívta fel a figyelmet, hogy az Európai Unió nem éppen kereszténybarát intézményeiben és légkörében, a világnézeti semlegeség, az ateizmus és a szekularizmus kedvezőtlen körülményei között is vállalni kell a **keresztény hitet és küldetést**. Figyelmeztet arra, hogy a keresztény nevelés előfeltételének és nélkülözhetetlen közegének számító **hagyományos világnézet** és **társadalmi viszonyrendszer** bomlásnak indult, pedig enélkül „nemcsak keresztény eszményeink és tanításunk, de hangzatos

európai elveink és értékeink is légüres térbe kerülnek és ellehetetlenülnek”.

A kérdések rendjén a brit keresztény iskolákat képviselő **Graham Coyle** arra volt kíváncsi, hogy az Unióban, illetve az Európai Parlamentben elismerik-e, hogy az EU mély erkölcsi válságban van, és ilyen tekintetben van-e különbség Kelet és Nyugat között. A francia nyelvű egyházi iskolák képviselőjében jelen lévő **Luc Bussiere** a nagyváradi Partiumi Keresztény Egyetem megalapításával kapcsolatos tapasztalatokra kérdezett rá.

1989 előtt a vasfüggöny túloldalán egy idealisztikus kép élt bennünk a nyugati demokráciáról és vallásszabadságról. Utólag azonban megdöbbenéssel kellett ráébrednünk, hogy a maga módján Nyugaton sem jobb a helyzet, s a szekularizálódott nyugati világ éppen olyan vallástalan, mint az ateizmusra átnevelt keleti térség – fejtette ki Tőkés László. Parlamenti tapasztalatait megosztva arra mutatott rá, hogy az egyházakkal és világnézeti szervezetekkel való kapcsolattartásért felelős EP-alelnökként milyen **keresztény- és egyházellenességgel** volt kénytelen szembesülni egyes kollégái és némely európai szervezetek esetében.

A kelet-közép-európai országokban a kommunizmus idején nemcsak az egyházi javakat kobozták el, de az egyházi oktatás is be volt tiltva. A Partiumi Keresztény Egyetem megalapítása és egyházi oktatás újraindítása abból a szükségből fakadt, hogy a román állam mindmáig nem kezeli egyenlőképpen a nem román/nem ortodox állampolgárait a többségiekkel, noha ezek ugyanolyan adófizető polgárai az országnak, mint az utóbbiak – válaszolt Tőkés László és kabinetvezetője, **Szilágyi Zsolt**.

Az egyházi, illetve keresztény oktatás hollandiai, svédországi, francia, brit és német szakemberei az európai képviselőkkel egyetértésben azt tűzték ki célul, hogy az Európai Parlament következő időszakában fokozni fogják erőfeszítéseiket a keresztény nevelés európai érvényesítése érdekében.

Brüsszel, 2014. február 11.

VÁLLALNUNK KELL KERESZTÉNY HITÜNKET

Nagy örömmre szolgál, hogy **Bastiaan Belder** képviselőtársam kezdeményezésére és szervezésében a mai napon egy olyan tanácskozársra gyűltünk össze, mely az **európai keresztény oktatás** kérdését tűzte napirendjére. Örömmel tölt el, hogy olyan szervezetek képviselőivel és olyan szakemberekkel vitathatjuk meg a keresztény nevelés kérdéseit, amelyek és akik a jelenkori szekuláris Európában és kontinensünk morális válságában szervezett és intézményes formában keresik a kiutat, korunk kihívásaira a választ, közös problémáinkra a megoldást. A hollandiai **Református Egyház** (Gereformeerde Kerke) és az ennek szellemiségét hor-

dozó **Református Párt** (Gereformeerde Partij) európai képviselőjeként erre nézve mutat példát maga a házigazdánk, Belder tanár úr. Meghívottai között pedig olyan szervezetek szószólóit köszönhetjük, amelyek tevékenységüket „azokra a spirituális és erkölcsi értékekre alapozzák, amelyek az európai népek közös örökségét jelentik, és hiteles forrásai az egyéni és politikai szabadságnak és a jogállamiságnak; olyan alapelvekre, melyek alapját képezik minden igazi demokráciának” (– amint az Európa Tanács Statútumának preambulumban olvashatjuk). Ilyenképpen az emberi jogok, a vallásszabadság, a családi értékek, valamint a keresztény iskolák

► üge iránti elkötelezettséggel a **kommunista internacionalizmus** és a **liberális kozmopolitizmus**, a keleti ideológiai **ateizmus** és a nyugati társadalmakra jellemző **szekularizmus** végletei között és bonyolult útvesztőjében együtt kereshetjük a keresztény nevelésnek azt az útját, melyet világos és egyértelmű bibliai egyszerűséggel **Krisztus Urunk** ekképpen fogalmaz meg: „Én vagyok az út, az igazság és az élet” (Jn.14,6).

Az európai – a mindenkori – ember a kételkedő **Tamás** szavával kérdezi: „Uram, nem tudjuk, hová mégy. Mimódon tudhatjuk azért az utat?” (Jn.14,5). Erre a kérdésre hangzik Jézus paradigmaticus kulcsmondata: „**Én vagyok az út**”. Ezt az utat keressük ma is, abban a valamikori „keresztény Európában”, mely már régideje letévedt Krisztus útjáról; és miközben évszázados **hitértítő missziójával**, szerte a nagyvilágban – Ázsiában és Afrikában –, nemegyszer erőszakos buzgalommal

Egy vicces történet jut eszembe. Egy édesanya tolja kocsjában a pólyás gyermekét. Összetalálkozik egy kedves ismerősével, aki áradozva dicséri a szép kisbabát, majd rákérdez a nevére s arra, hogy fiú-e vagy leány. Az anyuka kioktató válasza így hangzik: majd eldönti ő maga, amikor nagy lesz...

A meghökkentő felelet deviáns vonatkozását félre-téve, az anyuka magatartásából hadd emeljük ki azt a **szemléleti relativizmust**, mely korunk liberális és individualista felfogását általában véve jellemzi. Természetes és hagyományos értelemben a bibliai „atyáknak”, illetve szülőknek az volna a legfőbb kötelességük, hogy gyermekeikből, fiaikból és leányaikból – nemük szerint – egészséges férfiakat és nőket neveljenek. Ezzel szemben ez a szülő még arról az evidenciáról sincs meggyőződve, hogy fiú- vagy leánygyermekét fiúként vagy leányként nevelje.

terjesztette szét a kereszténységet, ő maga oda jutott, hogy **elvesztette Krisztusát**, veszendőbe hagyta hitét és keresztény identitását, végső soron pedig veszni hagyja saját alapértékeit, és elveszíti önmagát.

A XIX–XX. század fordulóján a **protestáns belmisszió** tulajdonképpen erre a hatalmas önellentmondásra adott korszakos válaszként fogható fel. És lám, több mint egy század után Róma is Európa **újra-evangelizációjának** a programját hirdeti meg. Protestáns oldalon viszont időről időre egy **új reformáció** szüksége és igénye fogalmazódik meg.

Az európai keresztény oktatás ügye és jövője – minden bizonnyal – ugyanebbe a gondolatmenetbe és összefüggésbe illeszkedik. Oktatásról és nevelésről lévén szó – értelemszerűen legfőképpen az **ifjúságra** kell gondolnunk. Az élethosszig tartó felnőttoktatás kiindulópontjával is az előregedő Európa gyermekei és fiatalsága szolgálnak. Ők a mi **közös jövőnk**, ők annak a **jövőképek** a hordozói, melyre nézve Jézus szava hangzik: „Én vagyok az út... és az élet”...

De vizsgáljuk meg: valójában hogyan is állunk ifjúságunkkal, a **jövendő nemzedékkel** – akik a jövőendő Európáját jelentik.

Az értékek viszonylatában és erkölcsi téren sincs ez másképp. A hamis pluralizmuson alapuló „másság” liberális kultusza alapjaiban kezdte ki **egész értékrendünket**: gondolkozásunkat, világnézetünket, hitünket, hagyományainkat és erkölcsi felfogásunkat. A **világnézeti** és **erkölcsi relativizmus** nevelési rendszerünket is alapjaiban ingatta meg. Mindenki által elfogadható, általános érvénnyel mit is mondhatnánk gyermekeinknek Istenről, felebarátról, házasságról, családról, gyermekáldásról, egyházzal, közösségről, nemzetről, emberi méltóságról, az élet tiszteletéről és a toleranciáról (hogy a krisztusi szeretetről ne is beszéljünk...) – egy olyan világban, amelyben mindezen értékek és eszmények olyannyira viszonylagossá, szubjektívvé és megkérdőjelezhetővé váltak, mint mondjuk a hitetlen embernek az Isten pusztája léte?!

A mai ember számára hovatovább **semmi sem „szent”** – ahogyan mondani szoktuk. Gyermekeink szemében senkinek és semminek sincs tekintélye és abszolút értéke. Sőt maholnap az egymást követő nemzedékek rendjét, szülei, illetve a felnőttek nevelői funkcióját is kétségbe vonják – az isteni „tekintélyről” nem is szólva. A keresztény nevelés előfeltételének és ►

▶ nélkülözhetetlen közegének számító **hagyományos világlrend és társadalmi viszonyrendszer** indult bomlásnak és ingott meg – mely nélkül nemcsak keresztény eszményeink és tanításunk, de hangzatos európai elveink és értékeink is légüres térbe kerülnek és ellehetetlenülnek.

A vasfüggöny másik oldaláról, egy olyan világból jövők, ahol évtizedeken át az állampolitikai rangon működött **kommunista ateizmus** fejtette ki romboló munkáját. Az erkölcsi világlrendünket megrendítő ún. tudományos materializmus megtette a magáét – kihatásaival és örökségével **a posztkommunista társadalmaknak** mindmáig meg kell küzdeniük.

Posztsovjet társadalmaink **erkölcsi válságához** még csak a nyugati szekuláris demokráciák válsága hasonlítható. Amikor 1989 után végre szabadon kijöhettünk ide, és megismerkedhettünk **a vallástalan nyugati fogyasztói társadalmak vulgáris materializmusával** – úgy érezhettük, hogy cseberből vederbe estünk. A nyugati testvéregházaink rohamos leépülése és fokozatos térvesztése a mi szemünkben nem kevésbé jelent romlást és erkölcsi válságot, mint a kommunista ateista diktatúra egykori pusztításai és továbbható következményei.

A keresztény oktatás kelet-közép-európai, illetve romániai helyzetéről, egykor virágzó egyházi iskola-rendszerünk **1948**-ban való betiltásáról, majd helyreállítására irányuló, **1989** utáni küzdelmeinkről külön is érdemes volna tanácskoznunk.

Hasonlóképpen külön kellene beszélnünk a nyugati keresztény nevelés jelenlegi helyzetéről, mely számunkra – keletiek számára – legfőképpen azért talányos, mivel **a vallásszabadság** kedvező feltételei ellenére mutat olyan negatív képet.

Akárhogyan is lenne, és problémáink, nehézségeink bármennyire is eltérő okokra vezethetők vissza: a megálmodott közös Európa felépítése érdekében a keresztény nevelés terén is együtt kell munkálkodnunk. Krisztus Urunk **missziói parancsa** így hangzik felénk: „Te gyetek tanítványokká minden népeket!” (Mt.28,19). Meggyőződésem, hogy a politikai és gazdasági, a szervezeti és strukturális építkezésen túlmenően egy **spirituális Európa** felépítésére van szükség – és erre, istenigazából, csak Krisztus tanítványai lehetnek képesek. Az európai integráció bonyolult folyamatában – a tényleges és kölcsönös befogadás részeként – ennek megvalósítása **a mi hivatásunk**.

Éppen ezért, az Európai Unió nem éppen kereszténybarát intézményeiben és légkörében, a világnézeti semlegesség, az ateizmus és a szekularizmus mégoly kedvezőtlen körülményei között is **vállalnunk kell keresztény hitünket és küldetésünket**.

Brüsszel, 2014. február 11.

Tőkés László

AZ EP ELNÖKE NEM TARTJA SZÜKSÉGESNEK AZ ÖNKÉNYURALMI JELKÉPEK BETILTÁSÁT

2013 decemberében **Tőkés László** erdélyi EP-képviselő **Schöpfung György** magyarországi, **Sandra Kalniete** és **Inese Vaidere** lettországi, **Laima Liucija Andrikenė** és **Vytautas Landsbergis** litván, valamint **Milan Zver** szlovén EP-képviselőkkel közösen intéztek levelet az EP elnökéhez, melyben az önkényuralmi rendszerek jelképeinek betiltását kezdeményezték. Az európai lelkiismeretről és a totalitarizmusról szóló, 2009. április 2-án elfogadott, korszakos jelentőségű **EP-állásfoglalást** idézve, a néppárti képviselők arra emlékeztették a parlament szocialista elnökét, hogy Európa csakis akkor lehet egységes, hogyha közös álláspontot képes kialakítani a történelemtől, hogyha a múlt közös örökségeként tudja elismerni a fasiszta és kommunista diktatúrák múlt századi bűntetteit. Ennek vonatkozásában arra is felhívták **Martin Schulz** figyelmét, hogy míg az Európai Unió egyes tagállamaiban tilos és büntetendő az önkényuralmi rendszerek jelképeinek használata, rémtetteik tagadása vagy lekicsinylése, ezzel szemben más tagországokban ugyanez napi szinten fordulhat elő. „**A horogkereszt, a sarló-kalapács és a vörös csillag** használatának általános tilalmát szorgalmazzuk az Európai Parlamentben és az intézményhez köthető nyilvános terekben. Ugyanakkor kezdeményezzük, hogy az Európai Parlament tegyen ajánlást az önkényuralmi jelképek betiltására nézve a Béke Nobel-díjas Európai Unió valamennyi tagországában” – áll az EP-elnökhöz eljuttatott megkeresésben.

„Létrejötté óta az Európai Parlament világszerte a szabadság, a demokrácia, a diszkrimináció-ellenesség és a jogállamiság szilárd bástyája” – szögezi le 2014. február 14-i válaszlevelében Martin Schulz elnök. Ennek ellenére, **mégsem tartja szükségesnek a tömeggyilkos önkényuralmi rezsimek hírhető szimbólumainak a betiltását** – ami a diktatúrák uralmát sokszorososan megszenvedett európai népek és nemzetek számára már önmagában is üzenetértékű volna. A konkrét felkérés elől mintegy diplomatikusan kitérve, az EP elnöke bőségesen idézi a Parlament belső szabályzatát, kifejtve azon véleményét, hogy „a kiállításokra és kulturális eseményekre vonatkozó eljárási szabályok” megfelelő alapot szolgáltatnak arra, hogy az Unió alapértékeivel ellentétes vagy a sértő jellegű eseményekhez hasonlóan a totalitarizmus jelképeinek népszerűsítését is korlátozzák.

Tőkés László erdélyi képviselő **a kommunizmus áldozatainak emléknapja** összefüggésében különösképpen beszédesnek és fájdalmasnak tartja, hogy negyedszázaddal a szovjet-kommunista diktatúrák összeomlása után, még mindig **kettős mérce** érvényesül az Európai Unióban, és a kommunista önkényuralom jelképeinek hallgatólagos megtűréseivel sértik meg áldozatai millióinak az emlékét.

Strasbourg, 2014. február 25.

NYILATKOZAT A KOMMUNIZMUS ÁLDOZATAINAK EMLÉKNAPJA ALKALMÁBÓL

A **Kommunizmus Áldozatainak Emléknapján** az úrvacsora szereztetési igéjét idézzük. „Ezt cselekedjétek az én emlékezetemre” – mondja tanítványainak **Jézus** (1.Kor.11,24), akiknek azt is meghagyja, hogy: „ha valaki jöni akar én utánam, tagadja meg magát, és vegye fel az ő keresztjét, és kövessen engem” (Mt.16,24).

Kegyelettel és hálaadással emlékezünk azokra, akik Mesterük szavát meghallgatva és cselekedve, keresztjét magukra vették, és úgy követték Őt. Ezen a napon, az istentelen kommunista diktatúra valamennyi áldozatára emlékezünk, köztük is pedig azokra, akik krisztusi áldozatvállalásuk révén **hitünk hőseivé** váltak.

Márton Áron gyulafehérvári püspök nemcsak a katolikusok, hanem egész Erdély és valamennyi elnyomott védelmében viselt börtönt és szállt szembe a zsarnoksággal.

Sass Kálmán érmihályfalvi református lelképásztor az **1956-os** forradalom és szabadságharc megtorlása következtében szenvedett vértanúságot, hívei és népe szolgálatában.

Ujvárossy Ernő építész a temesvári református gyülekezeti ellenállás oszlopos tagjaként, az **1989-es** népi felkelés első áldozataként adta életét a szabadságért.

A kegyeletes emlékezésen túlmenően, személyes hitbeli példájuk arra kötelez bennünket, hogy az általuk mutatott úton tovább haladjunk, és a 25 éve elkezdődött **rendszerváltozást** győzelemre vigyük. A totalitárius hatalmak elleni küzdelemben nincs helye meghátrálásnak és megalkuvásnak.

Az ukrainai hatalomváltás intő figyelmeztetés arra nézve, hogy mindenfajta kommunista restaurációnak véget kell vetnünk. **A magyar példa** is a második, a végleges rendszerváltozásra indít bennünket.

A kétharmados többséggel hatalomra került **romániai** posztkommunista kormányzattal az 1989-es temesvári forradalom örököseinek sem szabad kiegyezniük.

A **Ceaușescu-diktatúra** bukásának negyedszázados évfordulója mindnyájunkat szembenézésre és önvizsgálatra kötelez. Amikor „**a kommunizmus áldozatairól**” beszélünk, nem csupán az egykori üldözöttekre, bebörtönzöttekre és halálos áldozatokra emlékezünk – hanem valójában egész mai posztkommunista társadalmunkat a kommunista elnyomás áldozatának kell tekintenünk. Ennek megfelelően, a **Tismăneanu-jelentés** értelmében, egész megszenvedett társadalmunknak, ennek részeként pedig az erdélyi magyarságnak és kisebbségi egyházainknak is igazságot kell szolgáltatni. **Igazság- és szabadságharcunkat** tehát következetesen tovább kell folytatnunk.

Mindezeket figyelembe véve, A Kommunizmus Áldozatainak Emléknapja nem is annyira **a múltról**, hanem sokkal inkább **a jelenről és a jövőről** szól. Egész polgári társadalmunknak, valamint egyházainknak, kiváltképpen pedig a demokratikus politikai erőknél közös felelősségük és hivatásuk, hogy mindennapi szinten fölvegyék a harcot a kommunista visszarendezés rendszerével, és az előttünk járók példáját követve, szembeszálljanak a hazugsággal, a gyűlölettel és a korrupcióval, és végre megvalósítsák a társadalmi igazságosság és megbékélés demokratikus – európai – rendszerét.

Nagyvárad, 2014. február 24.

Tőkés László
EP-képviselő
az EMNT elnöke

SZELEKTÍV ELBÍRÁLÁS ÉS KETTŐS MÉRCE

Közismert az az évek óta tartó támadássorozat, mely az Európai Unió részéről az **Orbán Viktor** vezetete kormányt éri, és amely – egyebek mellett – több, **Magyarország** ellen irányuló európai parlamenti határozatban öltött testet. A magyarelles eljárások rendjén **Viviane Reding** jogügyi biztos vetette fel annak ötletét, hogy az Európai Bizottság egy olyan ellenőrzési és büntetőmechanizmust hozzon létre, mely az uniós országokban előforduló alapjogi kihágások szankcionálását szolgálja.

Ez az elgondolás nyer konkrét formát az EP strasbourgi napirendjén szereplő, azon jelentésben, mely az alapvető jogok 2012. évi helyzetét veszi számba az Unióban, s melynek gazdája **Louis Michel** belgiumi liberális képviselő.

Az a szándék, hogy az alapvető emberi jogoknak **az Unión belül** is maradéktalanul érvényt szerezzenek, üdvözlésre méltó. Időről időre ugyanis joggal vetődik fel, hogy míg a világ ún. harmadik országaiban az Unió valóságos keresztesháborút folytat az emberi jogsérelmek ellen, ezzel szemben azonban idehaza, a saját tagországaiban, sajnos hajlamos szemet hunyni ezek fölött.

A Michel-jelentés 2014. február 26.-i vitájában a baloldali és a liberális képviselők elismeréssel szóltak a dokumentumról, illetve egy „új koppenhágai mechanizmus” felállításának tervéről. „A saját házunk táján is seperjünk” – mondotta **Renate Weber** román liberális képviselő, „egy objektív és hatékony ellenőrző

mechanizmus” létrehozását sürgetve. A hírhedt Magyarország-ellenes **Tavares-jelentés** névadója szintén egy „koppenhágai bizottság” megalakítása mellett érvelt. **Göncz Kinga** volt külügyminiszter magyarságát meghazudtoló kirohanást intézett saját országa ellen, a Tavares-jelentés egyenes folytatásának nevezve a Michel-féle jelentést.

A képviselők pártállásuk szerinti felszólalásaiból élesen kirajzolódott az az ideológiai szembenállás, mely a balliberális és a jobboldali tábor egymástól elválasztja. **Veronique Mathieu Houillon** néppárti koordinátor „az alapjogok kisajátításával” vádolta a baloldaliakat. **Marco Scurria** olasz néppárti képviselő arra mutatott rá, hogy a szocialista-liberális többség a „túlideologizált jelentést politikai eszközként használja” a nemzeti politikusok ellen, és az Európai Néppárt alternatív határozati indítványának megszavazása mellett érvelt. A **Néppárti Csoport** hivatalos álláspontja szerint a Michel-jelentés nyilvánvaló módon „át akarja politizálni az alapvető jogok védelmének rendszerét”, és sérelmére van a tagállami szubszidiaritás elvének.

Több néppárti képviselő ugyanakkor elismerte, hogy egyes uniós országok visszaélnék tagságukkal, és büntetlenül megsértik a jogállamiság értékeit és az alapvető jogokat. **Elena Băsescu** képviselő szerint a Michel-jelentés „üzenet a Ponta-kormánynak”, mely folyamatosan megsérti az európai jogokat és normákat.

Tőkés László felszólalásában a magyar és más, demokratikusan megválasztott jobboldali kormányokkal szemben alkalmazott **szelektív elbírálás** és **kettős mérce** ellenében, másfelől pedig a **kisebbségi emberi jogok** védelmében emelte fel a szavát. Köztudott, hogy a mintegy ötszáz milliós lélekszámmal rendelkező Európai Unió lakosságának több mint nyolc százaléka valamely nemzeti kisebbséghez tartozik, ennek ellenére azonban a kisebbségi jogok ügyére kevés figyelmet fordítanak. A balliberális politikusoknak, illetve az Európai Alapjogi Ügynökség bürokratainak éppen ezért nem csupán a magyarországi cigányellenességgel vagy antiszemitizmussal kellene foglalkozniuk, hanem **Szlovákia** vagy **Románia** esetében is hasonló következetességgel kellene védelmükbe venniük a hagyományos etnikai kisebbségeket, köztük a súlyos diszkriminációt szenvedő magyarokat.

Nyitóbeszédében és zárszavában Viviane Reding jogügyi biztos az **Európai Bizottság** elkötelezettségét fejezte ki az európai jogállamiság terén mutatkozó válságos helyzetek határozott kezelése és megoldása iránt. Erre nézve rövidesen konkrét javaslattal fognak élni – mondotta.

Strasbourg, 2014. február 26.

HÍRMOZAIK AZ EP FEBRUÁRI MUNKÁJÁRÓL

Szankciókat kérnek az alapjogokat sértő tagállamok ellen

Az Európai Bizottság „haladéktalanul” állítson fel egy rendszert annak folyamatos vizsgálatára, hogy a tagállamok tartják-e magukat az EU értékeihez és betartják-e a csatlakozási feltételeket – kérik az EP-képviselők. Az ellenőrzőrendszer eszköztárában kötelező érvényű ajánlások, és a jogsértések esetére kiszabható többféle büntetés is szerepelne, ilyen például az uniós források befagyasztása. A képviselők az Európai Unió Működéséről Szóló Szerződés (EUSz) 7. cikkelyének felülvizsgálatát is kérik. Ez a cikkely határozza meg, hogy mikor áll fenn egy tagállamban az uniós érté-

európai elfogatóparancsot is. „Ily módon a hatóságok hatékonyan ki tudnak vizsgálni olyan határon átnyúló bűncselekményeket, mint például a terrorizmus, a kábítószer-csempészet vagy a korrupció. A jogszabály az emberi jogok és az alapvető szabadságjogok tiszteletben tartását is garantálja - mondta az európai nyomozási határozatról szóló irányelv parlamenti felelőse, Nuno Melo portugál néppárti képviselő. Az irányelvet 467 szavazattal, 22 ellenszavazat és 10 tartózkodás mellett fogadták el. „Az európai elfogatóparancs bevezetése nagyon jó ötlet volt, azonban az erejét, illetve fenntarthatóságát garantáló támogatás és biztosítékok nélkül történt. (...) Javítani kell az elfogatóparancs működését - jelentette ki az ezzel kapcsolatos

kek súlyos megsértésének egyértelmű kockázata. Az állásfoglalás a nemzeti vagy nyelvi kisebbségek jogainak uniós szintű védelmét kéri. A képviselők emellett a fogyatékkal élők hatékonyabb integrációját, a diszkrimináció minden formájának megszüntetését kérik a kormányoktól.

Nemzetközi bűnözés: egyszerűbb nyomozás, tiszteletben tartott jogok

Gyorsabb és hatékonyabb segítséget kaphatnak ezután azok a nyomozóhatóságok, amelyek például házkutatást vagy tanúk kihallgatását kérik egy másik tagországban lévő kollégáiktól. Ezt az európai nyomozási határozatra vonatkozó szabályok teszik lehetővé, amelyeket elfogadott a Parlament. A képviselők módosították a gyanúsítottak kiadatását szabályozó

szabályokat kidolgozó brit liberális Sarah Ludford képviselő. Javaslatát 495 szavazattal, 51 ellenszavazat és 11 tartózkodás mellett fogadták el.

Dohányirányelv és a szén-dioxid-kibocsátásra vonatkozó szabályozás

A dohányirányelv tervezete kötelezővé tenné, hogy a cigaretták csomagolásának 65%-át figyelmeztető képek borítsák. Az e-cigarettákat akkor lehetne gyógyhatású terméként forgalmazni, ha segítik a leszokást, egyébként dohánytermékek minősülének. E-szegélyhívóval kellene felszerelni az EU-ban minden új személyautó- és kisteherautó-modellt 2015 októberétől, amely automatikusan riasztja a mentőket, döntöttek a képviselők. Elfogadták azt az új szabályozást is, amelynek célja, hogy 95 g/km-re csökkentsék az új >

- ▶ autók szén-dioxid-kibocsátását 2020-ig. Az EP jóváhagyta azokat a szabályokat, amelyek megkönnyítik a nemzeti hatóságok számára, hogy befagyasszák és elkobozzák a bűnözők vagyonát. Minden állami szerv által kezelt honlapot elérhetővé kell tenni mindenki számára, beleértve az időseket és a fogyatékkal élőket is. Jelenleg több mint 167 millió uniós polgárnak okoz nehézséget, hogy hozzáférjen az online közszolgáltatásokhoz. Az EP jóváhagyta azt a decemberben aláírt megállapodást, amely szerint vissza kell fogadni az EU-ból Törökországba, vagy Törökországból az EU-ba érkező illegális bevándorlókat.

Ifjúsági garanciaprogram: tettekre van szükség

Több mint 5 millió európai fiatalnak nincs munkája. A probléma kezelése érdekében az EU elindította az úgynevezett ifjúsági garanciaprogramot. Ennek lényege, hogy minden 25 év alatti fiatal továbbképzésen vehessen részt vagy elhelyezkedhessen a tanulmányai befejezését követő 4 hónapon belül. A program első sorban nemzeti finanszírozású, amelyet az EU az Európai Szociális Alapból (EASZ), illetve egy hatmilliárd eurós ifjúsági foglalkoztatási alapból segít. Kiegészítő támogatásra húsz tagállam jogosult, azok, ahol a fiatalok körében a munkanélküliségi ráta legalább egy régióban meghaladja a 25%-ot. Az EU foglalkoztatási biztosa, Andor László szerint eddig tizenkilenc ország nyújtott be nemzeti programot arról, hogy miként valósítják meg a garanciaprogramot, és hogyan használják fel az EU-tól kapott plusz támogatást.

Uniós önkéntesek a világban: minden segítő kézre szükség van

Akár tízezer európai is lehetőséget kaphat arra, hogy hasznosítsa képességeit, tapasztalatait és szakmai tudását humanitárius válság sújtotta országokban. Az új kezdeményezés lehetővé teszi, hogy önkéntesek segítsenek a logisztikai feladatokban, az infrastruktúra újjáépítésében és a helyi személyzet képzésében. A pszichológiai alkalmasság, a motiváció, a készségek és a tanulmányi háttér alapján választják majd ki őket. Konfliktuszónákba (olyan helyekre, ahol háború vagy zavargások vannak) nem küldenek önkénteseket, hiszen ez túlságosan veszélyes lenne. Cunami, földrengések, nagy árvizek esetében van szükség a segítségükre, annál is inkább, mert a globális felmelegedés miatt várhatóan egyre több ilyen jellegű katasztrófa lesz. A kísérleti program résztvevőinek (akik a Száhel-övezetben, Pakisztánban és Kenyában dolgoztak) nagyon tetszett a program. A fiataloknak ez fontos lehet a későbbi karrierjük szempontjából, a nyugdíjas segítőik pedig külföldön hasznosíthatják tapasztalataikat.

Támogatás a rászorulóknak

2020-ig biztosan lesznek segélyalapok az EU-ban az arra leginkább rászorulóknak részére. Az Európai Parlament megszavazta, hogy ilyen célokra 3,5 milliárd eurót fordítsanak a következő években. A leginkább rászorulókat támogató európai segélyalap az eddig létező európai élelmiszerprogramot váltja fel. Az alapból az élelmiszereken túl ruhákat, iskolaszereket vásárolnak, illetve a társadalmi befogadást elősegítő programokat finanszíroznak. Azok számítanak súlyos anyagi nélkülözésben élőknek, akiknek problémát okoznak a váratlan kiadások és az alábbiak közül legalább négy dolgot nem tudnak megfizetni: lakbér, illetve közüzemi számlák; fűtés, hús, nyaralás, televízió, mosógép, egy autó és telefon.

TŐKÉS LÁSZLÓ

MÁRCIUSI ESEMÉNYNAPTÁRA

Március 1.

- Érmihályfalva

Az EMNT Érmelléki Szervezetének alakuló ülése

A kistérségi identitás megerősítése és az önrendelkezés gondolatának népszerűsítése érdekében megalkult az EMNT érmelléki szervezete. Elnökéül **ifj. Szilágyi Ferenc** egyetemi oktatót, a földrajztudományok doktorát választották. A rendkívüli ülést **Török Sándor**, az EMNT Bihar megyei elnöke vezette le. Az EMNT országos és regionális elnöksége, **Tőkés László** elnök, **Sándor Krisztina** ügyvezető elnök és **Nagy József Barna** partiumi alelnök elismeréssel méltatták az újjan megalakuló regionális tagszervezetet. Az EMNP nevében **Zatykó Gyula** alelnök és **Csomortányi István** Bihar megyei elnök üdvözölték a fontos eseményt.

Március 4–5.

- Brüsszel

Európai parlamenti munkahét

Március 6–7.

- Dublin

Az Európai Néppárt kongresszusa

Az ír fővárosban tartotta tisztújító kongresszusát az Európai Néppárt (EPP), amelynek keretében nemcsak a jobbközép politikai párt elnökét választották meg, hanem jelöltjét is az Európai Bizottság elnöki tisztségére. Az előbbire **Joseph Daul** francia képviselő ellenjelölt nélkül nyert mandátumot, míg a Néppárt főbiztos-jelöltjévé **Jean-Claude Juncker** választották meg. A kongresszust megelőzően és azzal párhuzamosan a Néppárt európai parlamenti csoportja tanulmányi napokat is rendezett az ír fővárosban. Európai parlamenti képviselőként **Tőkés László**, az EMNT elnöke, az EMNP védnöke is hivatalos volt mindkét rendezvényre, melyeken megfigyelőként **Szilágyi Zsolt**, az EMNP külügyi alelnöke is részt vett.

Március 9.

- Nagyvárad-Olaszi

Böjtfővasárnapi istentisztelet és úrvacsoraosztás

Március 10–13.

- Strasbourg

Európai parlamenti munkahét

Március 14.

- Nagyvárad

A Pro Universitate Partium Alapítvány kuratóriumi ülése

A PKE Alapítótanácsának ülése

Március 15.

- Nagyvárad

Nemzeti ünnepi rendezvény

Az EMNT és az EMNP Bihar megyei szervezeteinek nagyváradi megemlékezését a hagyományokhoz híven Szacsvey Imre szobránál, az Ezredévi Emléktéren tartották. Az ünneplő sokaságnak **Barabás János** kolozsvári konzul tolmácsolta **Orbán Viktor** miniszterelnök üzenetét, majd **Tőkés László** európai parlamenti képviselő, az EMNT elnöke mondott történelmi ívű ünnepi beszédet. A Néppárt részéről **Csomortányi István** Bihar megyei elnök szólalt fel. A két szervezet Bihar megyei képviselői ezt megelőzően felkeresték az 1848-49-es forradalom és szabadságharc nagyváradi emlékhelyeit, ahol koszorúzásra került sor.

- Szatmárnémeti

Nemzeti ünnepi rendezvény

Az EMNT és az EMNP partiumi szervezete Szatmárnémetiben, a Kossuth-kertben tartotta az 1848-1849-es magyar forradalom és szabadságharc kitörésére emlékező központi ünnepségét. Az ünnepi beszédek mellett gazdag kulturális programmal készültek a szervezők, ezeknek azonban csak egy része valósulhatott meg, mivel a Szatmár Megyei Múzeum vezetősége az utolsó pillanatban letiltotta a múzeum épületében előzetesen kibérelt terem használatát. Mindettől eltekintve azok, akik a viharos időjárás ellenére eljöttek a Kossuth-kertbe méltóságteljes ünnepségen vehettek részt. A **Veres-Kupán Enikő**, az EMNT Szatmár megyei vezetője által irányított ünnepi megemlékezésen **Arányi Andrea** kolozsvári konzul olvasta fel **Orbán Viktor** miniszterelnök üzenetét. Ünnepi beszédet mondtak: **Tőkés László** EP-képviselő, az EMNT elnöke, **Langerné Victor Katalin**, a budapesti Magyarország Házának igazgatója, **Zatykó Gyula**, a Néppárt partiumi ügyekért felelős alelnöke, továbbá **Mihály András Imre**, a Néppárt városi elnöke. A résztvevők a Kossuth-kertből a református temetőbe vonultak át, ahol egy igei köszöntő után Kossuth Lajos emléksíriját koszorúzták meg.

- Adorján

Alkalmi imaheti istentisztelet

Nemzeti ünnepünk köszöntése

Bessenyődi Attila lelkipásztor meghívására a márciusra kitolódott ökumenikus imahét szombatján Tőkés László püspök hirdette Isten Igéjét. Az alkalomhoz híven azokról is megemlékezett, akik 166 esztendővel előbb – Petőfi Sándorral szólva – „a magyarok Istenétől” várták a szabadulást, és ezért, krisztusi módon, életüket is készek voltak feláldozni.

Március 17–20.

- Brüsszel

Európai parlamenti munkahét

Erdélyi utazócsoport látogatása

Konferencia: 25 év – A rendszerváltozás mérlege

Mérleg 25 évvel a kommunizmus bukása után címmel **Tőkés László** EP-képviselő irodája nemzetközi konferenciát szervezett az Európai Parlament szék- ➤

▶ helyén, amelyre olyan kelet-közép-európai országok képviselőit hívták meg, akik saját életük és politikai tevékenységük által is bizonyították: a kommunizmus örökségétől való megszabadulás a valódi szabadság és demokrácia elengedhetetlen feltétele. A nagy érdeklődésnek örvendő évfordulói rendezvényen testületileg részt vett az a több mint negyven tagot számláló utazócsoport, amely Tőkés László meghívására érkezett Európa fővárosába.

Március 21.

- Nagyvárad
A Széchenyi Kaszinó megnyitása
Zichy Ferenc Borklub: Béres-borkóstoló

Március 22.

- Nagyvárad
Az 1989-es Temesvári Emlékbizottság alakuló ülése

Megalakult az 1989-es Temesvári Emlékbizottság, mely az 1989-es Temesvári Népfelkelés Emlékévének eseményeit hivatott előkészíteni. A nagyvárad-i alakuló ülésen eseménynaptárt állítottak össze, és kitzúzték a szervezési, előkészítési feladatokat. Az Emlékbizottság tagjai azok a helybéli gyülekezeti és városi közéleti személyek vagy távolabbi közszereplők, akiknek közvetlen részük volt az 1989-es temesvári ellenállásban és a felkelés kirobbanásában, név szerint: Tőkés László, Balaton Zoltán, Borbély Imre, Borbély Zsolt Attila, Gazda Árpád, Kabai József, Kincses Előd, Mátyus Ernő, Molnár János, Sepsy Béla, Sükösd Antal, Szilágyi Zsolt, Teleki László, Tolnay István, Tőkés András, Tőkés István, ifj. Holló Ferenc, Varga Lajos Károly.

Március 23.

- Nagyvárad-Olaszi
Vasárnapi ünnepi istentisztelet
Megemlékezés: Kossuth Lajos – „a magyarok Mózesé”

Az EMNT szervezésében halálának 120. évfordulója alkalmából Kossuth Lajosra emlékeztek a nagyvárad-olaszi templomban. Az emlékünnepelely istentisztelettel kezdődött, melyen **Tőkés László** olasz lelképásztor, EMNT-elnök hirdette Isten Igéjét, majd **Török Sándor**, az EMNT Bihar megyei elnöke köszöntötte a gyülekezetet és a meghívott vendégeket, köztük dr. **Velkey Ferenc** egyetemi docent, debreceni történészt és **Jantyk Zsolt** derecskei alpolgármestert, a Debreceni Művelődési Központ igazgatóját. Velkey Ferenc érdekes előadásában az 1848-49-es forradalom és szabadságharc első napjait idézte fel, különös tekintettel Kossuth Lajos szerepére.

A Csillagfény Kórus évfordulói hangversenye

Március 25.

- Nagyvárad
A Kiss Stúdió Színház évfordulói gálaestje

Március 26.

- Csenger
Makovecz Imre kórházi épületének felavatása
Ez év március 26-án került sor a Csengeri Kistérségi Járóbeteg-szakellátó Központ, a **Makovecz Imre** által tervezett utolsó épület ünnepélyes átadására. A jeles esemény díszvendégei **Kövér László** magyar köztársasági elnök és **Tőkés László** európai parlamenti képviselő, a Királyhágómelléki Református Egyházkerület volt püspöke voltak. Az új szakrendelő megáldására Makovecz Imre testamentumának megfelelően Tőkés Lászlót kérték fel a szervezők, azzal a reménnyel, hogy „az új rendelő és az abban folyó munka összeköti a drámai Földet a teremtő kegyelemmel” – Makovecz Imre művészetéhez hasonlóan. E gondolathoz illeszkedett az ünnepi programok keretében bemutatott Kós Károly emlékműsor (Kiáltó szó) is szatmárnémeti művészek előadásában, a magyar túlélés és újrakezdés lehetőségét hirdelve a trianoni határ mentén.

Március 27.

- Esztergom
A Szent István-díj átadása
Az esztergomi Vármúzeum Lovagtermében került sor a Szent István-díj és a Szent István-emlékérem átadására. A díjat **Kövér László**, az Országgyűléselnöke nyújtotta át a 102 éves **Tamás Aladárné Ilona** felvidéki tanítónőnek. A Szent István-emlékérem **Burián László** katolikus lelkésznek ítelték oda. **Tőkés László** erdélyi képviselő a Szent István-díj birtokosaként nyert meghívást a felemelő alkalomra. Az előző években a következő jeles személyiségek vehették át a díjat: **Orbán Viktor** miniszterelnök, **Duray Miklós** felvidéki rendszerváltó politikus, **Nemeskürty István** író, egyetemi tanár, **Wittner Mária** 1956-os halálraítélt forradalmár, **Grosics Gyula** és **Buzánszky Jenő**, a legendás Aranycsapat labdarúgói, **Béres József** és családja, **Egerszegi Krisztina** többszörös olimpiai bajnok, **Makovecz Imre** építész, valamint **Halzl József**, a Rákóczi Szövetség elnöke.

Március 28.

- Nagyvárad
A Fényes Elek Szakkollégium találkozója dr. Pálinkás Józseffel, a Magyar Tudományos Akadémia (MTA) elnökével
A Partiumi Keresztény Egyetem (PKE) Fényes Elek Szakkollégiumának meghívására érkezett Nagyváradra **Pálinkás József** atomfizikus, az MTA elnöke, aki a Királyhágómelléki Református Egyházkerület székházában tartott előadást. A szakkollégium szervezői mellett az eseményen jelen levő **Tőkés László** EP-képviselő, a PKE alapító elnöke is köszöntötte az akadémia elnökét. A meghívott külön megbeszélést folytatott az egyetem képviselőivel.

Március 29.

- Szilágyperecsen
Esketési istentisztelet

MEGALAKULT AZ ERDÉLYI MAGYAR NEMZETI TANÁCS ÉRMELLÉKI SZERVEZETE

A kistérségi identitás megerősítése és az önrendelkezés gondolatának népszerűsítése érdekében a hétvégén Érmihályfalván megalakult az Erdélyi Magyar Nemzeti Tanács (EMNT) érmelléki szervezete. Elnökének ifj. Szilágyi Ferenc egyetemi oktatót, a földrajztudományok doktorát választották.

A rendkívüli ülést levezető **Török Sándor**, az EMNT Bihar megyei elnöke bevezetéképpen elmondta: az Érmellék azon kevés –Székelyföldön kívüli – kistérségek egyike, ahol jelentős a tömbben élő magyarok száma. A területi szervezet létrehozását azért tartották szükségesnek, hogy a köztudatban még jobban megjelenjen a kistérségi öntudat, amely az Érmellék, tágabb értelemben pedig a Partium autonómiaölekvéseit erősítheti.

Ifj. Szilágyi Ferenc, az érmelléki szervezet megalapításának kezdeményezője jelképesen szólva kifejtette: az érmihályfalvi szervezet nem „lovat” kért, hogy bebizonyíthassa, tud lovagolni, hanem fordítva. Előbb megmutatta, hogy képes közösséget építeni, ezért most önálló területi egységbe szerveződné. Ezt alátámasztandó az érmelléki EMNT-iroda vezetője részletesen ismertette eddigi tevékenységüket, amely alapján úgy érzik, megérdemlik, hogy ne csak a Bihar megyei szervezet egyik kihelyezett munkapontjaként, hanem teljes értékű irodaként működhessenek.

Az ülésen részt vevő **Tőkés László** EMNT-elnök fontosnak tartja az érmelléki szervezet létrehozását, és reményét fejezte ki, hogy sikerül majd tartalommal megtölteni. A Bihar megyei szervezet kiemelt fontosságú az EMNT számára, annál is inkább, mivel a határ menti, hajdan tömbmagyar vidék egyik hídfőállása. Ennek keretében alakul az érmelléki területi szervezet, amely példát mutat más erdélyi kistérségek előtt, hiszen képes az önszerveződés útján haladni – hangsúlyozta az EMNT elnöke.

Nagy József Barna, az EMNT partiumi régióelnöke szerint az egész országos szervezet erősebb lesz azáltal, hogy megalakul az érmelléki fiók. „A kettő több, mint az egy. Ne érezze senki úgy, hogy az Érmellék elszakadna a Bihar megyei szervezettől, hiszen valójában ezzel kerül most közelebb” – vélekedett a régióelnök.

Zatykó Gyula, az Erdélyi Magyar Néppárt alelnöke arra hívta fel a figyelmet, hogy az alulról jövő kezdeményezések hatékonyabb munkát eredményeznek. Elmondta: kistérségekre osztva sokkal jobban tudják majd azt az értéket képviselni, ami miatt megalakult az EMNT és a Néppárt. Ehhez a gondolathoz csatlakozott **Csomortányi István**, a Néppárt Bihar megyei elnöke, aki szerint az önállósággal még több munkát vállal magára az Érmellék. „Minél több eszköz van a kezünkben, annál hatékonyabban tudjuk képviselni a federalizációt, a területi önrendelkezés és a személyi elvű autonómia ügyét” – tette hozzá.

Miután mindenki egyetértett az érmelléki szervezet

megalapításával, kezdetét vette a tulajdonképpen alakuló ülés. A közel félszáz küldött bizalmat szavazott ifj. Szilágyi Ferencnek, akit a szervezet élére választottak. Munkáját egy négytagú elnökség fogja segíteni, amelynek a titkos szavazással megválasztott tagjai: **Czeglédi Júlia, Bányai István, Rencsik Ferenc és Papp Sándor György**.

A EMNT tizenkilencedik szervezetének megalakításához **Sándor Krisztina** ügyvezető elnök gratulált. Elmondta: nagyra értékeli, hogy egy ilyen nehéz munkára, mint az autonómia ügyének helyi képviselése, önként vállalkoztak az érmellékiek. Véleménye szerint ez hozzájárul majd ahhoz, hogy a Partium még nagyobb figyelmet kapjon az erdélyi autonómiaütközlemben.

Az alakuló ülés zárszavaként az új szervezet munkájának csapásirányát Tőkés László szögezte le. Míg az EMNT Erdély egészének autonómiaütközlemben küzd, addig a Partiumi Autonómia Tanács (PAT) a partiumi önrendelkezés gondolatát népszerűsíti. A most alakult érmelléki EMNT legyen tudatában annak, hogy a legfontosabb felelőse a partiumi autonómiaütközlemben – mutatott rá Tőkés László. Ennek jegyében az EMNT által a Partiumi Autonómia Événél nyilvánított idei esztendőben nagy feladatok hárulnak majd rá. Az EMNT elnöke felhívta a jelen lévők figyelmét, hogy példásan megszervezett rendezvényekre van szükség szerte a Partiumban, amelyek rávilágítanak arra, hogy az itt élők rendelkezni akarnak saját sorsukkal.

Nagyvárad, 2014. március 2.

*Az Erdélyi Magyar Nemzeti Tanács
partiumi sajtószolgálat*

TŐKÉS LÁSZLÓ NYILATKOZATA AZ EP-VÁLASZTÁSOK TÁRGYÁBAN

Az RMDSZ Szövetségi Képviselők Tanácsának legutóbbi ülését követően, illetve az európai parlamenti választások közeledtén a következőket tartom szükségesnek elmondani.

1. Őszintén sajnálom, hogy a választási koalícióra irányuló, ismételt erőfeszítéseink az elmúlt hónapok során, az **RMDSZ** pártos ellenállásába ütközve, rendre meghiúsultak, és egyeduralomra törő érdekképviseleti pártszervezetünk végül is pártos kizárólagossággal, egyedül vág neki az európai választásoknak. Az RMDSZ mostani kormányba lépéséből is kitűnik, hogy mint mindig, ez alkalommal is inkább szót ért a **Victor Ponta** vezette román utódkommunistákkal, mint saját magyar autonómiapárti nemzettársaival.

2. Az erdélyi magyarok mind **2007-ben**, mind **2009-ben** három-három képviselőjüket juttatták be az Európai Parlamentbe. Sajnálatos és elítélendő, hogy az SZKT múlt heti ülésén **Kelemen Hunor** RMDSZ-pártelnök már indulásból csak az 5%-os választási küszöb eléréséről beszélt, vagyis eleve lemondott a maximálisan lehetségesnek tekinthető – háromtagú – erdélyi magyar képviselő eléréséről.

A **pártérdek**ek esetén minimalizmusával szemben a **nemzeti érdek** azt diktálta volna, hogy a lehető legerősebb európai képviselőre törekedjünk, úgy, amiképpen 2007-ben és 2009-ben tettük, amikor is, mindkét esetben, számarányunkon felüli, közel 9%-os magyar választási részvétellel, három-három képviselőnket küldtük Brüsszelbe.

3. Az előbbieknél is fájalmasabb, hogy a **Magyar Polgári Párt** irányvesztett vezérkarát eszközül felhasználva, az RMDSZ az erdélyi nemzeti oldalt is megosztotta, valamint a mértékadó erdélyi értelmiségiek összefogásra szóló **Felhívását** is figyelmen kívül hagyta, sőt **Csirák Csaba** és **Muzsnay Árpád** szatmári RMDSZ-alapító tagok közös lista állítására irányuló indítványa mellett is szó nélkül elment.

Kezdeményezéseik pillanatnyi eredménytelensége ellenére, illesse **őszinte elismerés** azokat, akik belát-

ták, és azon meggyőződésüknek nyilvános formában is hangot adtak, hogy: „az idén esedékes európai parlamenti választások sikeréhez csakis az együttműködés vezethet”.

4. Ami a nemzeti oldal megosztását, illetve az **MPP jelöltállítási próbálkozásait** illeti: „A szándék és a cél nyilvánvaló: politikai eszközként felhasználni köztisztelőben álló erdélyi magyar személyiségeket... és tőkét kovácsolni a párt számára..., hogy szavazatokat hozzanak a konyhára” (Kronika).

Az amúgy mindannyiunk teljes bizalmára érdemes **Böjte Csaba** ferences szerzetes és **Gergely István** római katolikus pap indítási kísérlete kísértetiesen emlékeztet **Sógor Csaba** református lelkész 2007-ben való választási jelölésére, amikor is szintén egy egyházi közszereplő bevetésével próbálták letörni a másik egyházi jelölt – vagyis szerény személyem – választási esélyeit.

Ebben az összefüggésben már-már a politikai-erkölcsi perverzitás határát súrolja az RMDSZ és az MPP azon törekvése, hogy jeles egyházi személyiségeket „hajtsanak fel” **Dan Voiculescu** koalíciós elvtársainak európai parlamenti választási jelöltlistájára.

Ezzel kapcsolatban Székelyföldön – a fenyesek hazájában – egy sokatmondó, tréfás megfogalmazás járja: „A fenyőből akkor lesz tulipán, ha addig faragják. **Biró Zsoltnak** ez sikerült”.

5. Az **Erdélyi Magyar Nemzeti Tanács** tavaly társszervezője volt a **Székely Szabadság Napjának**, és idén is teljes elkötelezettséggel áll ki mellette. Merjük remélni, hogy a március 10-i, marosvásárhelyi nagygyűlés petícióját Kelemen Hunor miniszterelnök-helyettes és Biró Zsolt pártelnök együtt fogják benyújtani az új román kormánynak.

Nagyvárad, 2014. március 4.

Tőkés László
erdélyi európai képviselő

JUNCKER A NÉPPÁRT JELÖLTJE AZ EURÓPAI BIZOTTSÁG ELNÖKI POSZTJÁRA

Jean-Claude Juncker volt luxemburgi miniszterelnököt választotta jelöltjének az Európai Bizottság elnöki posztjára az Európai Néppárt dublini kongresszusán.

A jelöltségre Juncker mellett Michel Barnier, az uniós belső piacért felelős francia EU-biztos pályázott a jobbközép pártcsaládon belül. Juncker 382 szavazattal, 245 ellenében nyerte meg a szavazást. Két szavazat érvénytelen volt.

Az 59 éves Juncker 25 éve tevékenykedik az európai politikában, éveken át az eurócsoport, az eurózóna

pénzügyminisztereinek elnöke is volt. Fő vetélytársai a bizottsági elnöki posztra az Európai Szocialisták Pártja jelöltje, Martin Schulz jelenlegi EP-elnök és a liberálisok jelöltje, Guy Verhofstadt volt belga miniszterelnök.

Az idén májusi európai parlamenti választás lesz az első, amelyen az európai pártcsaládok listavezetői egyben európai bizottsági elnökjelöltek is. A legutóbbi felmérések szerint a Néppárt és az Európai Szocialisták Pártja szoros versenyben áll egymással az elsőségért.

Az Európai Bizottság következő elnöke José Manuel ▶

▶ Barrosótól veszi majd át az EU egyik fő irányító szerevének vezetését. A néppárti Barroso 2004 óta tölti be a tisztséget.

Az Európai Néppárt Dublinban határozatot fogadott el Ukrajnáról. A 24 pontból álló dokumentumban elítélik a Krím hovatartozásáról tervezett népszavazást és úgy foglalnak állást, hogy Ukrajna, mint minden más európai ország, pályázhat az EU-tagságra. Ennek feltétele mindenekelőtt az emberi jogok tiszteletben tartása.

Új eszközökre, új politikára van szükség Európában, mert a régiek válsághoz vezettek – erről beszélt Orbán Viktor miniszterelnök az Európai Néppárt dublini kongresszusán, ahol azt is mondta, hogy mindehhez újító, meggyőző és bátor vezetőkre van szükség a kontinensen.

az ENP alelnökének vezetésével került sor A bizalom helyreállítása Európában című kerekasztalra. Ennek egyik előadójaként, Hans-Gert Pöttering volt EP-elnök a gazdasági értékek mellett a kereszténydemokráciához kapcsolódó európai értékek közösségének fontosságát hangsúlyozta. Az európai szolidaritás azt diktálja, hogy egyetlen rászoruló országot se hagyjunk magára – mondta a volt elnök.

Felszólalásában Tőkés László a kommunista diktatúra bukásának 25. évfordulója (1989–2014) kapcsán Kelet és Nyugat viszonylatában mutatott rá az Európai Unió iránt megmutatkozó bizalomhiányra. Ugyanakkor a kommunista restauráció veszélyeire hívta fel a figyelmet a volt szovjet tábor országai esetében. Romániában meggyengült a néppárti oldal, s a posztkommunista Ponta-kormányok kezdettől fogva

A kormányfő szerint az európai vezetőknek sikerült elkerülniük a legrosszabb forgatókönyvet: megmentették az eurót. „Értékeljük ezt a történelmi teljesítményt”, amelyre szavai szerint csak a néppárti vezetők voltak képesek.

Orbán Viktor gratulált az euró megmentéséért José Manuel Barrosónak, az Európai Bizottság távozó néppárti elnökének, és köszönetet mondott mindazoknak, akik támogatták Magyarországot az elmúlt négy évben a „kommunista örökség”, a gazdasági válság és a Magyarországot támadó nemzetközi szereplők elleni harcban.

A kongresszust megelőzően és azzal párhuzamosan az ENP európai parlamenti csoportja tanulmányi napokat is rendezett az ír fővárosban. Európai parlamenti képviselőként Tőkés László, az Erdélyi Magyar Nemzeti Tanács elnöke, az Erdélyi Magyar Néppárt védnöke is hivatalos volt mindkét rendezvényre, melyeken megfigyelőként Szilágyi Zsolt, az EMNP külügyi alelnöke is részt vett.

Az első tanulmányi napon Corien Wortmann-Kool,

reális veszélyt jelentenek a demokráciára és a jogállamiságra. Szintén az emberi és a kisebbségi jogokat sértik Robert Fico Szlovákiájában. Az idej magyarországi választások tétje elsősorban az, hogy a Gyurcsány Ferenc bukott miniszterelnök körül csoportosuló utódkommunisták ne térhessenek vissza a hatalomba. Az Ukrajnával szemben újból felmelegített Brezsnjev-doktrína viszont a többi példánál is erőteljesebben figyelmeztet arra, hogy európai értékeinket meg kell védenünk a kísértő kommunista totalitárius rezsimek romboló hatásától – fejtette ki az erdélyi képviselő, majd Pöttering elnök szavaira visszautalva, arra kérte a Néppártot, az Európai Parlamentet, hogy kelet-közép-európai szövetségeseiket, illetve tagországait ne hagyják magukra. A közelgő európai parlamenti választásokon ezenképpen kell felsorakoznunk keresztény értékeink és a demokrácia védelmében, megingott hitelüket adva vissza ezáltal – zárta beszédét Tőkés László.

Dublin, 2014. március 6.

LÉDÁRA CSERÉLI ADYT AZ RMDSZ

A történet közismert, a tények pedig vitathatatlanok. 2002-ben a Királyhágómelléki Református Egyházkerület által, a Széchenyi Terv keretében, az **érmindszenti Ady-központ** céljaira elnyert 320 millió forint összegű pályázati pénzt a **Mudura Alexandru, Kiss Sándor, Lakatos Péter, Biró Rozália, Földes Béla és Szabó Ödön** által létrehozott **Mecénás Alapítvány**, a posztkommunista Medgyessy-kormánnyal összejátszva, eltulajdonította jog szerinti gazdájától, s ezt a pénzt felhasználva, **Ady Endre** nevét bitorolva, egy konfe-

renciatermet és egy félbe maradt termálszállót épített Nagyváradon.

Az ismert részletektől ezennel eltekintve, 2012 júniusába érkezünk, amikor is a **nagyváradai önkormányzat**, a Mecénás Alapítvány tetemes összegű adóhátralékai miatt, a 310 ezer euróra becsült Körös-parti ingatlant egyik napról a másikra **árverésre bocsátotta**. Már ekkor szembeötlött az a lényeges árkülönbség, mely a 320 millió forintos, azaz mintegy **1,1 millió eurónyi** pályázati összeg és a **310 ezer eurós** kikiáltási ár között tátongott.

A botrányos esetet a „Mecénás” pózában tetszelgő **RMDSZ-klikknek** akkor még sikerült eltussolnia. De nem sokáig. Múlt héten, az Ady néven futtatott várad **RMDSZ-központot** egy, pénzmosás alapos gyanújára okot adó ingatlancsere keretében az Alapítvány, a **Léda Ház** fejében, az önkormányzat kezére játszotta át – vagyis 1,1 millió euróból „felépült” tulajdonát a 283.000 euróra értékelt neves, de leromlott állapotban található épületért dobta oda cserében.

Ezek után joggal vetődik fel a **kérdés**: hová tűnt a két ingatlan értékének különbözetét kitevő, mintegy **800 ezernyi euró** – a magyarországi adófizetők pénzéből származó pályázati támogatási összeg?!

Gátlátalan cinizmusra vall **Szabó Ödön** parlamenti képviselő, Mecénás-igazgató azon nyilatkozata, mely szerint: „a Léda Háznak óriási szellemi értéke van, több, mint amit szögben, téglában, gerendákban mérni lehet. ➤

AZ ERDÉLYI MAGYAR MEGMARADÁS JÖVŐJÉ ÉS BIZTOSÍTÉKA EGYEDÜL AZ AUTONÓMIA

A nemzeti oldal kezdettől fogva helyesen látja, hogy az erdélyi magyar ügy **nemzetköziesítése** nélkül az elnyomó román államnacionalizmussal szemben igen csekély esélyünk van eredményt elérnünk. Az 1996-ban elkezdett kormányzati szerepvállalásának keserű tanulságai ismeretében, jelenleg is okkal tarthatunk attól, hogy a posztkommunista Ponta-kormányba belépő **RMDSZ** nemhogy a nemzetközi érdekképviselet révén érvényesítené erdélyi önrendelkezésünk ügyét, hanem éppen ellenkezőleg, a hatalomban való osztozkodás árán, újból eltemeti autonómiaköveteléseinket.

Ennek megfelelően, a Székely Szabadság Napjának idei rendezvényén **Ponta, Voiculescu és Oprea** koalíciós partnerei újból hiányzót jelentettek, és az **MPP** újdonsült szövetségesei a marosvásárhelyi autonómiafelvonulás tilalmához cinkos hallgatással asszisztáltak.

Mindezeket figyelembe véve, indokolt volt tehát a **Székely Nemzeti Tanács** azon felhívása, hogy: „Marosvásárhelyre figyeljen a világ!” A székelyföldi területi autonómia és – általában – az erdélyi magyar önrendel-

kezés melletti nemzetközi kiállás részeképpen **Tőkés László** európai képviselő tegnap este alig néhány órai eltéréssel szólalt fel a székely szabadságért a strasbourgi parlament plenárisán.

A vezető politikai ügynek számító **ukrajnai válság** kapcsán, az erdélyi képviselő a lesújtó állapotba jutott **krími tatárokéhoz** hasonlította erdélyi nemzeti közösségünk helyzetét.

Tudnivaló, hogy **Sztálin** büntetőpolitikája következtében a Krími Autonóm Köztársaságnak ma már mindössze **12%-át** teszik ki a tatárok, akiknek demokratikus látszatintézménye – a medzslisz – joggal követeli ENSZ-békefenntartók kiküldését a megszállott térségbe. A krími tatárok elfogyatkozásához hasonlóan, erdélyi magyarságunk lélekszáma is vesztesen megcsappant. **Az erdélyi kisebbségek** (magyarok, németek stb.) számaránya kilencven esztendő alatt **45%-ról 20% alá** süllyedt. A leépülési folyamat kirívó példája éppen **Marosvásárhely**, melynek szinte teljes egészében magyar lakossága **Ceausescu** céltudatos ➤

► Mi az alapítói és a támogatói szándék szerint, Ady Endre kulturális örökségének az ápolásáért hoztuk meg a döntést, hogy elcseréljük a két ingatlant” (sic!). Magyarán szólva: a pályázati pénz több mint 2/3-ad részét nem másért, mint nagy költőnk szellemi örökségének az ápolása végett sikkasztották el.

A politikai erkölcsében is elbukarestiesedett RMDSZ-vezér hazug állításainak cáfolataképpen hadd idézzük azokat az „Éles megállapításokat”, melyeket **Gáll András Levente** volt államtitkár megbízásából, 2011 januárjában a Közigazgatási és Igazságügyi Minisztérium szakemberei fogalmaztak meg. A 16 oldalas vizsgálati anyag **57. megállapításában** ez áll: „**Nem állapítható meg, hogy történt-e elszámolás.** A fellelhető dokumentumok nem utalnak arra, hogy megtörtént volna az elszámolás, és **készült volna beszámoló a beruházás megvalósulásáról – olyan, ami pénzügyi és jogi szempontból értékelhető volna**” (kiemelések az „Éles megállapítások” szerkesztőitől).

A **42. megállapításból** viszont az is kiderül, hogy: „**3. A beruházás során elkészült eredmény csak 49 évig illeti meg használati jog alapján a kedvezményezett Mecénás Alapítványt.**

4. Tulajdonjoga nem keletkezik az Alapítványnak.

5. 49 év múlva a nagyváradi önkormányzat tulajdona lesz a beruházás tárgya.

6. Kizárólag üzleti alapú befektetés valósul meg.

7. Beruházás végeredményeként a Román Nagyvárad Önkormányzat gazdagodik.

8. A Magyar Költségvetés pénze nem a határon túli magyarságot szolgálja.

9. A Magyar Kormány nem a határon túli magyarságot szolgálja.”

A megállapítások végtére nem is igényelnek kommentárt. Egészen egyértelmű, hogy **az etnobiznisz** Mecénás Alapítványba tömörült RMDSZ-es bihari képviselői **„gondolattal, szóval, cselekedettel és mulasztással működtek közre abban,** hogy a Széchenyi Terv keretében a Királyhágómelléki Református Egyházkerület és a Magyarországi Református Egyház Tiszántúli Egyházkerülete ne tudja végrehajtani az érminszenti beruházást” – olvasható a 65. éles megállapításban (kiemelés az „Éles megállapítások” szerkesztőitől).

A mostani, újabb botrányt kavaró váradi ingatlan-csere legfeljebb annyiban jelent újat a közpénzek hűtlen elherdálásában, hogy **nem 49 év után,** hanem **már is** a nagyváradi önkormányzat kezére játsszák át a magyar köztulajdont.

Az évtizedes botránysorozatnak különleges időszerepét kölcsönöz az éppen most zajló **Simon Gábor-affér.** Az **MSZP** volt alelnökével egy gyékényen áruuló **Szabó Vilmos** volt vallásügyi államtitkár, valamint **Kiss Elemér** volt kancelláriaminiszter „határon átnyúló nemzetpolitikája” már annak idején megtalálta opportunistáit **Zuschlag János** határon inneni elvtársaiban, nevezett Szabó Ödön és Tsai személyében, akik Ady Endre öröksége ürügyén a nemzeti közszolgálatot is jól jövedelmező vállalkozásként **„privatizálták”.** Ők azok, akik elárvult külhoni magyarságunk újrakonstitúcióját mellett a korrupció meghonosításában is élen járnak...

Nagyvárada, 2014. március 10.

Tőkés László
előző királyhágómelléki püspök

► elnemzetietlenítő politikájának tulajdoníthatóan **50% alá** apadt. Parlamenti felszólalásában erre a tényállásra utalt Tőkés László, amikor kimondta: „Kisebbségi magyar közösségünk megmaradásának és jövőjének a biztosítékát az autonómiában látjuk”. A Székely Szabadság Napjának résztvevői számára ugyanis egészen nyilvánvaló, hogy amennyiben **Székelyföld** nem nyeri vissza autonómiáját, reá is ugyanaz a sors vár, mint Erdély többi elszórványosodott vidékére.

A jól működő **európai autonómiák** mintájára, ezért követeljük a magyar, illetve székely autonómia biztosítását.

Strasbourg, 2014. március 11.

A JOGOK NEM KÉPEZHETIK ALKU TÁRGYÁT

Marosvásárhelyen a szervezők becslése szerint több mint tízezren emlékeztek a Székely szabadság napján a 160 éve kivégzett székely vértanúkra, Török Jánosra, Gálfi Mihályra és Horváth Károlyra, és követelték a Székelyföld területi autonómiáját. A rendezvény szónokai szerint a székelység nemzeti és emberi jogai nem képezhetik alku tárgyát.

A székely vértanúk obeliszkjénél tartott beszédében Izsák Balázs, a Székely Nemzeti Tanács (SZNT) elnöke közölte, Magyarország beavatkozott az SZNT oldalán a nemzeti régiók ügyében az Európai Unió luxemburgi bíróságán indított perbe.

„Magyarország velünk van. Az autonómia ügye akkor lesz győztes, ha Romániát is sikerül meggyőznünk, legyen szintén velünk!” – jelentette ki.

A tömeg többször is félbeszakította Izsák Balázst, amikor azt mondta, meg kell előlegezni a bizalmat Románia új kormányának, melyben az RMDSZ politikusai is részt vesznek. Hozzátette, a magyar politikusok útja a kormánypalotába az októberi nagy menetelés útvonalán vezetett. „Lehet, az a párbeszéd kap esélyt, amelyre az igazt kinyilvánította a székelység a Bereck és Kőkös közötti nagy menetelésen” – jelentette ki az SZNT elnöke.

Tőkés László, az Erdélyi Magyar Nemzeti Tanács (EMNT) elnöke üzenete által volt jelen a marosvásárhelyi megmozduláson. A volt püspök nyomatékosította: Isten szabadnak teremtette a székelységet. „Emberi és nemzeti jogaink nem képezhetik alku tárgyát. Nem hagyjuk a román kormány csapdájába csalatni magunkat. Szabadságunkért rendületlenül kiállunk” – fogalmazott Tőkés László.

Az EMNT-elnök Kós Károlyt idézve üzent: „ha a románság meg fogja becsülni Erdély magyar polgárait – szövetségekre fog találni bennük. De amennyiben ezt elmulasztja megtenni – a legjobb akaratumk ellenére és saját kárára, határozott ellenállásra fog készíteni bennünket”.

Toró T. Tibor, az Erdélyi Magyar Néppárt (EMNP) elnöke rámutatott: az erdélyi magyarság minden „önkény és határtologatás” ellenére hisz abban, hogy élni csak szabadon érdemes, és ennek csak a közösségi autonómia biztosíthat keretet. Az EMNP elnöke a Székelyföld autonómia-tervezet parlament elé terjesztését sürgetve jelezte: „ha szükséges, Bukarestbe is elmegyünk, hogy nyomatékot adjunk követelésünknek”.

Günther Dauwen, az európai autonómiapárti erőket tömörítő Európai Szabad Szövetség (EFA) belgiumi pártigazgatója beszédében azt üzent Románia mai vezetőinek, hogy tanuljanak Nicolae Ceaușescu egykori román diktátor 25 évvel ezelőtti arckifejezéséből. A vezetőknek az a dolguk, hogy meghallják a nép kérését, szolgálják a népet – jelentette ki.

Marc Gafarot Monjo, a Katalán Demokratikus Konvergencia Párt külügyi kabinetvezetője szerint a székelyek és a katalánok egyformán a béke, a demokrácia tiszteletének a nyelvét beszélik. A politikus emlékeztetett arra, hogy sem a székelyeket, sem a katalánokat nem lehet kisebbségnek tekinteni, mindegyik nemzeti közösség.

A székely zászlót Magyarországon elsőként kitűző Szabolcs Attila, Budafok polgármestere beszédében kijelentette: Székelyföld autonómiája nemcsak a székelyek ügye, hanem minden magyaré és minden jóézésű emberé az egész világban.

Izsák Balázs felkérésére a tömeg a járdán vonulva indult el az egykori vesztőhelyről a város központjába, hogy átadja a kormány Maros megyei képviselőjének a demonstráció kiáltványát.

A Székely Nemzeti Tanács (SZNT) elnöke, Izsák Balázs által felolvasott és közfelkiáltással elfogadott kiáltványban utaltak arra, hogy Románia nemzetközi szinten vállalt kötelezettségeit szegi meg, amikor nem veszi figyelembe a székelység akaratát, és „mondvacsinált okokra hivatkozva” a gyülekezési- és szólásszabadságot is korlátozza.

„Mi párbeszédet és együttműködést akarunk Székelyföld jogi státusának rendezésében, amely csakis a helyi közösségek szabad akaratára, az állampolgárok közti szolidaritásra és a konstruktív együttműködésre épülhet” – áll a kiáltványban.

A demonstráció résztvevői követelték, hogy Székelyföld alkosson önálló fejlesztési és közigazgatási régiót, melynek autonómiáját törvény szavatolja. Tiltakoztak a székely nép érdekeit sértő, létét fenyegető közigazgatási átalakítás terve ellen, követelték, hogy a hatóságok azonnal szüntessék be a székely jelképek üldözését, és a kormány kezdjen párbeszédet Székelyföld státusáról a Székely Nemzeti Tanáccsal és a székely önkormányzatokkal.

A tömeg „Autonómiát!” felkiáltással ünnepelte a kiáltvány utolsó mondatát: „Autonómiát Székelyföldnek, szabadságot a székely népnek!”

Marosvásárhely, 2014. március 10.

MTI

TŐKÉS LÁSZLÓ: ISTEN SZABADNAK TEREMTETTE A SZÉKELY NÉPET

Székely Nemzeti Tanács
Izsák Balázs elnök úrnak
Marosvásárhely

Tisztelt Elnök úr! Tisztelt Megemlékezők!
 Kedves Testvéreim és Honfitársaim!

A Székely Szabadság Napja alkalmából ezúton küldöm harcos üdvözetem mindazoknak, akik a tilalmas viszonyok ellenére a székelyvásárhelyi Postaréten összegyűltek.

„Marosvásárhelyre figyeljen a világ!” – ekképpen hangzott a felhívás világszerte. Én magam, Strasbourgba menet, Veletek szinte egy időben, az Európai Parlament plenárisán készülök felemelni a szavam Székelyföld területi autonómiája és erdélyi magyarságunk önrendelkezésének az ügye mellett.

Kós Károly Kiáltó szava visszhangzik bennem. Hogyha a területében meggyarapodott románság meg fogja becsülni erdélyi magyar polgárait – szövetségesekre fog találni bennük. De amennyiben ezt elmulasztja megtenni – a legjobb akaratunk ellenére, és saját kárára, határozott ellenállásra fog készíteni bennünket.

Találó példa erre 1990 Fekete Márciusa, valamint a városi hatóságok mostani törvényellenes tiltó határozata a Szabadság Napjának békés felvonulása ellenében. Önrendelkezésünk jogának tudatában ezt a diktatórikus jogfosztást nem tűrhetjük.

Jancsó Benedek, az 1918-ban alapított Székely Nemzeti Tanács létrehívója valamikor ezeket írta: A székely nem akar szolga lenni. „Aki benne szolgát keres, igen sokszor csalódhatik, aki viszont munkatársul fogadja, igen ritkán, vagy éppen sohasem. A székely, mint népdalaiban éneklő, mindig szabad székely akar maradni, s büszke bércek lakója!” (A székely nép)

Isten szabadnak teremtett minket – nem szolgának. Emberi és nemzeti jogaink nem képezhetik alku tárgyát. Nem hagyjuk a román kormány csapdájába csalatni magunkat. Szabadságunkért rendületlenül kiállunk.

Autonómiát Székelyföldnek! Szabadságot a Székely Népek!

Hajrá Erdély! Hajrá Székelyföld! Hajrá Partium!

Éljen a magyar szabadság! Éljen a Haza!

Nagyvárad, 2014. március 10.

Tőkés László
 Erdély európai képviselője
 az EMNT elnöke

TŐKÉS LÁSZLÓ FELSZÓLALÁSA AZ EP-BEN A SZÉKELY SZABADSÁG NAPJÁN

Alig egy-két órája annak, hogy ma délután, a Székely Szabadság Napján, az erdélyi Marosvásárhelyen, a román hatóságok tiltó intézkedései ellenére 20–30 ezres tömeg tüntetett Székelyföld területi autonómiájáért.

A román államnacionalizmus asszimilációs és betelepítési politikája következtében Erdély és Székelyföld magyarsága, saját szülőhazájában, mára már a krími tatárokéhoz hasonló helyzetbe jutott.

Kisebbségi magyar közösségünk megmaradásának és jövőjének biztosítékát az autonómiában látjuk. A

jól működő európai autonómiák mintájára, ennek megvalósításához kérjük és sürgetjük a román kormány, a nemzetközi közösség, az Európai Unió és az Európai Parlament hathatós támogatását!

Strasbourg, 2014. március 10.

Tőkés László
EP-képviselő

A ROMÁN POLITIKUSOK MOSTOHÁN BÁNNAK ERDÉLLEL

A román nagypolitika ismét egységfrontba tömörült Tőkés László erdélyi EP-képviselő strasbourgi kijelentése kapcsán. A vehemens nyilatkozatok azt mutatják, hogy a román politikusoknak rossz a lelkiismeretük, hiszen a közel egy évszázada Romániához csatolt országrésszel, Erdéllyel mostohán bántak. Tőkés László már az 1989-es rendszerváltás után felhívta a világ figyelmét arra, hogy Romániában „vértelen genocídium” folyik, az asszimiláció és a magyarellenesség olyan mértékű, hogy egészen egyszerűen a szülőföldünkön való pusztá megmaradásunk vált kétségessé. A magya-

rellenességet kormányzati programként űző Iliescu-tanítvány, Victor Ponta, illetve más román politikusok hirtelen ismét Tőkés Lászlóban látják az első számú közellenséget, ahelyett, hogy azon gondolkodnának el, hogy az utóbbi években (!) miért hagyta el Romániát több, mint hárommillió román állampolgár.

Ami a konkrét esetet illeti: a vezető politikai ügynek számító ukrainai válság kapcsán, az erdélyi képviselő a lesújtó állapotba jutott krími tatárokéhoz hasonlította erdélyi nemzeti közösségünk helyzetét.

Tudnivaló, hogy Sztálin büntetőpolitikája következtében a Krími Autonóm Köztársaságnak ma már mindössze 12%-át teszik ki a tatárok, akiknek demokratikus látszatintézménye – a medzslisz – joggal követeli ENSZ-békefenntartók kiküldését a megszállott térségbe. A krími tatárok elfogatkozásához hasonlóan, erdélyi magyarságunk lélekszáma is vesztesen megcsappant. Az erdélyi kisebbségek (magyarok, németek stb.) számaránya kilencven esztendő alatt 45%-ról 20% alá süllyedt. A leépülési folyamat kirívó példája éppen Marosvásárhely, melynek szinte teljes egészében magyar lakossága Ceaușescu céltudatos elnemzetietlenítő politikájának tulajdoníthatóan 50% alá apadt. Parlamenti felszólalásában erre a tényállásra utalt Tőkés László, amikor kimondta: „Kisebbségi magyar közösségünk megmaradásának és jövőjének a biztosítékát az autonómiában látjuk”. A Székely Szabadság Napjának résztvevői számára ugyanis egészen nyilvánvaló, hogy amennyiben Székelyföld nem nyeri vissza autonómiáját, reá is ugyanaz a sors vár, mint Erdély többi elszórványosodott vidékére.

A jól működő európai autonómiák mintájára, ezért követeljük a magyar, illetve székely autonómia biztosítását.

Strasbourg, 2014. március 11.

AZ ERDÉLYI MAGYARSÁG SZABADSÁGHARCA AZ AUTONÓMIAHARC

Az **Erdélyi Magyar Nemzeti Tanács** és az **Erdélyi Magyar Néppárt** Bihar megyei képviselői nemzeti ünnepünk alkalmából előbb Rulikovszki Kázmér síremlékénél tisztelegtek. Ezt követően **Nagy József Barna**, az EMNT partiumi régióelnöke vezetésével koszorúzás következett a rogeriuszi református templom udvarán, ahová a méltatlanul felszámolt Olaszi temetőben nyugodott szabadságharcosok sírköveit menekítették pár éve a bulldózerek útjából. 11 órakor Petőfi Sándor mellszobránál tisztelegtek az idősek és fiatalok gyarapodó csapata a nemzet költője nevét viselő parkban, ahol **Török Sándor**, az EMNT megyei elnöke felolvasta a tizenkét pontot. A főutcai Barátok templomának

Tőkés László megismételte a román média által sokat bírált kijelentését, hogy az erdélyi magyarság is a krími tatárok sorsára jut, ha nem sikerül kivívnia autonómiáját. „Meg kell védenünk a tatárokat, az ujugrokat, a tibetieket, a szerbiai vlahokat, az ukrainai románokat. Ez a mai szabadságharc” – jelentette ki. Hozzátette, a jelenkori szabadság kivívásához a szabadságharc mellett igazságharcra is szükség van.

Csomortányi István, az Erdélyi Magyar Néppárt Bihar megyei elnöke, a Partiumi Autonómiatanács elnöke a maga során a márciusi ifjak tettét méltatta és a mindenkori ifjúság szerepét, felelősségét boncolgatta. Bátor, már-már gyújtóhangú beszédében éles kritiká-

kriptájában Farczádi Kováts Mihály síremlékénél **Moldován Lajos** teológus, tanár mondott rövid beszédet, megemlékezve nemcsak Bem egykori segédtsírtjéről, hanem arról a több száz régi váradi polgárról is, akinek maradványai itt pihennek.

Az altemplomból az Ezredévi Emléktérre vonultak az emlékezők, ahol a déli harangszót követően Szacs-vay Imre szobránál a mintegy háromszáz fős ünneplő sokaságnak tolmácsolta **Orbán Viktor** miniszterelnök üzenetét **Barabás János** kolozsvári konzul.

Tőkés László európai parlamenti képviselő, az Erdélyi Magyar Nemzeti Tanács elnöke történelmi ívű ünnepi beszédében párhuzamot vont a múlt és jelen harcai, törekvései, vágyai között, megállapítva: az erdélyi magyarság mostani szabadságharca az **autonómia**harc. Megemléktette, hogy a 2014-es évet a partiumi autonómia évévé nyilvánította az EMNT, de nem szabad megelégedni csak a Székelyföld vagy csak a Partium autonómiájával, Erdély autonómiájáért is síkra kell szállni.

val illetve azokat, akik a magyar nemzet szolgálatát hangoztatva, a magyar kisebbség érdekeinek védelmével és közképviselésével a szájukon szűk magán- és csoportérdekekért törtetnek. „Míg a nép Marosvásárhelyen, az utcán követeli az autonómiát, mai vezetőink Bukarestben alkudoznak a bőrünkre, hogy most épp hány bársonyszéket kapjanak abban a kormányban, mely nem sokkal korábban eljárást indított azok ellen az önkormányzatok ellen, melyek ki merték tűzni a székely zászlót. Odáig romlott helyzetünk, hogy ma már nem az önálló állami magyar egyetem vagy az autonómia a tét, hanem nemzeti szimbólumaink szabad használata.” – jelentette ki Csomortányi.

A beszédek között és után szavalatok és énekszámok hangzottak el a két felekezeti gimnázium diákjainak, a Nagyvárad Asszonykórusnak és a Váradi Dalnokoknak a jóvoltából. A székely és magyar himnusz közös eléneklésével ért véget a polgári oldal hivalkodástól mentes köztéri ünnepe Nagyváradon.

TŐKÉS LÁSZLÓ: EGYEDÜL AZ AUTONÓMIA JELENTHET MEGOLDÁST

Az **Erdélyi Magyar Néppárt** és az **Erdélyi Magyar Nemzeti Tanács** (EMNT) partiumi szervezete idén rendhagyó módon Szatmárnémetiben, a Kossuth-kertben tartotta az 1848-1849-es magyar forradalom és szabadságharc kitöréséről megemlékező központi ünnepségét. Az ünnepi beszédek mellett gazdag kulturális programmal készültek a szervezők, ezeknek azonban csak egy része valósulhatott meg, mivel a **Szatmár Megyei Múzeum** vezetősége az utolsó pillanatban megtagadta a múzeum épületében előzetesen kibérelt terem használatát, ahol a program szerint **Birinyi József** népzeneész, a Hungaricum Szövetség elnöke hangszerebemutatójára került volna sor. A szervezők úgy döntöttek, hogy beperlik az intézményt, mely jelentős anyagi kárt okozott számukra.

Mindezen körülményektől eltekintve méltóságteljes ünnepségen vehettek részt azok, akik a viharos időjárás ellenére eljöttek a Kossuth-kertbe.

Veres-Kupán Enikő, az EMNT Szatmár megyei vezetője által moderált ünnepi megemlékezésen elsőként **Arányi Andrea** kolozsvári konzul felolvasta **Orbán Viktor**, Magyarország miniszterelnöke üzenetét.

Tőkés László EP-képviselő, az EMNT elnöke felszólalását azzal kezdte, hogy miközben a régi idők dicsőséges harcait magasztaljuk, mi magunk visszatartjuk magunkat a küzdelem vállalásától. Nehezen tudjuk követni a kereszthalált vállaló Krisztus példáját, mint ahogy azoknak a hősöknek a példáját is, akik krisztusi módon életüket áldozták a szabadságért – mondotta. Hozzátette: a közfigyelem napjainkban Székelyföldre, és a székelyek autonómiaküzdelmére szegeződik, de mindemellett Erdély nyugati hídfőállása, a Partium is több figyelmet érdemel, ezért döntött úgy, hogy a március 15-ét a Partiumban tölti.

A forradalom idején, a Magyarországon és az Európában élő népek szabadságigényéről szólva Tőkés László kifejtette: a népek tavaszán az egységes szabadságszellem hatott át mindenkit, úgy, ahogy 1989-ben is történt, amikor láncreakciószerűen valamennyi nemzet – a balti országoktól a közép- és kelet-európai országokig terjedően – felkelt a zsarnokság ellen. Mindez azt igazolja, hogy az igazi szabadság összekapcsol, a hamis szabadság pedig elválaszt minket – mutatott rá.

„Különböző korokban különböző formát öltött a szabadságharc, de a lényeg ugyanaz. Abban az időben a jobbság eltörléséért és a Habsburg-uralom lerázásáért szálltak síkra, mi viszont 25 évvel ezelőtt a többségi kommunista uralom lerázásáért. Most kisebbségi sorsunk jelenti a „jobbságot”, hiszen még mindig megkötözve akarnak tartani bennünket” – fogalmazott a volt temesvári lelkipásztor. Beszéde végén felhívta a figyelmet, hogy a jogfosztottságból akkor találja meg a kiutat az erdélyi magyarság, amikor eléri, hogy sorsáról saját maga döntsön. Ne hagyjuk, hogy maradék jogokkal fizessenek ki, miközben tudjuk, hogy egyedül az autonómia jelenthet megoldást – hangsúlyozta Tőkés László, aki szerint tovább kell haladnunk azon az úton, amelyiken negyedszázaddal ezelőtt elindultunk, és a szabadságharc mellett igazságharcunkat is meg kell vívniuk.

A továbbiakban **Langerné Victor Katalin**, a budapesti Magyarság Házának igazgatója szólalt fel. Beszédében elmondta: Március 15. szimbolikus történelmi eseményünk, amit a diktatúra idején is megtartott magyarságunk. Huszadik századi történelmünk során is jelenvalóvá vált '48 üzenete, hiszen Március 15. az 1956-os forradalomban is a függetlenség és a magyar

► nép szabadságharcának jelképe volt – fogalmazott.
Zatykó Gyula, az Erdélyi Magyar Néppárt Partiumért felelős alelnöke ünnepi beszédében rámutatott, hogy bár egyénileg szabadnak mondhatjuk magunkat, de a nemzet egészét tekintve nem mondható el ugyanaz. „Kisebbség vagyunk, a szó legrosszabb értelmében, és állandóan kérnünk, koldulnunk kell” – tette hozzá a néppárti elöljáró. Véleménye szerint ezt a módszert már negyed évszázada erőltetjük, de itt az ideje belátnunk, hogy nem vezet eredményre. Helyzetünkre csakis az autonómia jelenthet megoldást, az, hogy mi magunk döntsünk a saját sorsunkról, és arról, hogy miként osszuk el a helyben megtermelt javakat. A néppárti alelnök felhívta a figyelmet: sorsunkon csak akkor változtathatunk, hogyha erdélyi magyar közösségünk legyőzi kishitűségét, félelmét, és a saját szívére hallgat. Ez az autonómia kivívásának előfeltétele. „Bízunk az erőnkben, ne hagyjuk, hogy az annyi éven át belén sulykolt »mert mi kicsik vagyunk« politikája elfásítson. Merjünk újból nagyok lenni, nagyot álmodni, és főleg merjünk tenni álmunk megvalósulása érdekében” – zárta beszédét Zatykó Gyula.

Mihály András Imre, a Néppárt városi elnöke az 1848–49-es forradalom és szabadságharc fontosabb mozzanatait elevenítette fel. Meggyőződése, hogy egy nemzet, amely nem ismeri történelmét, elfelejti hagyományait, kultúráját, az elsorvad. „A huszonnegyedik órában vagyunk, sürgősen valami változásnak kell bekövetkeznie” – hangsúlyozta.

Veres-Kupán Enikő, a Szatmár megyei EMNT elnöke beszédében kifejtette: amiképpen 1848-ban, a történelem során többször is főszerepet játszottunk „Európa színpadán”. Orbán Viktor, a nemzet miniszterelnökének szerepét méltatva az EMNT megyei elnöke elmondta: „a mi szabadságharcaink az egész világ hajtómotorjává váltak, és válhatnak”.

A szatmárnémeti Néppárt és EMNT közös ünnepségén közreműködött **Birinyi József** népzeneész, **Berta Alexandra** népdalénekes, **Kovács László** népzeneész, **László Zita** színművésznő és **István István** színművész, valamint a Bartók Béla Hagymányörző Egyesület kórusa, **Hencz József** vezényletével.

Az Erdélyi Magyar Néppárt sajtóirodája

IRÁN VALLÁSI KISEBBSÉGEI RÓHÁNI ELNÖKSÉGE IDEJE ALATT

2014. március 18-án, Brüsszelben **Tőkés László** EP-képviselő irodája az iráni vallásszabadság helyzetéről szervezett közmeghallgatást, **Irán vallási kisebbségei Róháni elnöksége alatt** címmel. A rendezvény társszervezője az Emberi Jogok Határok Nélkül szervezet volt, mellyel erdélyi képviselőnk hasonló emberi jogi ügyekben már több ízben is együttműködött. A tanácskozás keretében **Willy Fautré** elnök a szervezet által összeállított, átfogó jelentést terjesztett elő az emberi jogok múlt évi helyzetéről, majd azt, a szintén 2013-ra vonatkozó kimutatást ismertette, mely a világban vallási és felekezeti okokból üldözöttek névsorát tartalmazza.

Tudnivaló, hogy **Irán** vallási szempontból **Szaúd-Arábia** mellett a világ egyik legintoleránsabb állama. Bár 2013-ban a hírhedt **Mahmúd Ahmedinezsád** elnököt a mérsékeltnek tartott **Hásszán Róháni** váltotta székében, az elvárások ellenére ez nem hozott jelentős változást az emberi jogok terén. A médiát és a szabad információáramlást továbbra is szigorúan korlátozó országból aggasztó hírek érkeznek, különösképpen a kivégzések magas számáról, valamint a kínzásokról, az előítéletes bírósági eljárásokról és az emberi jogok megsértőinek büntetlenségéről. Hasonlóképpen továbbra is igen súlyos a helyzet a véleménynyilvánítási, a gyülekezési és a vallásszabadság, valamint a nők hátrányos megkülönböztetése terén.

Az **Európai Parlament** – több képviselő, köztük Tőkés László kezdeményezésére – legutóbb tavaly októberi állásfoglalásában ítélte el az aggasztó iráni helyzetet. A vonatkozó határozat ismételt felszólította az iszlám rezsimeket, hogy tartsa tiszteletben a lelkiismereti és vallásszabadságot és haladéktalanul mentse fel és bocsássa szabadon a vallásuk miatt üldözött politikai foglyokat, köztük is **Szaíd Ábedíni** iráni-amerikai lelkipásztort, akit több évi fogság után, 2013 januárjában, vallási meggyőződése miatt további nyolc év börtönre ítélték.

Ebben az összefüggésben, az előadók részletesen beszámoltak az iráni vallási és etnikai kisebbségek tovább tartó elnyomásáról. Róháni hatalomra kerülésével sem az iráni vallási kisebbségek, illetve a keresztények helyzete nem javult, sem Ábedíni nem bocsátották szabadon, s a kivégzések is egymást érik – számolt be Fautré.

Beszédében Tőkés László az emberi jogi szervezet példamutató tevékenységét méltatta, és üdvözölte két jelentésüket, melyek az Európai Parlament jogvédő munkájához is komoly hozzájárulást és segítséget jelentenek. Erdélyi képviselőnk külön is kitért a viszonylag népes **bahái közösség** üldöztetéseire, valamint azoknak az **arab, kurd és türkmén** kisebbségeknek a helyzetére, melyek etnikai hovatartozásuk és **szunnita** vallásuk miatt kettős elnyomást kell elszenvedniük. Nem utolsó sorban a pusztán létükben fenyegetett **keresztények** mellett emelte fel a szavát, akik a 80 milliós ország összlakosságának egy százalékát teszik ki, vagyis alig félmillióan vannak. A valamikori „**keresztény Európa**” tartozik azzal üldözött hitsorsosainak, hogy megvédje őket a muszlim rezsimek intoleranciájától.

Brüsszel, 2014. március 19.

AZ EMBERI JOGI BIZOTTSÁG (DROI) ÜLÉSE AZ EURÓPAI PARLAMENTBEN

2014. március 19-én délután, az Európai Parlament ún. szakbizottsági hetének keretében, az Emberi Jogi Bizottság (DROI) ülésén – egyebek mellett – **Szerbia** ügye szerepelt a napirenden. Amint erről annak idején már beszámoltunk, tavaly októberben, **Tőkés László** európai képviselő, koordinátor és **Barbara Lochbihler** elnök részvételével egy bizottsági küldöttség tett látogatást Szerbiában, hogy a csatlakozási tárgyalások küszöbön álló elkezdésére való tekintettel számba vegyék az ott fennálló emberi jogi és kisebbségi helyzetet. A mostani eszmecsere célja a látogatás óta eltelt időszak számbavétele volt.

Amint az köztudott, a nyugat-balkáni ország azóta el is kezdte az Unióval a csatlakozási tárgyalásokat. A napokban lezajlott szerbiai előrehozott választások újabb lendületet adhatnak az **integráció** ügyének, és különösképpen időszerűvé teszik az ottani helyzet nyomon követését. Magyar szempontból a kormányba igyekvő **Vajdasági Magyar Szövetség** sikeres választási szereplése kölcsönöz az eddiginél is nagyobb fontosságot a nemzeti kisebbségek kérdésének.

Bevezetésképpen **Carsten Jürgensen**, az Amnesty International illetékes szakértője, valamint **Myriam Ferran**, az Európai Bizottság bővítési főigazgatóságának képviselője mutatták be és értékelték a **szerbiai helyzetet**. Előterjesztésükben részletesen kitértek az igazságszolgáltatásnak, illetve a háborús bűnösök számmonkérésének az időszerű vonatkozásaira, kiemelt módon pedig a cigányság felzárkóztatásának és a homoszexuálisok diszkriminációjának a kérdéseire, a szerbiai

jogharmonizáció véghezvitelét, a jogállamiság követelményeinek teljesítését, illetve az előcsatlakozás részét képező feladatok elvégzését sürgetve.

Tőkés László felszólalásában a hagyományos kisebbségi közösségek ügyének felvetését hiányolta az elhangzott ismertetőkből. Visszautalva a szerbiai nemzeti tanácsok vezető képviselőivel történt őszi megbeszélésekre, a **kisebbségi kérdés**, közelebbről pedig a soknemzetiségű **Vajdaság** helyzetének a rendezését emelte ki, a biztonság és stabilitás biztosítása szempontjából. Tanulva a balkáni háború, valamint a jelenlegi ukrajnai válság riasztó eseteiből, az Európai Uniónak az eddigieknél is jobban oda kellene figyelnie az etnikai kérdésekre, és elébe kellene mennie az ezen a téren fenyegető konfliktusoknak – hangsúlyozta az erdélyi képviselő, majd a **krími tatárok** sanyarú helyzetére és a kárpátaljai magyarok és besszarábiai románok sorsára kitérve, a **délvidéki magyarok**, továbbá az egymás között megosztott **románok** és **vlachok** védelmében emelte fel a szavát. Rámutatott arra, hogy a szerb Alkotmánybíróság korlátozó döntései következtében mind a vajdasági autonómiáról, mind a nemzeti tanácsokról szóló törvények veszélybe kerültek – éppen ezért a csatlakozási tárgyalások rendjén ezeknek a kérdésnek föltétlenül rendezni kell. A kommunizmus mindenkor mostohán bánt a nemzeti kisebbségekkel, és a tömeggyilkos **Tito-rezsim** öröksége tovább élt a **Milosevics-rendszerben**. Itt az ideje, hogy Szerbia végképp szakítson visszahúzó kisebbségellenes múltjával, és – többek között – az alig elkezdődött magyar–szerb megbékélés is tovább folytatódjék – mondta.

Gál Kinga fideszes képviselő, az EP Szerbia csatlakozása ügyében illetékes tárgyalóbizottságának a tagja szintén a két említett törvény tárgyában szólalt fel, ragaszkodva ahhoz, hogy ezeket nem megcsonkítani, hanem a kisebbségi közösségek érdekében inkább kiegészíteni, módosítani kell, ugyanakkor biztosítani az alkalmazásukhoz szükséges költségvetési háttérrel. Mindenesetre, az Uniónak a kisebbségi kérdést következetes módon mindvégig **napirenden kell tartania** – szorgalmazta a képviselő.

Válaszában Myriam Ferran asszony ígéretet tett arra, hogy a nemzeti kisebbségek ügyét szorosan nyomon fogják követni, és ragaszkodni fognak ahhoz, hogy az etnikai közösségek jogai ne szenvedjenek csorbát.

Lochbihler elnök asszony zárszavában már a következő európai parlamenti ciklusra tekintett előre, kifejezve reményét, hogy a **DROI-bizottság** a szerbiai emberi és kisebbségi jogok ügyét a jövőben is kellő súllyal fogja képviselni.

Brüsszel, 2014. március 20.

DIÓHÉJBAN AZ EURÓPAI PARLAMENT MÁRCIUSI MUNKÁJÁRÓL

Elítélik az orosz agressziót

Oroszországnak azonnal vissza kell vonnia csapatait Ukrajna területéről, jelentették ki a képviselők állásfoglalásukban. A nemzetközi jog megsértéseként elítélték „Oroszország krími invázióban megnyilvánuló agresszió(ját), jogtalanak ítélték az Oroszországhoz való csatlakozásról szervezett krími népszavazást, és figyelmeztettek, hogy az orosz lépések veszélyeztetik az Európai Unió biztonságát. Az állásfoglalás szerint Oroszország lépései „egyértelműen sértik az ENSZ Alapokmányában, az EBESZ Helsink-i Záróokmányában, az 1994-es budapesti megállapodásban és egyéb egyezményekben lefektetett nemzetközi jogot. A képviselők „illegitimnek és jogellenesnek nevezték a Krími Autonóm Köztársaságban a térség Oroszországhoz való csatlakozásáról rendezett népszavazását és az önhatalmúlag kikiáltott krími hatóságok 2014. március 11-i bejelentését a térség függetlenségéről. Ennek oka, hogy az ukrán alkotmány szerint az autonóm köztársaság csak helyi ügyekben szervezhet referendumot, Ukrajna nemzetközileg elismert határainak módosítása ügyében viszont nem. A képviselők ugyanakkor a nemzeti kisebbségek, beleértve az oroszajkú ukránok védelmére szólítják fel az ukrán kormányt, és az összes kisebbségi nyelvnek támogatást nyújtó új, széles körű nyelvpolitikát kérnek.

Egyforma töltőt a mobiltelefonokhoz

Az EU-ban forgalmazott összes mobiltelefonhoz használható, egységes töltőt kellene kifejleszteni a képviselők szerint, akik a rádióberendezésekről szóló jogszabályok felülvizsgálatáról szavaztak. A jogszabálytervezetről már informális megállapodás született az Európai Tanáccsal. Az irányelvetervezet rádióberendezések, így például mobiltelefonok, autónyitók és modemek piaci bevezetésével kapcsolatban fogalmaz meg egységes szabályokat. Célja, hogy a szabályozás tartsa a lépést az egyre több és egyre változatosabb készülékkel, garantálja, hogy azok nem zavarják egymást, és megfelelnek az alapvető egészségügyi és biztonsági feltételeknek. A tervezetet 550 szavazattal, 12 ellenszavazat és 8 tartózkodás mellett fogadták el. A jogszabály még a Tanács hivatalos jóváhagyására vár. A tagállamok két év alatt kell nemzeti jogrendjükbe átültessék az irányelvet, a gyártóknak pedig három év múlva kell megfelelniük az előírásoknak.

Elkülönített források a menekültügyre, migrációra és határőrizetre

A tagországoknak a következő hét évben több uniós forrást kell szánniuk menekültügyi rendszerükre és a bevándorlók integrálására azt követően, hogy az Európai Parlament támogatja az új menedékügyi,

migrációs és integrációs alap szabályait. A jogszabály meghatározza a tagállamok által e területekre kötelezően elkülönítendő minimális összeget. A képviselők a rendőrségi együttműködésre és határőrizetre szánt új uniós belbiztonsági alap felállítását is jóváhagyták. A Menekültügyi, Migrációs és Integrációs Alap összköltségvetése 2014 és 2020 között 3,1 milliárd euró. A tagállamok által lehívható 2,4 milliárd euró (3,1 milliárd euró mínusz az EU programokra és más tevékenységre szánt 746 millió) legalább 20 százalékát a legális bevándorlás támogatására és a bevándorlók hatékony integrációjának segítésére kell fordítani. A tagállamoknak a források további legalább 20 százalékát menedékügyi intézkedésekre kell elkülöníteniük.

NSA-ügy: legyen vége a megfigyeléseknek!

Veszélybe kerülhet az EP hozzájárulása az EU és az USA közötti kereskedelmi megállapodáshoz, amennyiben az amerikai nemzetbiztonsági ügynökség (NSA) nem hagy fel a tömeges megfigyeléssel, mondták a képviselők a megfigyelési rendszer hat hónapos vizsgálatát lezáró állásfoglalásban. A terrorizmus elleni küzdelem nem igazolja a titkos és törvénytelen tömeges megfigyelést, fogalmaz az állásfoglalás, amelyben a képviselők az uniós polgárok magánélethez való jogát megerősítő következtetéseket és ajánlásokat fogalmaztak meg. A Parlamentnek addig nem kellene jóváhagynia a transzatlanti kereskedelmi és befektetési partnerségi megállapodást az Egyesült Államokkal, ameddig ez utóbbi teljes mértékben tiszteletben nem tartja az Unióban érvényes alapvető jogokat, hangsúlyozza az állásfoglalás. A képviselők hozzátézik: az adatvédelem témakörét ki kell emelni a kereskedelmi tárgyalások által érintett kérdések közül. Az elvek „nem biztosítanak elegendő védelmet az uniós polgá- ➤

- ▶ rok számára, fogalmaztak a képviselők, akik felszólítják az Egyesült Államokat, hogy javasoljon új, az EU adatvédelmi követelményeknek megfelelő szabályokat a személyes adatok átvitelére.

Az EP támogatja a fluortartalmú üvegházhatású gázok betiltását

Az éghajlatváltozás szempontjából káros, fluortartalmú (HFC) üvegházhatású gázokat 2022 és 2025 között be kell tiltani a légkondicionálókban és a hűtőgépekben a Parlament által támogatott jogszabálytervezet értelmében. A szabályokról már informális megállapodás született az Unió szakminisztereivel. Az ún. F-gázok a szén-dioxidnál akár 23 ezerszer erősebben fokozzák az üvegházhatást. A természetes hűtőanyagok iránti kereslet növekedését pedig azonnal számos európai innovatív vállalat kihasználhatja. A tagállami miniszterekkel folytatott tárgyalások során a képviselők a bizottsági javaslatot módosítva számos olyan új ágazatban kötelezővé tették az F-gázok használatának kivezetését, ahol biztonságos, az energiefelhasználás és a költségek szempontjából hatékony alternatíva áll rendelkezésre.

Fogyasztóvédelem az utazási csomagokat önállóan összeállító vásárlóknak

Az utazási csomagjukat saját magunknak összeállító nyaralóknak is biztosítani kell azt a védelmet, amelyet az utazási irodákat igénybe vevő utazók élveznek, mondta az EP. A tervezet biztosítja, hogy az utasok akkor sem ragadnak nyaralásuk helyszínén, ha közben csődbe megy az őket utaztató légitársaság vagy utazási iroda. A tervezet hirtelen áremelések és járatváltozások ellen is védi az utast, és pontosan meghatározza az utazók jogait az előreláthatatlan helyzetek esetére. Az utazási csomagokra vonatkozó szabályozás a kilencvenes évekből származik, azóta viszont a fapados járatok és az internetes értékesítés elterjedése jelentősen

megváltoztatta az utazási szokásokat. A felülvizsgált irányelv kitérít az utazási csomag fogalmát, így az a különböző elemekből - például repülőjegyből, szállásból vagy autóbérlésből - összeállított utazások legtöbb típusát magába foglalja. A képviselők elérték, hogy az utazókat a szerződés aláírása előtt figyelmeztetni kell arra, ha különböző foglalásaik nem alkotnak csomagot, így nem biztosítják a csomagra érvényes garanciákat.

Elutasították a vetőmagrendeletet

Elutasította a vetőmagrendeletként ismert, növényi szaporítóanyagokról szóló bizottsági javaslatot a Parlament. A javaslatot azért bírálták, mert egyes vélemények szerint az Európai Bizottságnak túl nagy döntési jogkört ad, így a tagállamok nem tudják saját igényeikhez igazítani az új szabályokat. Mivel a Bizottság visszautasította a javaslat visszavonását és új szöveg beterjesztését, a Parlament lezárta az első olvasatot. A bizottsági tervezetet 650 szavazattal, 15 ellenszavazattal mellett utasították el. Mivel a Bizottság a parlamenti elutasítás után nem vonta vissza a javaslatot, a képviselők rögzítették az első olvasatbeli álláspontjukat, amelyet továbbítottak az Európai Tanácsnak. Ha a Tanács támogatja a parlamenti elutasítást, a jogalkotási folyamat lezárul, azonban az eredeti bizottsági javaslat módosítása mellett is dönthet.

A Szaharov-díjas Razan Zaitouneh szabadon bocsátását követelték

Az EP elnöke, Martin Schulz a plenáris ülést megnyitó beszédében Razan Zaitouneh szír emberi jogi ügyvéd és férje, valamint a szabad Szíriáért tevékenykedő két másik békés aktivista azonnali szabadon bocsátását követelte. Az Európai Parlamentnek a gondolat szabadságáért kiosztott Szaharov-díját 2011-ben elnyerő Zaitouneh-t 2013. december 9-én rabolták el, azóta nem tudni róla semmit, mondta Schulz. Razan Zaitouneh-t a szír kormány és az ellenzéki lázadók egyaránt megfenyegették, emlékeztetett a Parlament elnöke, elítélve a nők és gyermekek kínzását és bebörtönzését Szíriában. Az Uniónak segítenie kell az ilyen traumán átment nőknek abban, hogy újraépíthessék életüket, tette hozzá Martin Schulz.

TŐKÉS LÁSZLÓ MUNKATÁRSAI

ANTAL JÁNOS

Frissdiplomás angol-magyar szakos tanárként szegődtem el 1996-ban a Tőkés László püspök vezette Királyhágómelléki Református Egyházkerülethez külügyi referensnek. 2000 óta vezetem az egyházkerület külügyi és ökumenikus osztályát. Örvendtem, amikor 2007-ben európai parlamenti képviselővé választották a legismertebb erdélyi magyart, hisz mondandójának súlya van a külhoni közvélemény előtt, és megtiszteltetés volt számomra, hogy közvetlen politikai szolgálatában is számított munkámra. Főtanácsadóként segítem EP-képviselőnk emberi jogi és kisebbségügyi, illetve európai kitekintésű ökumenikus tevékenységét. „Tanácsnokságom” nem elsősorban a „mit?”, sokkal inkább a „hogyan?” kérdésre összpontosít. Legfőbb feladatom az EU-bürokrácia igényeinek formailag és tartalmilag megfelelő, angol nyelvű tanulmányok, memorandumok, beadványok, felterjesztések, közlemények megszerkesztése. Ilyenformán van részem abban, hogy az erdélyi magyarság autonómiaigényének megtestesítőjét a korrupció, a kettős mérce, a hátrányos megkülönböztetés és a környezetgyilkos cianos bányászat ellenfeleként, a szorongatott nemzeti és vallási kisebbségek, illetve az egyetemes emberi jogok nemzetközi szintű szószólójaként ismerték meg az Európai Unió döntéshozói.

Tőkés László európai parlamenti képviselő nagyváradi irodájában dolgozom asszisztensként, adminisztratív munkakörben. A Nagyváradi Állami Egyetemen szereztem diplomát, műszaki végzettségem van. Munkám során az irodavezetőn kívül a titkárságvezetővel is sok közös feladatunk van. A többi kollégámmal is nagyon jól tudunk együtt dolgozni, igazi csapatmunkában. Három éve annak, hogy bekerültem ebbe a munkaközösségbe. Azóta – a kiváló kollektívában eltöltött idő mellett – azt is nagyon sokra értékelem, hogy az anyanyelvemen végezhetem a munkámat. Szabadidőmben elsősorban a sporttevékenységeket részesítem előnyben, de az irodalom és a természet szeretete is közel áll hozzám.

BÚZÁS ANNAMÁRIA

DEMETER SZILÁRD

2007-ben a Partiumi Keresztény Egyetem folyosóján Szilágyi Zsolt – kampányfőnökként – megkérdezte: van-e kedvem filozófusként részt venni Tőkés László független jelölt EP-kampányában. A kommunikációra, kreatív munkára és sajtókapcsolatokra kerestek embert, én meg hályogkovács módjára belevágtam, miért is ne, izgalmas kihívásnak tűnt. Azóta is ezt csinálom, a kihívás feladattá, majd vállalássá érett, alkalmazottból munkatárssá, majd harcostárssá léptettek elő. Tartalmas hét év végén járunk. Sokat tanultam ezen idő alatt. Legfőképpen azt, hogy miből lett 1989 Temesvárja: hitből, töretlen akaratból, következetes munkából, elszánt-ságból – és célokból. Abban a szerencsés helyzetben dolgozhattam ebben a hét évben, hogy a főnököm és szerénységem politikai, közéleti céljainak nagyjából nyolcvan százaléka egybeesett. A maradék húsz százalékban én vagyok a radikálisabb. Vagy ő a bölcsőbb.

FERENCZY
ZSUZSA ANNA

Tőkés László EP-képviselő brüsszeli munkatársa vagyok, kolozsvári származású. Egyetemi tanulmányaimat Kolozsváron kezdtem filológia szakon, majd az Egyesült Államokban, valamint Franciaországban folytattam politikai tudományok és nemzetközi kapcsolatok terén. Tőkés László 2008-as EP-mandátumának kezdete óta tanácsadói munkámmal erdélyi és nemzeti, valamint közös európai ügyeink képviseletét igyekszem segíteni Brüsszelben. Főképp külügyi ügyekkel és emberi jogokkal foglalkozom, többek között vallásszabadsággal, kisebbségi jogokkal – ezen belül az őshonos kisebbségek helyzetét követem, így saját erdélyi, Kárpát-medencei magyar kisebbségünkét. Ezen túlmenően az emberi jogok helyzetét nemzetközi szinten is vizsgálom, így például Tibetben, Burmában, Ázsiában. Ennek köszönhetően kezdtem el Kínát és a szomszédságában elterülő országok helyzetét kutatni. Számomra Brüsszel valamelyest természetes választás volt, hiszen tanulmányaim és külföldön szerzett gyakorlatom ebbe az „európai” irányba sodort. Ez az, amit leginkább értékelek az itteni szakmai életemben, ami felülemelkedik a brüsszeli mindennapokon. Az „európai szint” alatt azt az európai közösséget értem, ahol a nemzeti sajátosságainkon túl a közösre törekedünk, a másság elfogadására, de ugyanakkor ragaszkodunk a nemzeti öntudatunk megőrzéséhez. Bár ez gyakran nehézkes is lehet, számomra pontosan ez az együttélés és közös törekvés az érték abban a munkában, mely erdélyi irodahálózatunkat is összetartja. Együtt haladni egy úton, csapatban dolgozni, nyitottnak lenni és mindegyik előtt bizalommal lenni egymással szemben. Ezért szeretek Brüsszelben élni, és értékelem azt a közös munkát, amit eddig együtt teljesítettünk, közösségünk érdekében, felelősségteljesen.

Margittán születtem, a Partiumi Keresztény Egyetemen végeztem felsőfokú tanulmányaimat. Abban a szerencsés helyzetben voltam, hogy alig fejeztem be az egyetemet, máris lett munkám, pedig tudjuk, hogy manapság egy reklámgrafikusnak nem olyan egyszerű elhelyezkednie ezen a pályán. Akkor sem volt. A 2009-es EP-választási kampány idején kerültem Demeter Szilárd megkeresésére a csapatba. A vizuális kommunikációra és az internetes tartalomgyártásra (is) épülő kampányt egy olyan időszakban honosítottuk meg itt Erdélyben, amikor még tőlünk nyugatabbra sem volt ez bejáratott módszer a politikai üzenetek közvetítésére. Nem volt könnyű munka, ugyanis kampány idején nem szabad hibázni. Annál több kreativitást igényelt a Tusványos kommunikációs csapatában tevékenykedni: mindig kitaláltunk egy olyan üzenetet, amelyet vizuálisan is igyekeztünk megjeleníteni, illetve átadni a résztvevőknek. Az évek elteltek, és én tudom, hogy nem volt hiábavaló mindaz a munka, amit magunk mögött tudunk.

FÓRIZS ATTILA

LEPPES KLARISZ

1979-ben születtem Kolozsváron. 2005-ben végeztem az ELTE –ÁJK politológia szakán. Jelenleg ugyanitt PhD-hallgató vagyok. Főbb kutatási területem: politikai átalakulás Olaszországban; a pártrendszer szerkezetváltása és a választójog reformja; a jobbközép és centrum pártok a déli államokban. A főtémán kívüli több publikációm jelent meg, többek közt Dél-Tirolt és a baszk nemzeti küzdelmet érintő tanulmányok, a regionalizmusról, a Berlusconi-féle „új lovagkorról” szóló írások. 2009 novembere óta dolgozom Tőkés László budapesti képviselői irodájában mint politikai tanácsadó és mint asszisztens.

MÉSZÁROS TÍMEA

Fiatal, pályakezdő újságíróként nagy megtiszteltetés volt számomra három évvel ezelőtt, hogy csatlakozhattam a nagyváradi EP-iroda munkaközösségéhez. Mire volt elegendő ez az időszak? Több száz közleményre, sajtótájékoztatóra, rengeteg rendezvényre, továbbá három-négy kampányra. Nem tudhattam előre, hogy milyen lesz Tőkés László közvetlen munkatársának lenni, mint ahogy azt sem, hogy ennyire megváltozik az életszemléletem, a jövőképem, a kisebbségi létezés és a politikához való viszonyom. Ma már biztosan állíthatom, hogy ezek a tapasztalatok mind hozzájárultak ahhoz, hogy a munkát ne a mindennapi megélhetés érdekében végzett kényszerként, hanem tágabb összefüggésben, szolgálatként éljem meg. Sodorjon bármerre a gondviselés, abban biztos lehetek, hogy bőségesen szert tettem olyan példaképekre, amelyek meghatározhatják további munkásságomat.

A középiskolát Nagyváradon végeztem, a Lorántffy Zsuzsanna Református Gimnáziumban, majd a Partiumi Keresztény Egyetem hallgatója lettem, turisztika-közgazdaságtan szakon államvizsgáztam. Egyetemi éveim alatt annak diákszervezetében alelnökként tevékenykedtem. Ez idő alatt számos lehetőség adódott, olyan rendezvények szervezésében vehettem részt, mint például a Bálványosi Nyári Szabadegyetem és Diáktábor, s ezek kiváló alkalmat nyújtottak a tanulásra, illetve a civil szervezetek működésének megismerésére, és ezeket a tapasztalatokat a későbbi munkám során is használni tudtam.

Az első kampány óta, tehát 2007-től vagyok Tőkés László munkatársi közösségének tagja. Akkor az adminisztráció, rendezvényszervezés és kapcsolattartás voltak a feladataim, melyeket a brüsszeli és a budapesti gyakornoki munkám folyamán kamatoztathattam. Nagy megtiszteltetés számomra, hogy e munkaközösség tagja lehetek. Nem szokványos munkarendről beszélünk, hanem átlagban olyan feladatokról, amik sokszor kihívást jelentenek, és amiket annál nagyobb erőbedobással igyekszünk megoldani. Az Európai Parlament az unió polgárainak érdekeit hivatott képviselni. Jó érzés ebben a nagy családban munkálkodni, itthon, Erdélyben, úgy, hogy közben 2000 km-re vagyunk a központtól, Brüsszeltől.

MIHÁLKA MELINDA

MOHÁCSI LÁSZLÓ

2007-ben az EP-kampány előtt pár nappal keresett meg Demeter Szilárd, hogy nincs-e kedvem grafikusként dolgozni egy pontosan még nem tudja miben is, de jó lesz, az biztos, mondta. De igen, válaszoltam. És azóta is így dolgozunk, te jó ég, hét éve: adott egy projekt, Szilárdék kitalálják, hogy pontosan miről szól, én pedig arculatot készítek neki, megpróbálom szép és figyelemfelkeltő köntösbe öltöztetni. Egy dolgot nagyon nehezen tanult meg a csapat: hogy plakátot csak akkor kérjenek, ha az utolsó információ is rendelkezésre áll. Nagyon nem értették, hogy számomra a betű is vizuális elem, formája van, el kell helyezni a felületen. Mostanára azért összezsizsolódtunk, megszokta a csapat, hogy mi, grafikusok, másképp látunk. Másképpen is nézünk.

dEPutáció

A pezsgő magyar egyetemi étellel teli Temesváron elvégzett műszaki egyetemi tanulmányok után egy iparvállalat beruházásait, majd gyáregységét irányítva szereztem szakmai tapasztalataimat. 1993-ban szegődtem a Királyhágómelléki Református Egyházkerület püspöke mellé, hogy részese lehessen kibontakozó egyházi és közéleti harcainak, és az autonómiamozgalom szervezeti megalakításának. 2007-től az erdélyi magyarok európai parlamenti képviselőjét segítem munkájában. Szemlézem a Kárpát-medence híreit, háttér tanulmányokkal támogatom az irodát, kötetekbe rendezem az erdélyi autonómiamozgalom és az Erdélyi Magyar Nemzeti Tanács dokumentumait, valamint a magyarságot ért támadások – sajnos egyre gyarapodó – sorát. Vallom, hogy a konfrontációnak éppúgy megvan az ideje, mint a közös utak békés keresésének, a felbuzdulásoknak éppúgy, mint a türelmes kivárásnak, mert így kerek a világ. Egyvalaminek nem lehet meg az ideje: a reménytelen belenyugvásnak.

Lelkipásztor vagyok, nős, két kislány édesapja. Tanulmányaimat a sárospataki Református Teológiai Akadémián, valamint a Selye János Egyetemen végeztem. Politikai főtanácsadóként jelenleg Tőkés László budapesti irodájának vezetője vagyok. Feladataim közé tartozik a képviselő magyarországi tevékenységének szervezése, koordinálása, egyházi és világi kapcsolatok ápolása. Tőkés László budapesti nagyköveteként úgy érzem, tevélegesen résztvevője vagyok az általa képviselt szervezet, az Erdélyi Magyar Nemzeti Tanács, illetve az erdélyi magyarság autonómia törekvéseinek.

Közgazdasági tanulmányaimat a kolozsvári Babeş-Bolyai Tudományegyetemen végeztem. Nős vagyok, egy már felnőtt leányom van. Tőkés Lászlóval személyesen 1990-ben ismerkedtem meg, amikor Bihar megyében az akkori egyedüli érdekképviseleti szervezetünket építettük, melynek főkönyvelője, majd titkára, első fizetési alkalmazottja voltam. Nagyon felemelő érzés volt ebben részt venni, akkor még nem látszott, hogy a kezdeti lendület és önzetlen tenni akarás a későbbiekben csorbát fog szenvedni. Azóta Tőkés Lászlóval kapcsolatunk töretlen, jóban-rosszban együtt voltunk-vagyunk. Emlékezetes eseménye volt életemnek a 2007-es európai parlamenti képviselő-választás, amikor szervezési és pénzügyi felelősként tevélegesen résztvevője voltam az országos kampánystábnak. Nagy meglepetéssel töltött el az, hogy árral szemben, nagy ellenszélben is sikerre vittük e merész vállalkozást. 2009 óta vagyok tagja annak a kitűnő csapatnak, mely segíti az európai képviselő munkáját. Köszönöm a sorsnak, hogy megadatott nekem: immár majdnem 25 éve szolgálom munkámmal az erdélyi magyarság megmaradását.

Megtiszteltetés és kihívás is volt egyben Tőkés László irodahálózatát építeni. 2007-ben, amikor először nyert európai mandátumot, tudtuk: egy valódi politikatörténeti esemény ez a siker. Aztán rádöbbsentünk arra, hogy ez csak a kezdet, és még nagyon sok szívós munka áll előttünk annak érdekében, hogy a folytatás is sikeres legyen. Az itt együtt dolgozókat nem csak a képviselőnk és a közös ügy iránti hit, szeretet és kölcsönös tisztelet tartja össze, hiszen a lelki rokonságon túl barátságok alakult ki az évek során. És itt nem csak az iroda közösségéről van szó, hanem arról is, hogy fel kellett állítani egy olyan erőt, amely valóban a magyaroké, és az autonómiáért küzd. A munka sohasem unalmas: az autonómia, a rendszerváltás, az egyetemes keresztény értékek mellett ott van a környezetvédelem, a kultúra, az oktatás, a polgári kezdeményezések, a vallásszabadság, de az európai szomszédságpolitika és a világ országainak emberi jogi helyzete is. Ennyi témát nemhogy vinni, egyenesen terelni kell. Egy biztos: amikor a pályán elértük az utazósebességet, hamar kiderült, hogy a rendszerbe épített hat sebesség nem is lesz elég...

SZILÁGYI ZSOLT

TÓTH ROZÁLIA ANNA

Családi állapotom: férjezett, két felnőtt fiam van. Hobbim: olvasás, kertészkedés. Tanulmányaimat a Partiumi Keresztény Egyetem vallástudományok szakán végeztem. Tőkés László európai parlamenti képviselő nagyváradi irodájában titkárságvezetőként dolgozom. Az elmúlt évek sikeres munkavégzéssel teltek, bár akadtak sürgősen elvégzendő feladatok, amikor nagyon elkelt a fokozott figyelem, nehogy hiba csúszson a lebonyolításba. Izgalommal teli percek is voltak bőven, például egy-egy rendezvény megszervezésekor. Csapatunk összeforrott kis munkaközösség, amelyben viszály ritkán üti fel a fejét, mivel mindenki tudja, mi a dolga, s tehetsége, tudása szerint elvégzi azt. Összegzőképpen a siker szó jut eszembe az elmúlt közel hét év kapcsán.

TŐKÉS LÁSZLÓ AZ ERDÉLYI MAGYAR AUTONÓMIATÖREKVÉS LEHÍTELESEBB EURÓPAI KÉPVISELŐJE

Tőkés László 2007 óta következetesen képviseli az erdélyi magyar közösség autonómiatörekvéseit az Európai Parlamentben. Tudjuk, hogy az uniós intézmények kerekéi lassan, nem mindig hatékonyan örölnék, és általában nem könnyű a kívánt irányba fordítani a döntéseket. Így rendkívül fontos, hogy az Európai Unióban a lényegesnek tartott és a megoldásban előnyt élvező problémák mellett olyan, a többség által kevésbé fontosnak tekintett kérdések is folyamatosan napirenden, de legalábbis az európai menetrend homlokterében maradjanak, mint amilyen a többségtől eltérő nemzeti közösségek sorsa. Tőkés László arra vállalkozott 2007-ben, majd a kétéves mandátuma után 2009-ben is, hogy képviseli az erdélyi magyar közösség autonómiájának ügyét az Európai Unió egyik legfontosabb intézményében, a parlamentben. Történelmi érdemei, amelyekre 1989 decembere óta elismeréssel és tisztelettel tekint az egész világ, illetve ebből fakadó ismertsége és tekintélye kivételesen alkalmas az autonómia ügyének európai szintű képviselőjére. Ezért támogattuk első, majd második ötéves európai parlamenti mandátuma megszerzésében. És ezért kérte fel most, 2104-ben az Erdélyi Magyar Néppárt: fogadja el Orbán Viktor felkérését, hogy az idei EP-választásokon az összmagyar jelöltlistán indulva folytathassa elkezdett munkáját. Hogy kitartásával, rendíthetetlen hitével továbbra is kiálljon az Unióban általában kényelmetlennek és kényesnek tekintett autonómia ügye mellett. Mert velünk együtt Tőkés László is tudja, hogy az erdélyi magyar közösség számára csakis az autonómia jelenthet megoldást. Szerencsésnek érzem magamat, hogy az elmúlt negyed században, de különösen az elmúlt hét esztendőben közvetlen munkatársá lehettem.

TORÓ T. TIBOR, az Erdélyi Magyar Néppárt elnöke

ROMÁN–MAGYAR MEGBÉKÉLÉST SÜRGET TÖKÉS LÁSZLÓ AZ I. VILÁGHÁBORÚ KITÖRÉSÉNEK CENTENÁRIUMÁN

A végehez érkező 2009–2014-es európai parlamenti időszak utolsó strasbourgi ülészakának a napirendjére tűzték az **I. világháború** kitörésének centenáriumáról való megemlékezést.

Az első világháború óta eltelt száz év: tanulságok és Európa jövője címszó alatt a görög EU-elnökség nevében **Evangelos Venizelos** külügyminiszter, az Európai Bizottság nevében pedig **José Manuel Barroso** főbiztos adták elő évfordulói nyilatkozataikat, majd a parlamenti frakciók vezetői fejtették ki álláspontjukat.

Tőkés László európai képviselő – a közvetlen hozzászólás lehetősége híján – írásbeli nyilatkozatot nyújtott be a napirendhez. Lejáró mandátuma, illetve a küszöbön álló európai parlamenti választások alkalmából az egyként az Unió tagállamai közé tartozó **Románia** és **Magyarország** viszonylatában tekintett vissza a „Nagy háborúra”, és vont le annak jövőre néző tanulságait. Tette ezt azzal a határozott szándékkal, hogy amennyiben a **Fidesz–KDNP** választóinak a bizalmából újabb mandátumra nyer megbízatást az Európai Parlamentben, Románia és Magyarország állampolgáraként, erdélyi és Kárpát-medencei magyarságunk értékeinek és érdekeinek s az önrendelkezésnek a képviselete mellett, illetve azokkal összhangban – Temesvár szellemében – a **magyar–román megbékélés** előmozdításán továbbra is munkálkodni fog.

Az erdélyi képviselő nyilatkozatában **Ésaiás** próféta tanítását idézte, mely szerint: **igazság** nélkül nincsen **békesség**. Egyebek mellett a hatalmi érdekek összeütközése, az elnyomás és a társadalmi igazságtalanságok vezettek az I. világháború kitöréséhez. Az azt követő igazságtalan békediktátumok viszont a II. világháború ki-robbanásának a veszélyét is eleve magukban hordozták. Következésképpen „sem az igazságtalan háborúk, sem az országhatárok mesterséges átrajzolása, sem a kisebbségek jogtalan elnyomása nem jelenthet megoldást népeink számára” – hangsúlyozta Tőkés László. Igazi és tartós megoldást egyedül az igazságban történő megbékélés kínál, mely előfeltétele annak, hogy ne **vesztesei**, hanem mindannyian **nyertesei** legyünk az Európai Uniónak.

Hannes Swoboda szocialista frakcióvezető nyilatkozatában a – feleledő – nacionalizmus ellen hirdetett harcot, mely annyi szenvedés forrása lett a múlt század elején, és szétrombolta az európai együttélést. Ennek nem szabad megismétlődnie – hangsúlyozta.

Joseph Daul, az Európai Néppárt elnöke az első világháború tizenhét milliónyi halálos áldozatára emlékezve, a közös Európa építésére szólított fel, és annak reményét fejezte ki, hogy az utókor a „**Pax Europae**”, az **Európai Béke** korszaka néven fogja emlegetni a folyamatban lévő európai egyesülés időszakát.

Kárpát-medencei és erdélyi magyarságunk számára is ez jelentheti az egyetlen valós életésélyt és -lehetőséget.

Strasbourg / Nagyvárad, 2014. április 16.

ÍRÁSBELI NYILATKOZAT

az I. világháború kitörésének centenáriuma alkalmából

Amiképpen az lenni szokott: **győztesek** és **vesztések** egymástól egészen eltérő módon emlékeznek a „Nagy háborúra”.

A területszerző **Románia** jubileumi ünneplésre készül 2018-ban, országa „egyesítésének” centenáriumán.

A területe kétharmad részétől igazságtalanul megfosztott **Magyarország** viszont 2020-ban a trianoni békediktátum által reá mért történelmi katasztrófát fogja felidézni.

Egy évszázad után, ma már világosan látjuk, hogy az újabb világháborúhoz vezető **I. világháborúnak** végső soron egész **Európa** és az egész világ csak vesztese volt – hiszen a gyűlölet, a háború, a vérontás, a tömeges halál senkinek, egyetlen népnek vagy országnak sem szolgálhat boldogulására.

Románia és Magyarország viszonylatában az elmúlt száz esztendő legfőbb tanulsága az, hogy sem az igazságtalan háborúk, sem az országhatárok mesterséges átrajzolása, sem a kisebbségben élők jogtalan elnyomása nem jelenthet megoldást népeink számára. Mert: az igazságtalanság igazságtalanságot szül és háborúskodáshoz vezet. „Az **igazság** műve viszont **békesség** és az igazság gyümölcse **nyugalom** és **biztonság** mindörökké” – valljuk **Ésaiás prófétával** (32, 17).

Az **Európai Történelem Házának** szellemében legyünk azon, hogy kontinensünk egyszer s mindenkorra a béke honává váljék, és hogy valamennyi nemzete – köztük Románia és Magyarország – ne vesztese, hanem nyertese legyen az Uniónak. A májusban felálló Európai Parlament képviselői ezen fáradozzanak!

Strasbourg, 2014. április 15.

Tőkés László
EP-képviselő